

ความเชื่อโดยการประจักษ์ *ความเชื่อโดยการประจักษ์*

สารบัญ

1. ความเชื่อต้องมีการเชื่อฟัง	4
2. ความเชื่อต้องมีความอดทน	8
3. จงเลือกให้ถูก	13
4. ความเชื่อนำไปสู่ความสำเร็จ	19
5. การร่วมมือกัน	26
6. อย่าฝ่าฝืนวินัย	32
7. คนอื่นมาก่อน	38
8. ความเสมอภาคในคริสตจักร	44
9. ทีมงานของพระเจ้า	48
10. พิธีสมรส	54
11. พิธีถวายบุตร	59
12. พิธีศีลมหาสนิท	63
13. การรับบัพติสมาในน้ำ	69

จัดพิมพ์โดย

กรรมการคริสเตียนศึกษาเพนเทคอสแห่งประเทศไทย

คำนำตอนที่ 1

ความเชื่อโดยการประพฤติ

บทเรียนต่อไปนี้เป็นเรื่องราวเป็นเรื่องราวเกี่ยวกับคำสั่งสัญญาของพระเจ้าที่ทรงให้ไว้กับอับราฮัมและการอัศจรรย์หลายอย่างที่พระเจ้าทรงใช้เพื่อให้คำสั่งสัญญาเหล่านั้นสำเร็จ เราจะเห็นได้ตลอดตั้งแต่สมัยที่อับราฮัมเดินทางพเนจรไปจนกระทั่งถึงสมัยของโยชูวา พระคำของพระเจ้าดำรงอยู่เหมือนประกายแห่งความหวัง จากชั่วอายุหนึ่งไปยังอีกชั่วอายุหนึ่ง การอดอยาก ความทุกข์ยาก ความพ่ายแพ้ และการเป็นทาส ไม่สามารถถลางคำสั่งสัญญาของพระเจ้าได้ คำสัญญาคือ สิ่งเตือนใจและชักจูงคนของพระเจ้าให้มุ่งไปสู่อนาคตของที่เขาสามารถมองเห็นได้แต่เพียงกลางเลือนในเวลานั้น

ในสมัยของอับราฮัมเราได้เห็นความเชื่อในการเชื่อฟัง อับราฮัมได้พบพระเจ้าองค์เที่ยงแท้ในหมู่ของคนที่ไม่รู้จักพระเจ้า เขาได้ยินการทรงเรียกและละทิ้งบ้านเกิดเมืองนอนเดินทางรอนแรมไปยังที่ที่เขาไม่รู้จัก พระเจ้าไม่ได้ทรงสัญญากับอับราฮัมเฉพาะเรื่องถิ่นที่อยู่แห่งใหม่อย่างเด็ดขาดแต่สัญญาถึงเชื้อสายของเขาอีกด้วย ทั้งสองประการนี้ดูเหมือนไม่น่าเป็นไปได้ แต่ถึงกระนั้นอับราฮัมก็มีความเชื่อว่าเป็นไปได้ ความเชื่อของอับราฮัมสอนให้เรา มีความอดทนรอคอยพระเจ้า บทเรียนนี้เป็นประโยชน์มากสำหรับปัจจุบัน เพราะยุคนี้เป็น “ยุคของคนใจร้อน” ไม่ชอบรออะไรนานๆ

ชีวิตของโยเซฟแสดงให้เห็นถึงความเชื่อที่อดทนนาน โยเซฟมีประสบการณ์ชีวิตที่น้อยคนเป็นเหมือนเขา สิ่งที่พระเจ้าทรงกระทำกับชีวิตของโยเซฟนั้นยากที่จะเข้าใจจนถึงตอนจบ เราจึงเข้าใจว่าทุกอย่างถูกสานเข้าด้วยกันอย่างสวยงามด้วยเส้นด้ายแห่งฤทธิ์อำนาจของพระเจ้า และการจำนนต่ออำนาจพระทัยของพระเจ้าของโยเซฟ แม้คำสั่งสัญญาอาจจะยังไม่สำเร็จในเวลานั้น โยเซฟก็เฝ้ามองดูอยู่แต่ไกล

ต่อมาก็คือเรื่องความทุกข์ยากลำบากและความสิ้นหวังของคนของพระเจ้า คำสัญญาของพระเจ้าสำเร็จได้อย่างไร คำตอบของพระเจ้าวางอยู่ในตะกร้าต้นอ้อที่ลอยอยู่ริมแม่น้ำไนล์ เมื่อถึงเวลาของพระเจ้าธิดาฟาโรห์ได้พบทารกนั้น และต่อมาได้กลายเป็นเจ้าชายอียิปต์ เมื่อเวลาผ่านไปโมเสสรู้สึกเบื่อหน่ายกับความทุกข์และทรมานของอียิปต์ พระหัตถ์ของพระเจ้าอยู่เหนือชีวิตของโมเสสและเขาเลือกที่จะติดตามพระเจ้า การตัดสินใจของโมเสสช่วยนำชนชาติอิสราเอลออกจากการเป็นทาส และนำพวกเขาไปสู่แผ่นดินแห่งคำสัญญา เขามีความเชื่อในการตัดสินใจของเขา

เมื่อโมเสสสิ้นชีวิตแล้ว พระเจ้าทรงจัดเตรียมคนแห่งความเชื่ออีกคนหนึ่งไว้เพื่อนำชนชาติของพระเจ้า ในช่วงสุดท้ายของการเดินทาง เขาคือโยชูวาผู้เต็มไปด้วยสติปัญญาและมีความมั่นใจในพระเจ้าผู้กระทำการอัศจรรย์ เป็นผู้มีความเชื่อมั่นในชัยชนะ พระเจ้าของเขายิ่งใหญ่กว่ายักษ์ในแผ่นดินคานาอัน คนเหล่านี้มีชัยชนะ เพราะความเชื่อและความเชื่อเช่นนี้ก็เป็นที่ต้องการของคนในปัจจุบันอย่างไม่เคยมีมาก่อน คนหนุ่มสาวกำลังเผชิญกับปัญหาสารพัดอย่าง ครอบครัวแตกแยก พ่อแม่ไม่มีงานทำ ตติยาเสพติด ทำผิดทางเพศ ปัญหาครอบครัว

เมื่อสอนเกี่ยวกับเรื่องพระเจ้าของอับราฮัม อีสอัค ยาโคบ โยเซฟ โมเสสและโยชูวา ช่วยให้ผู้เขียนเข้าใจว่า พระเจ้าทรงตอบสนองต่อคนที่เชื่อฟังและไว้วางใจในพระเจ้า พระองค์สามารถทำให้เขามีชัยชนะต่อความกลัว ช่วยให้เขามีกำลังใจและได้รับการปลอบประโลมใจโดยพระวิญญาณบริสุทธิ์ พระเจ้าเป็นผู้ทำให้คำสัญญาของพระองค์สำเร็จ

1

มีความเชื่อต้องการเชื่อฟัง

เป้าหมาย

เพื่อจะศึกษาความเชื่อของอับราฮัมต่อการทรงเรียกคนของพระเจ้า และผู้เรียนจะตอบสนองการทรงเรียกของพระเจ้าเช่นเดียวกัน

ข้อพระคัมภีร์

ปฐมก.12:1-9, 15:1-8, ฮีบ. 11:8-9, 11-13

ข้อท่องจำ

เพราะอับราฮัมมีความเชื่อ ฉะนั้นเมื่อพระเจ้าทรงเรียกให้ท่านเดินทางไปยังที่ ซึ่งท่านจะได้รับมรดก ท่านได้เชื่อฟังและได้เดินทางออกไป โดยหาว่าไม่จะไปทางไหน ฮีบรู 11:8

เข้าสู่บทเรียน

คำถาม ถ้าเราไม่เชื่อฟังพระเจ้า จะมีอะไรเกิดขึ้น จะต้องพบกับอุบัติเหตุหรือไม่ จะมีไฟตกลงมาจากสวรรค์หรือเปล่า

แม้ว่าจะไม่มีสิ่งเหล่านี้เกิดขึ้นทันที แต่ถ้าท่านไม่เชื่อฟังพระเจ้า จะทำให้ชีวิตของท่านขาดบางสิ่งบางอย่างที่สำคัญที่สุดในชีวิต ถ้าหากอับราฮัมปฏิเสธไม่เชื่อฟังพระเจ้า ชีวิตของอับราฮัมจะเป็นเช่นไร เขาจะไม่ได้ทรัพย์สินสมบัติ เขาจะไม่ได้เป็นบิดาของชนชาติอิสราเอล เขาจะไม่ได้รับการสำแดงของพระเจ้า ถ้าอับราฮัมไม่เชื่อฟังพระเจ้าจะเรียกคนอื่นแทนไหม เราไม่ทราบ แต่ว่าถ้าหากว่าทุกสิ่งขึ้นอยู่กับการเชื่อฟังของอับราฮัมคนเดียว ถ้าหากอับราฮัมไม่เชื่อฟังพระเจ้าเราจะไม่มีชนชาติอิสราเอล เราจะไม่มีพระคัมภีร์ เราจะไม่มีพระเจ้าผู้ช่วยให้รอด

ในการเชื่อฟังพระเจ้านั้นมีพระพรมากมาย การเชื่อฟังเป็นสิ่งที่ยากและเป็นสิ่งที่ทำทนายบางครั้งต้องเสียอันตรายเป็นสิ่งที่ต้องลงทุนมากด้วยชีวิต แต่พระเจ้าทรงเห็นจิตใจของเราและพระองค์จะทรงเพิ่มพลังที่ขาดอยู่เพื่อพระองค์จะได้รับเกียรติจากชีวิตของเรา บางครั้งถ้าเราไม่ทำอะไร อยู่เฉยๆ เราจะรู้สึกปลอดภัยกว่า แต่การอยู่เฉยๆ ไม่มีประโยชน์ ตัวอย่าง 0 (การอยู่เฉยๆในปัจจุบัน) + 0 (การไม่เชื่อฟังการทรงเรียกของพระเจ้า) เท่ากับ 0 (ไม่มีพระพร ไม่มีรางวัล ไม่มีผล)

ศึกษาพระคัมภีร์

1. พระเจ้าตรัสชัดเจน ปฐมก. 12:1-3, ฮีบรู 11:8

หลายครั้งพระเจ้าทำงานในชีวิตของเราแต่เราไม่รู้ การเดินทางของอับราฮัมเริ่มต้นการเดินทางร่วมกับ เทราห์พ่อของเขา เมื่อเทราห์ตัดสินใจออกจากเมืองเออร์บ้านเกิดเมืองนอนของเขา เมืองเออร์ เป็นศูนย์กลางของ เศรษฐกิจการค้าชาย มีแม่น้ำยูเฟรติสไหลผ่าน นักโบราณคดีขุดพบว่าเมืองนี้เจริญรุ่งเรืองมากในสมัยของอับราฮัม ทำไมเทราห์จึงตัดสินใจออกจากเมืองเออร์

ในเวลานั้น แม่น้ำยูเฟรติสก็ท่วมเมืองเออร์บ่อย เส้นทางที่เคยไหลผ่านประจำก็เปลี่ยนทางเดิน ทางทิศเหนือ ทางตะวันออก ตะวันตก มีศัตรูมาต่อสู้อยู่ ชาวเมืองรู้สึกว่าจะไม่ปลอดภัย ชาวเมืองหลายครอบครัวพากัน ย้ายบ้าน รวมถึงครอบครัวของอับราฮัมด้วย

หลายครั้งที่พระเจ้าเรียกเราโดยผ่านประสบการณ์เหตุการณ์ต่างๆ ที่เกิดขึ้นในชีวิตของเรา เช่น มีคนตาย น้ำท่วมบ้าน ฯลฯ การที่เทราห์ย้ายจากเมืองเออร์เพราะภัยทางธรรมชาติ พระเจ้าทรงเรียกอับราฮัมโดยใช้การตัดสินใจย้ายบ้านไปอยู่เมืองฮารานของเทราห์ เทราห์พาครอบครัวเดินทางไปทางทิศตะวันตกเฉียงเหนือประมาณ พันกว่ากิโลเมตรก็มาถึงเมืองฮาราน ที่เมืองฮารานมีขนบธรรมเนียมประเพณีคล้ายคลึงกันในเรื่องศาสนา เขานับถือพระจันทร์และมีพิธีถวายเครื่องบูชาเหมือนกัน และที่เมืองฮารานนี้เองการทรงเรียกของพระเจ้าก็มาถึงอับราฮัม อย่างชัดเจน ปฐก.12:1 ในการทรงเรียกนั้นมีคำสัญญาอยู่ด้วย (ให้ดูพระคัมภีร์ ปฐก.12:2-3) คำสัญญาเป็นสิ่งที่ ไม่ได้สำเร็จในชีวิตของอับราฮัม แต่เป็นคำสัญญาที่มีผลต่อบรรดาประชาชาติโลก

การทรงเรียกของพระเจ้าชัดเจน **จงออก** อับราฮัมต้องออกจากเมือง จากญาติพี่น้อง จากบ้านบิดา เขา ต้องออกจากศาสนาขนบธรรมเนียมประเพณีที่เขารู้จัก พระเจ้าไม่ได้บอกรายละเอียดล่วงหน้าว่าเขาจะต้องไปถึง ที่ไหน ไม่มีแผนที่ ไม่มีแผนการที่ชัดเจนในการเดินทาง (ให้ดู ฮบ.11:8 ถามว่า อับราฮัม ตอบสนองการทรงเรียกของพระเจ้า อย่างไร ให้โอกาสผู้เรียนได้ตอบคำถามโดยอ่านข้อพระคัมภีร์นี้ ในการช่วยข้อท่องจำในวันนี้ โดยแบ่ง ข้อท่องจำเขียนบนลูกโป่งหลาย ๆ ใบ เมื่อเริ่มจำได้ก็ให้ทำแตกทีละใบ)

ถามว่า คนส่วนใหญ่จะตอบสนองคำสั่งที่พระเจ้าให้กับอับราฮัมอย่างไร อาจจะมีพระเจ้าว่าถ้าไปอนาคตจะเป็นอย่างไร จะไปประเทศไหน ไปนานเท่าไร มีแผนที่ไหม จะได้เงินเดือนเท่าไร จะมีบ้านอยู่หรือไม่ ลองคิดว่าสำหรับอับราฮัมอายุของเขา 75 ปี ไม่มีบุตร ภรรยาแก่แล้ว แต่สิ่งที่เขาสังเกต คือ คำสัญญาของพระเจ้าที่คอยหนุนใจความเชื่อในใจของอับราฮัมถึงแม้ว่าอับราฮัมจะไม่เห็น เขาก็สามารถไว้วางใจในพระเจ้าเช่นเดียวกัน

2. การเชื่อฟังคำสั่งของพระเจ้า ปฐก.12:4-9, ฮบ.11:9

ที่เราจะฟังคำสั่งของพระเจ้าและเชื่อในคำสัญญาของพระองค์ยังไม่เพียงพอ เราจะต้องทำตามคำสั่งนั้น ด้วยความเชื่อมิใช่เป็นแต่เพียงความคิดหรือความรู้สึกเท่านั้นแต่รวมถึงการกระทำด้วย ในความเชื่อของอับราฮัม อับราฮัมก็ฟังและออกไปตามคำสั่งของพระเจ้า (ให้อ่านปฐก.12: 4) อับราฮัมได้แสดงถึงความไว้วางใจในคำตรัส

ของพระเจ้าโดยการรวบรวมสมบัติไม่ว่าจะเป็นสิ่งของ เงินทอง สัตว์เลี้ยง คนใช้เพื่อจะเอาไปด้วยและเดินทางไป อับราฮัมไม่ใช่เป็นเพียงแต่ผู้ฟังแต่เป็นผู้ทำด้วย ในยากอบ 1:22-25 การตัดสินใจเชื่อฟังพระเจ้าของอับราฮัมมี อิทธิพลต่อชีวิตของคนอื่นๆ ใครบ้าง ภรรยาของอับราฮัม โลท คนใช้ พ่อแม่ญาติพี่น้องของคนใช้ ในสมัยนั้นไม่มี โรงแรม ไม่มีร้านอาหาร คนที่ไปกับอับราฮัมก็ไม่ว่าเขาจะไปไหนและพบอะไรถ้าเป็นนักเรียนจะรู้สึกอย่างไร การ อพยพออกจากเมืองฮารานก็เป็นการย้ายออกจากแหล่งที่ปลอดภัยที่สุดไปสู่สิ่งที่ไม่รู้จัก สิ่งแปลกใหม่ ประเทศใหม่ เพื่อนบ้านใหม่ สังคมใหม่ (ฮบ.11:9) เมื่ออับราฮัมมาถึงคานาอันพระเจ้าแนะนำว่าที่นี้เองเป็นที่พระเจ้าจะให้ (ปฐมก.12:7)

คำถาม ทำไมอับราฮัมไม่ได้แสดงสิทธิพิเศษในการเป็นเจ้าของ (ให้อ่านปฐมก.12:6) ชาวคานาอันได้ใคร ปกครองดูแลอาศัยอยู่ในที่ดินนี้ อับราฮัมผิดหวังมั๊ย อับราฮัมแสดงท่าทีว่าเขายังพึ่งอาศัยในพระเจ้า แม้ว่าเป็น เพียงคำสัญญาต่ออับราฮัมและอับราฮัมสร้างแท่นบูชานมัสการพระเจ้า

3. การพิสูจน์ความเชื่อ ปฐมก.15:1-6, ฮบ.11:11-13

จุดสำคัญของคำสัญญาต่ออับราฮัม คือ บุตร แต่อับราฮัมอายุ 75 ปีแล้วยังไม่มีบุตร พระคัมภีร์พูด ชัดเจนว่าซารายเป็นหมัน ปฐมก.11:30 ที่จะเชื่อว่าจะให้ที่ดินกับอับราฮัมนั้นก็ทำลายความรู้สึกของอับราฮัมมาก แต่ยิ่งกว่านั้นถ้าจะให้อับราฮัมมีบุตรกับซารายก็ยากที่จะเชื่อได้ อับราฮัมพยายามหาเหตุผลที่จะเข้าใจและ ตัดสินใจว่า เฮลีเยเซอร์เป็นผู้รับมรดก ปฐมก.15:1-3

ถามว่า พระเจ้าเห็นด้วยกับความคิดนี้ไหม ปฐมก.15:4-5 พระเจ้าสัญญาว่าอับราฮัมจะเป็นบิดา ของชนชาติใหญ่ แม้ว่าเขามีอายุมากแล้วพระเจ้าจะทำการอัศจรรย์ ส่วนของอับราฮัมก็คือเชื่อและรอคอย การรอคอยเป็น สิ่งที่ทำลายความเชื่อมาก เป็นสิ่งที่ไม่ง่ายเลยสำหรับเราเหมือนเช่นอับราฮัม เราพยายามจะช่วย แต่คนที่รอคอย พระเจ้าจะให้เห็นถึงการทำงานของพระเจ้า คุ่มค่าและดีกว่า (ให้อ่าน ปฐมก.15:6) อับราฮัมต้องคอยนานเท่าไรจึง จะเห็นผลของความเชื่อ (ปฐมก.17:17, 21:5) อับราฮัมและซารายรอคอยนานถึง 25 ปี จึงจะได้บุตรตามที่พระเจ้า ได้สัญญาว่าจะให้ พระเจ้าสัญญาว่าพงศ์พันธุ์ของอับราฮัมจะมากมายเหมือนกับดวงดาวและเม็ดทราย ในชีวิตของอับราฮัม เห็นเพียงพระสัญญาข้อแรกสำเร็จเท่านั้น แต่ก็เพียงพอทำให้อับราฮัมรู้ว่าสิ่งที่พระเจ้า สัญญาไว้จะสำเร็จทั้งหมด ตัวอย่างการทำข่าวกระยาสารที่ใช้เวลาในการทำแต่เมื่อทำสำเร็จแล้ว อร่อย สบายงาม สมกับการรอคอย

การสำแดงของพระเจ้าต่ออับราฮัมเป็นเพียงแต่จุดเริ่มต้นของแผนการระยะยาวเพื่อจะเปลี่ยน ประวัติศาสตร์ของโลก พระเจ้าสำแดงให้อับราฮัมรู้ว่าพงศ์พันธุ์ของเขาจะต้องกลายเป็นคนต่างดาวและรับใช้ใน ประเทศนั้นถึง 400 ปี ก่อนที่เขาจะกลับมารับแผ่นดินนี้เป็นมรดก ปฐมก.15:13-16 พระเจ้าอนุญาตให้อับราฮัม

เห็นอนาคตและความรู้นี้เป็นมรดกฝ่ายวิญญาณ พระคัมภีร์ใหม่ ฮบ.11:13 “คนเหล่านี้ได้ตายไปขณะที่มีความเชื่อเต็มทีและไม่ได้รับสิ่งที่ได้ทรงสัญญาไว้ แต่เขาก็ได้เห็นและได้รับไว้ตั้งแต่ไกลและได้เตรียมรับไว้ตั้งแต่ไกลและรู้ว่าเขาเป็นคนแปลกถิ่นที่ท่องเที่ยวไปในโลก” ความเชื่อของอับราฮัมเป็นความเชื่อที่ยิ่งใหญ่เป็นความเชื่อที่ไม่เห็นแก่ตัว

ในการเชื่อฟังของอับราฮัม อับราฮัมมิได้ผลตอบแทนทันทีทันใดแต่ลูกหลานเป็นผู้ได้รับพรตามที่พระเจ้าสัญญาต่ออับราฮัมเมื่อเขาทำตามที่พระองค์สั่ง ทุกวันนี้เรายังรับพระพรจากการเชื่อฟังของอับราฮัม เมื่อเราเป็นสาวกของพระเยซูเราก็มีส่วนในมรดกฝ่ายวิญญาณของอับราฮัม

ปรับให้เข้ากับชีวิตจริง

เป็นไปได้หรือที่การเชื่อฟังของคน ๆ เดียวจะเปลี่ยนโลกได้ ให้เราดูชีวิตของ แคมบริน เทาซัน เมื่อเขาเป็นหนุ่มเขามีเงินไม่พอที่จะไปเรียนที่รับจ้างไปขายพระคัมภีร์ที่อเมริกากลาง 1 ปี เพื่อจะได้เงินพอที่จะกลับไปเรียนต่อ แต่เขาก็ต้องผิดหวังเพราะคนเผ่านี้พูดสเปนได้บ้างแต่ไม่ชำนาญมากและอ่านไม่ค่อยได้ เขาจึงตัดสินใจศึกษาภาษาของคนเผ่านี้และเริ่มออกแบบตัวอักษรและสอนการเขียนการอ่านภาษาที่เขาออกแบบเพื่อคนเผ่านี้จะอ่านได้ เขาแปลพระคัมภีร์เป็นหนังสือประกอบการเรียน เขาใช้เวลา 12 ปีจากประสบการณ์นี้ แคมบริน เทาซัน รู้ว่าพระเจ้าเรียกเขาที่จะแปลพระคัมภีร์ในภาษาทุกภาษามีอยู่ในโลก นิमितของเขาเป็นแรงจูงใจที่ทำให้เขาเริ่มที่จะทำพันธกิจโลกที่จะแปลพระคัมภีร์องค์การวายครีฟ องค์การนี้ได้แปลพระคัมภีร์หลายร้อยภาษา และเมื่อคนพื้นเมืองรับพระคัมภีร์ในภาษาของเขามีการเปลี่ยนแปลงในกลุ่มคนพื้นเมืองนั้น ไม่ว่าจะเป็นด้านสังคมหรือส่วนตัว นิमितของ แคม เทาซัน เป็นเช่นเดียวกันกับนิमितของอับราฮัมเป็นนิमितที่ใหญ่กว่าตัวบุคคล เกินความสามารถของตัวบุคคล ทุกวันนี้ยังมีคนที่มีความสามารถและกำลังแปลเป็นภาษาต่างๆ ทุกวันนี้ฤทธิ์อำนาจของชาวประเสริฐยังเข้าสู่ชีวิตของคนที่ไม่เคยได้ยินเรื่องของพระเยซู

ในโลกที่ต้องการสิ่งตอบแทนทันทีทันใดคนอย่างอับราฮัมและ แคม เทาซัน ทำทนายชีวิตให้เราทำตามการทรงเรียก แม้ว่าเราจะไม่เห็นผลในชีวิตของเราเองความเชื่อของอับราฮัม เป็นความเชื่ออย่างอัศจรรย์เพราะเป็นความเชื่อที่เกิดในสังคม ที่ไม่เชื่อพระเจ้า อับราฮัมปฏิเสธการนมัสการพระจันทร์ แต่แสวงหาผู้ที่สร้างพระจันทร์ และได้พบกับพระเจ้าและพระองค์ก็เป็นมิตรกับอับราฮัม อับราฮัมยอมที่จะละทิ้งครอบครัวความสะดวสบาย

เพื่อจะมีชีวิตกับพระเจ้าที่แท้จริงท่านพร้อมที่จะถวายตัวทั้งหมดต่อพระเจ้า และเดินตามการทรงเรียกของพระองค์

2

ความเชื่อต้องมีความอดทน

เป้าหมาย

ทบทวนชีวิตแห่งความเชื่อของโยเซฟ เพื่อจะค้นพบการทรงนำในชีวิตประจำวัน

ข้อพระคัมภีร์

ปฐมก.37:5-28, 39:5-9, 50:15-25, สบ.11:22

ข้อท่องจำ

พวกท่านคิดร้ายต่อเราก็จริง แต่ฝ่ายพระเจ้าทรงดำริให้เกิดผลดีอย่างที่บังเกิดขึ้นแล้ว คือช่วยชีวิตคนเป็นอันมาก ปฐมกาล 50:20

เข้าสู่บทเรียน

ทอม ทูน ได้รับนิมิตว่าเขาจะเอายาสามัญประจำบ้านแจกให้กับชาวเกาะที่อยู่ใกล้ประเทศฮ่องกง เขาใช้เวลา 10 ปีที่จะเตรียมอุปกรณ์ต่างๆ และสร้างเรือ เขาเริ่มเดินทางออกจากอเมริกาข้ามมหาสมุทรแอตแลนติกพร้อมกับเพื่อน 2 คน และเมื่อมาถึงทะเลเมดิเตอร์เรเนียนที่เกาะครีต เขาก็พบกับปัญหาชาวครีต 3 คนโกงเรือของเขาไป และถ้าอยากได้คืนเขาจะต้องเอาเงิน 34,000 เหรียญ มาไถ่คืน นายทอมไม่มีเงินที่จะไถ่เรือคืน ดูเหมือนว่านิมิตนั้นก็จบลง โยเซฟบุตรของยาโคบอาจจะมีความรู้สึกเช่นเดียวกับนายทอม หลายครั้งในชีวิตของเขา ทุกครั้งที่ชีวิตโยเซฟกำลังจะดีขึ้นก็จะพบกับอุปสรรค เมื่อพบกับปัญหาท่านตอบสนองอย่างไร จะหนีไหม หรือจะอยู่เฉยๆ หรือทิ้งงาน หรือแก้ปัญหาด้วยตัวเอง ฝ่าย โยเซฟไม่ยอมทิ้งพระเจ้า

ศึกษาพระคัมภีร์

1. มีความเชื่อแม้ว่าชีวิตไม่ยุติธรรม (ปฐมก.37:5-28)

ถามว่า เคยมีคนหัวเราะเยาะคุณไหม เมื่อคุณเปิดเผยความไม่ฝันของคุณออกมา คุณรู้สึกอย่างไร ครั้งหนึ่งโยเซฟเคยเล่าความฝันของเขาให้พวกพี่ชายของเขาฟังให้อ่านปฐมก.37:5-9 เพื่อจะรู้ว่าโยเซฟฝันอะไร ความฝันของโยเซฟทำให้มองเห็นภาพที่ครอบครัวของเขาชบหน้าลงถึงดินกราบไหว้เขา ครอบครัวของเขาไม่พอใจเพราะโยเซฟยังเป็นวัยรุ่น แม้ว่าบิดาเตือนเขาแต่บิดาก็ยังคิดตรองเรื่องนี้อยู่ในใจ (ข้อ 10-11) ยาโคบรู้ว่าพระเจ้าอาจจะสำแดงน้ำพระทัยของพระองค์ผ่านความฝันก็ได้เพราะประสบการณ์ในชีวิตของเขาเอง ปฐมก.28:11-16 ยาโคบรู้ว่าการเลือกของพระเจ้าไม่ขึ้นอยู่กับเงื่อนไขใดๆ แต่พวกพี่ชายของโยเซฟเห็นว่าเรื่องนี้เป็นเรื่องไร้สาระ

พวกเขาคิดว่าน้องชายกำลังอวดตัว น้องคนนี้เป็นที่รักของพ่อ พวกเขาอีกฉายน้องชายจนกลายเป็นความเกลียดชัง และอยากจะฆ่าเขา (ให้อ่าน ปฐม.37:12-27) พวกเขาจึงหาโอกาสที่จะทำร้ายโยเซฟโอกาสมาถึงเมื่อพวกเขาเลี้ยงสัตว์อยู่ที่เมืองโดธาน ในขณะที่โยเซฟได้มาตามหาพวกเขาตามคำสั่งของบิดา พวกเขาวางแผนที่จะฆ่าแต่พวกเขาเปลี่ยนใจขายโยเซฟให้กับพ่อค้าชาวมีเดียนเป็นจำนวนเงิน 20 เซเชล (ข้อ 28)

ถ้าเราเป็นโยเซฟเราจะรู้สึกอย่างไรในเมื่อคนที่เรารักคนที่เราไว้ใจและเป็นพี่น้องกันกลับมาทำร้ายเรา เมื่อโยเซฟตกอยู่ในสภาพนี้พระเจ้าอยู่ที่ไหน โยเซฟไม่ได้ทำผิดอะไรเลยแต่ผลที่เขาได้รับในขณะนี้ไม่ยุติธรรมสำหรับเขาเลย (ให้ผู้เรียนสนทนากันว่าเคยมีเหตุการณ์เช่นนี้เกิดขึ้นในชีวิตของเขาไหม ให้เขาเขียนว่า “ทำไมพระเจ้าอนุญาตให้สิ่งนี้เกิดขึ้น” หนุนใจให้ผู้เรียน มีความเชื่อแม้ว่าจะมีเหตุการณ์ที่ไม่ยุติธรรมเกิดขึ้น)

2. มีความเชื่อเมื่อถูกทดลอง (ปฐม.39:5-9)

แม้ว่าโยเซฟอยู่ไกลจากบ้านแต่พระเจ้ายังอยู่กับโยเซฟ (ปฐม.39:2) การที่ไม่เป็นที่ยอมรับของมนุษย์ไม่ได้หมายความว่าไม่เป็นที่ยอมรับของพระเจ้า ถึงแม้ว่าเราจะประสบกับความทุกข์ยากลำบากที่เราไม่เคยได้รับมาก่อน แต่ให้เรามั่นใจในการดูแลของพระเจ้า

ถามว่า เจ้านายของโยเซฟรู้ได้อย่างไรว่าพระเจ้าทรงสถิตอยู่กับโยเซฟ ให้อ่าน ปฐม. 39:3-5 เพราะว่าโยเซฟมีความสามารถในการบริหารงาน เป็นคนที่ความรับผิดชอบ เป็นผู้ที่น่าไว้วางใจได้ดี โปทิฟาร์จึงมอบหมายของทุกอย่างให้โยเซฟเป็นผู้ดูแล ปฐม.39:6 ในชีวิตของเราก็เช่นเดียวกัน ถ้าเรามีความสัตย์ซื่อ มีความรับผิดชอบในหน้าที่การงานที่ได้รับมอบหมาย คนอื่นๆ ก็จะสามารถมองเห็นว่าพระเจ้าสถิตอยู่ในชีวิตของเราด้วย แต่ในเวลาที่ยอเซฟกำลังเจริญก้าวหน้าในการทำงานนั้นได้มีสิ่งหนึ่งเกิดขึ้น ภรรยาของโปทิฟาร์นั่นเองเธอได้มองโยเซฟด้วยความรักใคร่และปรารถนาจะให้โยเซฟเข้านอนกับเธอ

ถามว่า โยเซฟตอบสนองต่อภรรยาโปทิฟาร์อย่างไร ให้อ่าน ปฐม.39:8 ถ้าเป็นผู้ชายบางคนอาจจะฉวยโอกาสเพื่อเห็นแก่ความก้าวหน้าในอาชีพการงานของตน แต่โยเซฟไม่คิดเช่นนั้นเพราะโยเซฟยำเกรงพระเจ้า (ปฐม.39:9) โยเซฟไม่ยอมทำตามคำสั่งของภรรยาโปทิฟาร์ ซึ่งความจริงในตอนนั้นโยเซฟอยู่ในฐานะทาส ทาสไม่มีสิทธิหรือเสรีภาพในการตัดสินใจด้วยตนเองได้ แต่โยเซฟรู้ว่าอะไรถูก และอะไรผิด

กิจกรรม ในขณะที่สอนถึงการทดลองของโยเซฟ ให้ครูนำกระป๋องน้ำอัดลม 1 กระป๋องและกระป๋องเปล่า 1 กระป๋อง ให้ผู้เรียนออกมา 1 คน และใช้มือ 2 ข้าง บีบกระป๋องทีละใบ เราจะเห็นว่ากระป๋องเปล่าจะบวมแต่กระป๋องที่มีน้ำจะไม่บวม กระป๋องที่มีน้ำเราเปรียบกับชีวิตที่มีพระเจ้า เมื่อมีการทดลองรอบตัวเราเกิดขึ้น ถ้าเรามีพระเจ้าอยู่ในชีวิตของเราถึงแม้จะมีอะไรเกิดขึ้นก็ตามเราจะสามารถทนอยู่ได้ เพราะว่าเรามีกำลังจากภายในคือพระเจ้าทรงช่วยเรา กระป๋องเปล่าเปรียบกับชีวิตที่ไม่มีพระเจ้าจะล้มลงเมื่อมีการทดลองเกิดขึ้น

3. มีความเชื่อใจให้อภัย ปฐก.50:15-20

หลายครั้งที่เหตุการณ์ต่างๆ และตำแหน่งหน้าที่การงานในชีวิตของเราเปลี่ยนแปลงไปเช่นเดียวกับชีวิตของโยเซฟ เพราะความฝันของเขาและความอิจฉาของพวกพี่ชายทำให้พวกเขาขายโยเซฟไปเมื่อยังเด็กอยู่จนโยเซฟได้เป็นผู้มีหน้าที่การงานที่สูงเป็นรองจากกษัตริย์ในประเทศอียิปต์ เรารู้ว่าสิ่งนี้เกิดขึ้นกับโยเซฟได้อย่างไร ไม่ใช่เพราะว่าโยเซฟเป็นผู้มีความสามารถในการบริหารงานดีและเป็นทาสที่สัตย์ซื่อเท่านั้นแต่เพราะว่าพระเจ้าทรงสถิตอยู่กับเขา และแล้ววันหนึ่งเมื่อโยเซฟได้มีโอกาสที่จะแก้แค้นพวกพี่ชายของเขาก็มาถึง เขาไม่ยอมทำตามคำสั่งเจ้านายในครั้งนั้นเพราะพวกพี่ชายไม่รู้ว่าโยเซฟเป็นผู้จัดการ โยเซฟสามารถปฏิเสธไม่ขายข้าวให้พวกพี่ชายของเขาก็ได้ หรืออาจจะหาเหตุผลอื่นๆ เพื่อจะจับพวกเขาก็ได้ โยเซฟสามารถทำการแก้แค้นได้แต่ท่านไม่ทำเช่นนั้น เขากลับให้อภัยในความผิดมากมายแก่พวกพี่ชายของเขา

ถาม เมื่อพวกพี่ชายอยู่ต่อหน้าโยเซฟพวกเขาทำอย่างไร ให้เราเปรียบเทียบกับความฝันของโยเซฟ ใน ปฐก.37:7-8 (ให้ผู้เรียนอ่าน ปฐก.37:7-8, 50:18) พวกพี่ชายของเขาได้มาโค้งคำนับต่อหน้าโยเซฟตามความฝันนั้น แต่โยเซฟรู้สึกเศร้าใจในความกลัวของเขา โยเซฟจึงบอกเขาว่า “อย่ากลัวเลย” (ปฐก.30:19) เพราะว่าเขาเต็มใจยอมรับความยากลำบากที่เกิดขึ้นทั้งหมดตามน้ำพระทัยของพระเจ้าเพื่อให้เกิดผลดี เขาไม่เคยคิดจะแก้แค้นพวกพี่ๆ ของเขาเลย (ให้ท่องข้อท่องจำในวันนี้ด้วยกัน) ชีวิตของโยเซฟเป็นบทเรียนที่สำคัญสำหรับชีวิตของเรา เมื่อเรามีความสัตย์ซื่อต่อพระเจ้าและพร้อมที่จะรับใช้พระองค์ไม่ว่าจะอยู่ที่ไหนก็ตามพระองค์ก็ทรงสถิตอยู่ด้วยกับเรา พระองค์จะทรงสามารถเปลี่ยนแปลงเหตุการณ์ร้ายให้กลายเป็นผลดีในชีวิตของเราตามน้ำพระทัยของพระองค์

4. ความเชื่อสำหรับอนาคต

โยเซฟไปอยู่ที่อียิปต์แต่โยเซฟก็ได้รับผลตอบแทนที่ดีในชีวิต เขาได้สมรสกับหญิงชาวอียิปต์และมีบุตรด้วยกัน 2 คน คือ มนัสเสห์กับเอฟราอิม ซึ่งเป็นเครื่องหมายที่แสดงว่าพระเจ้าทรงอวยพระพรโยเซฟในประเทศอียิปต์

ถาม ชื่อลูกชายของโยเซฟมีความหมายว่าอะไร (ให้ผู้เรียนหาคำตอบใน ปฐก.41:51-52) พระเจ้าช่วยให้โยเซฟลืมความทุกข์ทั้งปวง และนอกจากนี้พระองค์ได้ทำให้เขามีวงศ์พันธุ์ทวีขึ้นในดินแดนอียิปต์ พระเจ้าได้จัดเตรียมโยเซฟไว้ ให้โยเซฟได้รู้ว่าจะมีเหตุการณ์อะไรเกิดขึ้นเพื่อจะรักษาชีวิตและวงศ์พันธุ์ของเขา พี่ชายน้องชายของเขาไว้รวมทั้งประชาชนในแถบนั้น ไม่มีใครเคยคิดว่าเวลาที่พวกพี่ชายขายโยเซฟไปเป็นทาสนั้นเป็นแผนการที่พระเจ้าใช้ชีวิตของโยเซฟเพื่อจะทำให้สัญญาที่ให้ไว้กับอับราฮัมสำเร็จได้ โยเซฟสิ้นชีวิตเมื่ออายุได้ 110 ปี พระสัญญาที่เขาได้ยินจากพ่อของเขาได้มาถึงเขาอีกครั้งหนึ่ง

ถาม โยเซฟกล่าวถึงอะไรที่จะเกิดขึ้นกับลูกหลานของชาวอิสราเอล (ให้ผู้เรียนอ่าน ปฐก.50:21-25)
ถึงแม้ว่าโยเซฟและครอบครัวบิดาของเขาจะอยู่ได้อย่างสบายในอียิปต์ก็ตาม แต่พระเจ้าให้โยเซฟเกิด
ความเชื่อเกี่ยวกับสิ่งที่โยเซฟไม่ต้องการที่จะให้พระสัญญาของพระเจ้านั้นพลาดไป (ให้ผู้เรียนอ่าน - ฮบ.11:22)
เมื่อโยเซฟสิ้นชีวิตเขาก็อาบยารักษาศพไว้และบรรจุไว้ในโลงที่อียิปต์ (ปฐก. 50:26) 400 ปีผ่านไป

ถาม คำพูดของโยเซฟเป็นจริงหรือไม่ ให้ผู้เรียนอ่าน อพย.13:19 เพื่อหาคำตอบ โยเซฟมีความเชื่อ
เช่นนี้อย่างมั่นคงจนถึงวาระสิ้นสุดชีวิตของท่าน ถึงแม้ว่าประชาชนอิสราเอลจะอยู่ห่างไกลจากดินแดนคานาอันก็
ตามและพระสัญญานั้นดูเหมือนจะห่างไกลจากความเป็นจริงก็ตาม แต่โยเซฟรู้ว่าวันแห่งการสิ้นสุดของการอาศัย
อยู่ในอียิปต์นั้นจะมาถึงเพราะเขาเชื่อพระเจ้าเช่นเดียวกับอับราฮัมที่ได้เชื่อ

กิจกรรมแทรก

ให้ครูนำมะนาวเข้ามาในชั้นเรียนเพื่อประกอบการการสอน มีสำนวนภาษาอังกฤษว่า “ถ้าเราบีบมะนาวก็
นำไปทำเป็นเครื่องดื่มน้ำมะนาว” มะนาวเปรี้ยวเมื่อทานแล้วไม่ถูกปากเปรียบเสมือนประสบการณ์ในชีวิตที่ไม่
ถูกใจเรา ให้ครูบีบเอาน้ำมะนาวเพื่อจะทำน้ำมะนาวสำหรับดื่มได้ ครูจะใส่น้ำตาลและใส่เกลือเพื่อให้อร่อยน้ำดื่ม
อาจจะใส่น้ำแข็งให้ทุกคนชิม และอธิบายว่าการบีบใจเราใส่น้ำตาล คือ การที่เราไว้ใจในพระเจ้าจะทรงทำให้
เกิดผลดีได้ ใส่เกลือเพื่อให้รสดีขึ้น หมายถึง การที่เรายกโทษให้กับคนที่ทำผิดต่อเราเหมือนชีวิตของโยเซฟที่
ยอมรับเหตุการณ์ต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นกับชีวิตของเขาด้วยความเต็มใจและไว้ใจในพระเจ้า

ปรับให้เข้ากับชีวิตจริง

เอ เป็นเด็กหญิง อายุแค่ 13 ปี แต่เขาถูกตัดขาข้างหนึ่งเพราะอุบัติเหตุด้วยรถมอเตอร์ไซด์ เธอรู้ว่าชีวิต
ของเธอจะไม่เป็นเหมือนเดิม เธอเจ็บปวดและต้องใช้เวลาในการในการพักฟื้น แทนที่เธอจะมีความทุกข์และ
ห่อเหี่ยวใจที่ได้รับคามทรมาณเช่นนั้น เธอกลับพบว่าพระเจ้าทรงเป็นกำลังเข้มแข็งในชีวิตของเธอ เธอไม่คิดมา
ก่อนเลยว่าเธอจะต้องมาฝึกที่จะเดินอีกครั้งหนึ่ง เธอเคยเคยเป็นนักกีฬาที่มีความสามารถของชาติ แต่เธอมี
ความชื่นชมยินดีอย่างแท้จริงในขณะนี้ก็เพราะว่าเธอได้อธิษฐานเผื่อคนอื่น ๆ ที่ได้รับความเจ็บปวดและปารถนาที่
จะเห็นฤทธิ์อำนาจของพระเจ้าที่จะเปลี่ยนแปลงชีวิตของเขาเหล่านั้น

ความเชื่อของโยเซฟที่มีต่อพระเจ้านั้นได้ทำให้เขามีความเข้มแข็งอดทนต่อความทุกข์ยากลำบากจาก
ความทุกข์ทรมาณที่ได้รับจนทำให้เขาได้รับผลดีที่สุดในชีวิตของเขา เราสามารถเห็นถึงความเชื่อของโยเซฟที่มีต่อ
พระเจ้าที่แสดงออกมาด้วยความสัตย์ซื่อ ในสิ่งนี้คือชีวิตของเขาจึงได้รับผลดีตามน้ำพระทัยพระองค์ ในชีวิตของ
เราก็เช่นเดียวกัน ถ้าเรายอมรับสภาพที่เราได้รับด้วยความสัตย์ซื่อและวางใจในพระเจ้า ชีวิตของเราก็จะได้รับผลดี
ตามน้ำพระทัยของพระเจ้าได้

1. **สัตย์ซื่อต่องาน** โยเซฟไม่อนุญาตให้ความขมขื่นเข้ามารบกวนในชีวิตการทำงานของเขา เขาได้รับผิดชอบงานที่ได้รับมอบหมายอย่างดีที่สุดและได้รับผลสำเร็จอย่างงดงาม

2. **สัตย์ซื่อต่อนายของเขา** โยเซฟเคารพนับถือในสิทธิอำนาจของเจ้านายของเขา เขาไม่คิดทรยศต่อนาย เพราะเขารู้ว่าตัวเองอยู่ในฐานะอะไร

3. **สัตย์ต่อศีลธรรม** โยเซฟปฏิเสธการทดลอง เขารู้ว่าพระเจ้ามองเห็นการกระทำของเขาไม่ว่าคนอื่น ๆ จะเห็นหรือไม่ก็ตาม

4. **สัตย์ซื่อต่อครอบครัวของตน** ถึงแม้ว่าพี่ชายของโยเซฟจะเป็นคนที่ขายเขามากก็ตาม โยเซฟสามารถยกโทษความผิดให้และเขายังได้ให้ในสิ่งที่พวกพี่น้องจำเป็นต้องมีอีกด้วย

5. **สัตย์ซื่อต่อพระสัญญาของพระเจ้า** การกระทำของโยเซฟในความเชื่อที่มีต่อการรักษาพันธสัญญาของพระเจ้าในอนาคตที่จะไปดินแดนแห่งพันธสัญญาของพระเจ้านั้น ท่านสั่งให้เอากระดูกของท่านเมื่อตายไปแล้วนำกลับไปดินแดนคานาอันด้วย เขาเชื่อในพระสัญญาตามความเชื่อของบรรพบุรุษของเขา

ในโลกนี้เต็มไปด้วยความอยุติธรรมทั้งนั้น ประสบการณ์ในชีวิตของเราบางครั้งขาดความเข้าใจและได้รับความเจ็บปวดเช่นเดียวกับโยเซฟและในชีวิตของเรา เราเลือกที่จะเป็นคนที่มีความขมขื่นและมีความเกลียดชังหรือเลือกที่จะวางใจในพระเจ้า ถ้ารู้สึกว่าคุณชีวิตของท่านไม่ได้รับความยุติธรรมแต่ถ้าท่านวางใจและติดตามพระเจ้า พระองค์จะสถิตอยู่กับท่านเช่นเดียวกับพระองค์สถิตอยู่กับโยเซฟ

จงเลือกให้ถูก

เป้าหมาย

เพื่อเรียนรู้การตัดสินใจที่มีคุณค่าของโมเสสและการปฏิบัติตามโดยยึดความถูกต้องเป็นพื้นฐาน

ข้อพระคัมภีร์

อพย.2:10-12, 6:2-8, 10:25-29, ฉธบ.34:7- 2, กจ.7:22-25, ฮบ.11:24 -27

ข้อท่องจำ

เพราะเชื่อเมื่อโมเสสโตแล้วท่านไม่ยอมให้ใครเรียกท่านว่า เป็นบุตรของธิดา กษัตริย์ฟาโรห์ ท่านเลือกการร่วมทุกข์กับชนชาติของพระเจ้า แทนการเรียงสำราญในความชั่ว (ฮีบรู 11:24-25)

เข้าสู่บทเรียน

กิจกรรม 1 เป็นการเสริมบทเรียน เพื่อให้ผู้เรียนรู้ว่าการทรงเรียกของพระเจ้านั้นไม่ใช่ว่าจะต้องนำเราไปถึงตำแหน่งที่สูงส่งเสมอไป

วิธีทำ ให้ครูเอาเงินใบละสิบบหรือยี่สิบบาทซ่อนไว้ในถังขยะในบริเวณห้องเรียนอย่างมิดชิดก่อนผู้เรียนเข้าห้อง เมื่อทุกคนอยู่พร้อมกันแล้วให้เริ่มต้นโดยการให้ผู้เรียนแยกย้ายกันออกไปหาเงินที่ซ่อนไว้ให้พบภายในเวลา 2 นาที เมื่อหมดเวลาถ้าไม่มีใครพบก็เรียกให้ทุกคนนั่ง ให้ครูหยิบเงินนั้นออกมาพร้อมกับชี้แจงว่าส่วนใหญ่เราไม่ค่อยคิดว่าถังขยะจะเป็นที่ซ่อนสิ่งของมีค่า ให้ครูสรุปว่าแม้ว่าพระเจ้าจะไม่ทรงเรียกเราให้อยู่ในฐานะที่สูงส่งแต่อาจต่ำต้อยเราก็ยินดีที่จะรับใช้พระองค์ ต่อไปให้ครูถามว่า “ผู้เรียนรู้สึกอย่างไรในเรื่องนี้” เป็นการนำการแสดงความคิดเห็นส่วนตัว อาจจะมีพูดถึงอาชีพและความใฝ่ฝันต่างๆ เป้าหมายของกิจกรรมเพื่อเป็นการเปิดโอกาสให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในขบวนการเรียนการสอน ครูสามารถเลือกเรื่องราวอื่นเพื่อเสริมความเข้าใจอีก เช่น เรื่องของเกหะซีคนรับใช้ เอลีซา หรือ ยูดาสิธิสการิโธท คนเหล่านี้ยึดเอาเรื่องเงินและความร่ำรวย เป็นพื้นฐานในการตัดสินใจในของพวกเขา

ศึกษาพระคัมภีร์

1. โอกาสของการเลือกมีอะไรบ้าง (อพย.2:10-12, กจ.7:22-25)

ถามว่า โมเสสผู้ที่มีสายเลือดของทาสชาวฮีบรู ผู้ที่รอดพ้นจากการประหารของกษัตริย์อียิปต์และจนถึงเรื่องที่ได้มาเป็นบุตรบุญธรรมของธิดาฟาโรห์นั้นมีเรื่องราวความเป็นมาอย่างไร (ให้ผู้เรียนอ่านเรื่องราวในอพย.2:1-10 คร่าว ๆ และขอให้คนหนึ่งสรุปเรื่องราวตอนนั้นสั้น ๆ) พระหัตถ์ของพระเจ้าทรงอยู่เหนือชีวิตของโมเสสตั้งแต่ต้นพระองค์ทรงปกป้องให้เขามีชีวิตโดยวิธีพิเศษ ธิดาฟาโรห์ได้เข้ามามีส่วนในชีวิตของโมเสส ดังนั้น จึงทำให้เขามีโอกาสพิเศษกว่าคนธรรมดาทั่วไป อียิปต์เป็นประเทศที่มีชื่อเสียงในด้านศิลปะ วิทยาศาสตร์ วรรณคดี และกฎหมาย สถาบันของแอมบรูอาบีเป็นที่รู้จักกันดีในอียิปต์ ดังนั้น จึงไม่ต้องสงสัยเลยว่าโมเสสจะต้องเป็นผู้ที่ผ่านสถาบันเหล่านี้มาแล้ว คำพูดของสเทเฟน ใน กจ.7:22) บอกให้เราถึงโอกาสพิเศษในชีวิตของโมเสส (อ่าน กจ.7:22) โมเสสได้รับการฝึกสอนในเรื่องการงานของราชสำนักของกษัตริย์ เป็นเจ้าชายแห่งอียิปต์ และบั้นปลายจะได้เป็นถึงผู้นำสูงสุดของอียิปต์ แต่พระเจ้าทรงมีพระประสงค์ให้โมเสสเป็นผู้นำของชนชาติฮีบรูมากกว่าจะเป็นผู้นำของชาวอียิปต์โมเสสมืออนาคตอันสดใสรออยู่เบื้องหน้าเขามีโอกาสพิเศษในทางสังคม การเงินความสำเร็จและความก้าวหน้าเขาได้รับการฝึกฝนด้านภาษาขนบธรรมเนียมประเพณีและความเฉลียวฉลาดที่ชนชาติเก่าแก่ที่นำภาคภูมิใจยิ่ง ถึงกระนั้นโมเสสก็ไม่เคยลืมว่า เขาเป็นสายเลือดของคนฮีบรู พวกทาสชาวฮีบรู เป็นพี่น้องร่วมชาติของเขา (อพย. 2:11) โมเสสมีความห่วงใยต่อคนเหล่านี้มาก ครั้งหนึ่ง เมื่อเขาออกสำรวจพื้นที่ที่เขาได้พบกับการกดขี่ข่มเหงชาวฮีบรูกำลังประสบอยู่ เขาเห็นคนอียิปต์รังแกและเอาเปรียบชนชาติของเขา เขาเห็นคนอียิปต์ทุบตีข่มเหงคนฮีบรู (กจ.7:23-24) วันนั้นทำให้เกิดจุดหักเหในชีวิตของโมเสสครั้งสำคัญ การกระทำอย่างรุนแรงทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงครั้งใหญ่ ไม่ใช่เพราะสถานภาพของเขาเท่านั้น แต่ยังทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงในประวัติศาสตร์ของชนชาติยิวอีกด้วย ด้วยหลักแห่งจริยปรัชญา และสัญญาติญาณของการเป็นคนรักความยุติธรรม กับการเป็นคนเลือดร้อนของโมเสสจึงฆ่าคนอียิปต์ใจโหดคนนั้นเสียเมื่อได้โอกาสโดยคิดว่าไม่มีใครมองการกระทำของเขา (อพย.2:12) โมเสสกระทำเช่นนี้เพื่อปกป้องชนชาติของเขา เขาเริ่มมีความรู้สึกที่ตัวเอง คือ ผู้ที่จะสามารถนำชนชาติยิวให้มีเสรีภาพ ในวันต่อมาเขาก็ไปที่นั่นอีกเพื่อดูว่ามีอะไรที่เขาที่สามารถให้ความช่วยเหลือได้อีกบ้าง

ถามว่า ในเวลานั้น คนฮีบรูยอมรับโมเสสว่าเป็นผู้ปลดปล่อยพวกเขาหรือไม่ (ขอให้ผู้เรียนตอบคำถามโดยอ่าน กจ.7:25) คนฮีบรูมีความระแวงสงสัยในพฤติกรรมของโมเสสมากกว่าการยอมรับ พวกเขาเข้าใจผิดต่อการกระทำของโมเสสเขามองไปว่า โมเสสเป็นคนชั่วร้ายเป็นนักฆ่าคนและมีความสงสัยต่อการกระทำของเขา ความพยายามในการช่วยเหลือชนชาติยิวของโมเสสนั้นสูงค่ามากแต่ต้องทำให้เขาสูญเสียตำแหน่งและอนาคตที่สดใสไป และถูกแยกจากคนเหล่านั้นที่เขาพยายามให้ความช่วยเหลือด้วย ดังนั้น บางครั้งการตัดสินใจในสิ่งที่ถูกต้องอาจจะทำให้เราต้องสูญเสียของล้ำค่าบางอย่างไป

กิจกรรม 2 กิจกรรมนี้จะช่วยเสริมบทเรียนเน้นให้เห็นถึงลักษณะที่แท้ของความสนุกความยินดีของชีวิตในโลกนี้

ก่อนผู้เรียนเข้าชั้นเรียน ครูอาจจะฉีดน้ำหอมในห้องเรียนหรือฉีดที่ข้อมือ บางคนจะสังเกตว่าใหม่ๆ กลิ่นน้ำหอมจะฉุนมาก แต่ต่อจากนั้นอีกไม่นานกลิ่นหอมจะค่อย ๆ จางหายไป ความสนุกสนานในชีวิตของมนุษย์ก็เป็นเช่นนั้นมันจะไม่จีรังยั่งยืน เน้นให้เห็นถึงความสำคัญของการเลือกโอกาสฝ่ายจิตวิญญาณว่าเป็นสิ่งที่ยั่งยืนเป็นนิรันดร์ซึ่งแตกต่างกับการเลือกโอกาสทางฝ่ายโลก

2. อะไรคือมาตรฐานของการตัดสินใจ (อพยพ.6:2-8, ฮบ.11:24-26)

โมเสสมีอาชีพเลี้ยงแกะอยู่ในทะเลทรายมีเดียนเป็นเวลา 40 ปี ในเวลานี้โมเสสมีโอกาสทบทวนถึงความล้มเหลวเก่าๆ ความเห็นอกเห็นใจ และการรักความยุติธรรมในสังคมไม่ใช่มาตรฐานที่ถูกต้องในการแก้ปัญหา โมเสสมีบทเรียนในเรื่องนี้ เราทุกคนก็ควรจะได้เรียนรู้เช่นเดียวกันว่าสติปัญญาฝ่ายโลกไม่สามารถเปลี่ยนแปลงโลกนี้ได้

คำสอนในพระคัมภีร์ใหม่ทำให้เราสามารถเข้าใจถึงเหตุผลที่ทำให้โมเสสตัดสินใจ โมเสสสามารถหยั่งรู้ถึงความแตกต่างระหว่างชีวิตในราชวังและชีวิตของชนชาติของเขา เขาเริ่มรู้สึกว่าคุณค่าของชีวิตไม่มีคุณค่าอะไร เขารู้สึกถึงความว่างเปล่าของทุกสิ่ง เขาเห็นการไร้ฤทธิ์อำนาจของพระเจ้าอียิปต์ ความสุขในทรัพย์สินของและความสะดวกสบายของชีวิตเป็นเพียงสิ่งชั่วคราวมันไม่มีบำเหน็จและไม่สามารถทำให้ภูมิใจ

ถามว่า โมเสสเลือกอะไรแทนความสุขและความมั่งคั่งของอียิปต์

กิจกรรม 3 ให้ถามผู้เรียนว่า การเลือกที่สำคัญของโมเสสคืออะไร และขอให้ผู้เรียนตอบโดยอ่าน ฮบ.11:24-25 วิธีช่วยผู้เรียนท่องข้อท่องจำให้ครูเขียนข้อพระคัมภีร์หนึ่งหรือสองคำบนลูกโป่งที่ยังไม่ได้เป่าที่ละลูกจนครบในข้อท่องจำทำให้ปนกันแล้วแจกลูกโป่งคนละใบ เสร็จแล้วให้ยืนเรียงกันตามสองสามทียวงจนกว่าจะจำได้ เพื่อผู้เรียนว่าอาทิตย์ต่อไปจะต้องท่องข้อท่องจำนี้อีกครั้งหนึ่งเพื่อกันลืม

เมื่อเห็นถึงความทุกข์ลำบากของชนชาติอิสราเอล โมเสสยอมละทิ้งสง่าราศีของอียิปต์ เขายอมย่ำแย่เพียงข้างกับชนชาติของเขาด้วยความเชื่อ ซึ่งหมายถึงว่าเราต้องละทิ้งทุกสิ่ง ตามรูปการแล้วโมเสสสามารถช่วยชนชาติของเขาได้ดีกว่า ถ้าอาศัยอำนาจทางการเมืองแต่ในจิตใจเขารู้ว่าการทำงานตามระบบไม่ใช่ทางแก้ปัญหา ในที่สุดนั้นชนชาติของพระเจ้าจะต้องออกจากอียิปต์เพื่อไปครอบครองแผ่นดินแห่งคำสัญญา แผ่นดินอียิปต์ไม่ใช่บ้านแท้จริงของชนชาติอิสราเอล โมเสสคงจะได้รู้คำสัญญาที่พระเจ้าทรงให้ไว้กับอับราฮัมและเขาก็เชื่อ (ฮบ.11:26)

ถามว่า เมื่อ 40 ปีแห่งการรอคอย ผ่านไปโมเสสรู้ได้อย่างไรว่าถึงเวลาของพระเจ้าที่จะให้เขาทำบางอย่าง (ขอให้คนหนึ่งอ่าน อพย.6:1-5 ให้เวลาตอบคำถาม) พระเจ้าทรงตรัสกับโมเสสเพื่อรื้อฟื้นการทรงเรียกของพระองค์ โมเสสได้รับการยืนยันว่าเขาได้ตัดสินใจถูกต้องแล้ว โมเสสรู้ว่าเขาสามารถทำอะไรได้บ้าง และรู้ว่า

พระเจ้าจะทรงทำอะไรพระองค์ทรงให้คำสัญญาแก่ประชากรของพระองค์ว่า “เราจะนำพวกเจ้าพิพากษาอันใหญ่หลวง เราจะรับพวกเจ้าเป็นประชากรของเรา และเราจะเป็นพระเจ้าของพวกเจ้า..... เราจะนำพวกเจ้าเข้าไปในแผ่นดิน.....เราจะยกแผ่นดินนั้นให้พวกเจ้าเป็นกรรมสิทธิ์ เราคือพระเจ้า” (อพย.8:6-7)

คำตรัสของพระเจ้านำมาซึ่งสิทธิ์อำนาจโมเสสวางใจในพระเจ้าและสามารถมองเห็นประโยชน์ในระยะยาวในการรับใช้พระองค์ พระเจ้าทรงประทานโอกาสแก่โมเสสให้เขาหลุดพ้นจากคดียิปต์ เขาเป็นผู้ถูกเลือกสรรให้เป็นผู้นำชนชาติของพระเจ้าให้หลุดพ้นจากการเป็นทาสเข้าสู่แผ่นดินที่พระเจ้า ทรงสัญญาว่าจะประทานแก่อับราฮัมนานมาเป็นศตวรรษ อำนาจอียิปต์ไม่สามารถต้านทานอำนาจของพระเจ้าได้อาณาจักรของโลกนี้โดยเฉพาะคนที่ข่มเหงคนของพระเจ้าจะพบกับความพินาศโมเสสมองเห็นแผนการของพระเจ้าอย่างกลางๆ และได้เลือกสิ่งที่เป็นนิรันดร์

3. ทำไมจะต้องเลือกให้ถูกต้อง? (อพย.10:25-29, ฉธบ.34:7-12, ฮบ.11:27)

การเลือกที่ถูกต้องนำไปถึงการกระทำที่ถูกต้องโมเสสรู้ว่าถึงเวลาที่ชนชาติของพระเจ้าจะออกจากอียิปต์ พวกเขาจะต้องนำเครื่องเผาบูชา ในที่สุดพวกเขาโรยธนูให้ชนชาติอียิปต์ออกจากอียิปต์แต่ไม่ยอมให้พวกเขาเอาฝูงสัตว์ไปด้วย

ถามว่า โมเสสมีท่าทีต่อข้อเสนอของฟาโรห์อย่างไร (ขอให้คนหนึ่งอ่าน อพย.10:25-26)

โมเสสไม่มีการผ่อนหนักผ่อนเบา เขามีความตั้งใจอย่างแน่วแน่ที่จะรับใช้พระเจ้าโดยการอุทิศตัวอย่างเต็มที่ เขาประกาศกับฟาโรห์ว่า “จะไม่ละเว้นแม้แต่กับเดียว”หมายความว่า จะไม่ยอมละทิ้งสิ่งใดไว้ที่อียิปต์เลย จะต้องนำทุกสิ่งทุกอย่างไปด้วย มารชาตายนพยายามยั่วยวนเราให้กลับไปสู่ความบาป โดยทำให้เราติดอยู่กับนิสัยเก่า ติดอยู่กับสังคมและกิจกรรมต่างๆ เราจะต้องบริหารความเชื่อ และ “ละทิ้งอียิปต์” แห่งการล่องลอยทั้งสิ้นทั้งปวง เพื่อจะสามารถรับใช้พระเจ้าได้อย่างเต็มที่ การเลือกอย่างถูกต้องทำให้เรามีความกล้าที่จะทำตามคำสั่งของพระเจ้า โมเสสต้องมีความกล้าหาญอย่างมากที่จะยืนประจันหน้ากับกษัตริย์ของชนชาติที่มีอำนาจมากที่สุดในโลกสมัยนั้นและสามารถออกคำสั่งโดยพระนามของพระเจ้า

ถามว่า ฟาโรห์แสดงท่าทีอย่างไรต่อโมเสส (ขอให้คนหนึ่งอ่าน อพย.10:27-28)

คำสั่งของโมเสสคงจะทำให้ฟาโรห์กริ้วมากเขาจะไม่ยอมปล่อยคนงานที่ไม่ต้องจ่ายค่าจ้างไปอย่างแน่นอน เขาขู่จะฆ่าโมเสสเสียถ้าเขาก้าวออกจากราชวังอีก โมเสสสามารถตอบฟาโรห์ได้อย่างกล้าหาญ (ข้อ 29) เพราะเขารู้แล้วว่าพระเจ้าจะทรงทำอะไรต่อไป โมเสสจึงเลือกที่จะยืนหยัดอยู่ฝ่ายพระเจ้า พระเจ้าทรงปลดปล่อยชนชาติอียิปต์ออกจากความเป็นทาสที่อียิปต์ตามสัญญาของพระองค์ เราพอจะนึกภาพเห็นถึงความตื่นเต้นของพวกเขาทุกคน ในขณะที่ถือรักษาพิธีปัสกาอยู่นั้นและในที่สุดก็ได้ยินคำสั่งจากฟาโรห์ว่า “ไปเถอะ”

เมื่อหลุดพ้นจากการบีบคั้นที่ประเทศอียิปต์แล้วก็ยังต้องพบกับการบีบคั้นอย่างอื่นอีกโมเสสนำชนชาติอิสราเอลเดินทางผ่านทะเลทรายอันร้อนระอุนานถึง 40 ปี ต้องอดิษฐาน ขอน้ำ ต้องเรียนรู้วิธีปรุงมาเป็นอาหารร่อยแปดวิธี ต้องทนต่อคำบ่นว่าของคนอิสราเอล ต้องอดิษฐานเพื่อผู้ที่ทอดอยู่ในความเชื่อให้พวกเขาวางใจพระเจ้า และเชื่อว่าพระองค์จะทรงนำเข้าสู่แผ่นดินแห่งคำสัญญา ในบั้นปลายของชีวิตเมื่อโมเสสมีอายุได้ 120 ปีเวลานั้นเขายังมีสุขภาพแข็งแรงและมีสายตาที่ดี ด้วยความเชื่อเขาได้แต่งตั้งโยชูวาให้เป็นผู้นำเพื่อนำประชากรของพระเจ้าเข้าสู่แผ่นดินคานาอันเพราะตัวเขาเองไม่มีสิทธิ์ที่จะได้เข้าไปในแผ่นดินนั้น (ขอให้คนหนึ่งอ่าน ฉธบ.34:7-12) เคล็ดลับที่ทำให้โมเสส สามารถยืนหยัดอยู่ได้อย่างมั่นคงปรากฏอยู่ในหนังสือ ฮบ.11:27 “เพราะความเชื่อท่านได้ออกจากประเทศอียิปต์โดยมิได้เกรงกลัวความกริ้วของกษัตริย์ เพราะท่านมั่นใจประหนึ่งว่าเห็นพระองค์ผู้ทรงไม่ปรากฏแก่ตา” การเลือกที่ถูกต้องทำให้เรามีกำลังที่จะอดทนต่อการถูกลากถูกลง ถ้าเรารู้ว่าเราเชื่อฟังพระเจ้าทำตามน้ำพระทัยและทำให้แผนการของพระเจ้าสำเร็จเราก็สามารถดำเนินต่อไปได้อย่างไม่สิ้นสุด ความสนุกสนานและความมั่งคั่งของชีวิตในโลกนี้ไม่สามารถเปรียบเทียบกับสง่าราศีที่พระเจ้าทรงจัดเตรียมไว้สำหรับเรา โมเสสได้รับชัยชนะเพราะ “ตั้งแต่วันนั้นมาก็ไม่มีผู้เผยพระวจนะคนใดเกิดขึ้นในอิสราเอลเสมอโมเสสผู้ซึ่งพระเจ้าทรงรู้จักหน้าต่อหน้า” (ฉธบ. 34. 10)

กิจกรรม 4

กิจกรรมนี้จะช่วยให้ผู้เรียนมีโอกาสได้ใคร่ครวญถึงการถวายตัวของโมเสสโดยให้ร้องเพลง “ฉันได้ตัดสินใจจะตามพระเยซู” ให้ผู้เรียนมีเวลาสัก 2-3 นาที ใคร่ครวญถึงความหมายของเนื้อเพลงแต่ละท่อนและให้บางคนสรุปความหมายง่าย ๆ ตามความเข้าใจของเขา โดยให้พิจารณาจุดต่างๆ ดังนี้

1. ฉันตัดสินใจแล้วจะตามพระเยซู
2. ไม่หันกลับเลย ไม่หันกลับเลย
3. แม้ใครไม่ไปด้วย ฉันก็จะตามไป
4. ทิ้งโลกไว้เบื้องหลังพระเจ้าอยู่ เบื้องหน้า

ปรับให้เข้ากับชีวิตจริง

การตัดสินใจไม่ใช่เรื่องที่จะทำกันง่ายๆ เสมอไป แม้บางทีจะดูเหมือนว่าเป็นการกระทำที่ถูกต้องและโดยยึดเอาพระวจนะของพระเจ้าเป็นหลัก แต่เราก็มักไม่รู้หรืออย่างแน่ชัดว่าอะไรจะเกิดขึ้นและนี่แหละคือเวลาที่ความเชื่อจะเกิดขึ้น พระคัมภีร์ไม่ได้ให้คำตอบอย่างเฉพาะเจาะจงในแต่ละคำถาม แต่ก็ช่วยให้เรามีคำปรึกษาที่มีค่าและเป็นพื้นฐานที่สำคัญของการตัดสินใจอย่างฉลาด เมื่อเราศึกษาพระวจนะของพระเจ้าเราก็สามารถมองเห็นแบบอย่าง

ในทางปฏิบัติ เราจะเห็นว่าสิ่งไหนถูกสิ่งไหนผิดสำหรับการตัดสินใจบางอย่างและเรียนรู้ที่จะแสวงหาสิ่งที่ดีและละ
เว้นสิ่งที่ชั่ววนอกจากนั้นพระคัมภีร์ยังมีแบบอย่างจากชีวิตจริงของคนที่มีการเลือกหรือการตัดสินใจที่ดีและไม่ดีด้วย
คำชี้แนะก็มีอยู่แล้วถ้าเราแสวงหา และยิ่งกว่านั้นพระวิญญาณบริสุทธิ์ยังเป็นผู้ที่คอยช่วยเหลือให้เราก้าวออกไป
ไกลกว่าความเห็นแก่ตัวเพื่อเราจะมีชีวิตที่เป็นประโยชน์ต่อคนอื่นและเป็นการเสริมสร้างคริสตจักรด้วย ถ้าโมเสส
ยังมีชีวิตอยู่ในเวลานี้ และถ้าเรามีโอกาสได้ถามท่านว่า ท่านเคยรู้สึกเสียใจกับการตัดสินใจของท่านหรือไม่ ก็แน่ใจ
ได้เลยว่า ท่านจะต้องตอบว่า “ไม่” เพราะในบั้นปลายชีวิตของท่านนั้น ท่านมีความสัมพันธ์สนิทและได้รับความ
เล้าโลมใจจากพระเจ้าอย่างพิเศษ ท่านได้เห็นความสำเร็จแห่งคำสัญญาของพระเจ้า คือประชากรของพระองค์
ได้รับการปลดปล่อยให้เป็นอิสระ ท่านได้เห็นฤทธิ์อำนาจของพระเจ้าที่สำแดงต่อชนชาติอิสราเอลและได้เห็นกลุ่มชนที่
เคยเป็นทาสก่อตัวกันขึ้น เป็นประชาชาติอิสราเอลภายใต้การปกครองของพระเจ้า ในบั้นปลายชีวิตของเราทุกคนนั้น
หลักประกันชีวิตที่สำคัญไม่ได้อยู่ที่ทรัพย์สินของเรามีแต่เป็นชีวิตที่ยืนหยัดอยู่กับพระเจ้า และสิ่งที่เรากระทำเพื่อ
พระองค์ การตัดสินใจหรือการเลือกที่สำคัญยิ่งในชีวิตของเราก็คือการมีความสัมพันธ์สนิทกับพระเยซูคริสต์ คุณจะ
ยินยอมให้พระคริสต์ครอบครองชีวิตของคุณไหม คุณจะมอบชีวิตทั้งหมดไว้ในพระหัตถ์ของพระเจ้าและยอมให้
พระวิญญาณบริสุทธิ์ทำพระราชกิจในชีวิตของคุณเพื่อสร้างคุณเป็นคนใหม่หรือเปล่า หลายคนมีโอกาสได้รู้จักและ
พบกับพระเยซูบุตรของพระเจ้าได้แต่เขาไม่ยอม ส่วนประกอบแห่งชีวิตของคุณจะไม่มีทางประสานกันอย่าง
สนิทสมบูรณ์และถูกต้องได้จนกว่าคุณจะหันออกจากทางของตัวเอง และมีชีวิตอยู่เพื่อพระเจ้าเมื่อคุณได้ตัดสินใจ
เช่นนี้แล้วคุณก็จะมีพื้นฐานสำหรับการตัดสินใจที่สำคัญอื่นๆ ในชีวิตของคุณด้วย

ความเชื่อที่นำไปสู่ความสำเร็จ

เป้าหมาย

เพื่อจะสำรวจดูหลักการนำไปสู่ความสำเร็จในชีวิตของโยชูวาและการนำหลักการนั้นๆ มาใช้ในชีวิตส่วนตัว

ข้อพระคัมภีร์

อพย. 24:12-13, กตว.14:6-10 , ยชว.1:1-9, 6:2-20, ฮบ.11:30

ข้อท่องจำ

โยชูวายึดมั่นในคำสัญญาอะไรในการนำชนชาติอิสราเอล “เราสั่งเจ้าแล้วมิใช่หรือว่า จงเข้มแข็งและกล้าหาญเถิด อย่าตกใจ หรือคร่ำมกกลัวเลย เพราะเจ้าไปในถิ่นฐานใด พระเยโฮวาห์พระเจ้าของเจ้าทรงสถิตกับเจ้า” (โยชูวา.1:9)

เข้าสู่บทเรียน

กิจกรรม

แจกกระดาษดินสอให้แต่ละคน ขอให้เขาเขียนถึงส่วนประกอบที่นำไปสู่ความสำเร็จตามความคิดเห็นส่วนตัวของแต่ละคน ตัวอย่างเช่น สถิติปัญญา ความขยันหมั่นเพียร การตรงต่อเวลา เป็นต้น เสร็จแล้วขอให้บางคนเสนอสิ่งที่เขาเขียน แนะนำว่า ขอให้ทุกคนฟังเรื่องที่จะศึกษาในบทนี้ให้ดีและเปรียบเทียบกับความคิดเห็นของเขากับส่วนประกอบที่นำไปสู่ความสำเร็จแบบคนของพระเจ้า

การจะเอาชนะการต่อสู้จะต้องอาศัยความตั้งใจจริง นายพลแกรนท์ ผู้นำในสงครามโลกครั้งที่ 2 มีความตั้งใจอย่างแน่วแน่ว่าจะต้องเอาชนะสงครามครั้งนี้ให้ได้เขาเขียนจดหมายถึงลูกน้องที่เป็นผู้นำเมื่อเดือนพฤษภาคม 1864 ว่า “ผมได้ส่งรถทุกคันกลับไปชนเสปียงมาให้เพียงพอสำหรับการทำสงครามครั้งนี้และจะต่อสู้จนถึงที่สุดถึงแม้ว่าจะต้องใช้เวลาเป็นปี” และคำพูดของเขาก็เป็นจริง นายพลแกรนท์นำทหารเข้าสู่การทำสงครามตลอดฤดูร้อน ฤดูหนาว และฤดูใบไม้ผลิจนได้รับชัยชนะ ทุกวันนี้ พระเจ้าทรงต้องการนักรบผู้ซึ่งมีการทำทนายในใจที่จะต่อสู้กับ “ยักษ์ใหญ่” ของยาเสพติด การติดเหล้า หนังสือลามกอนาจาร การสับสนวุ่นวายในเรื่องกามารมณ์ และการทำแท้ง คนทั้งหลายต้องการหลุดพ้นจากอำนาจของความบาป

ศึกษาพระคัมภีร์

1. เบื้องหลังของความสำเร็จ (อพย.24:12-13, กตว.14:6-10)

โยชูวาได้รับการฝึกฝน เริ่มตั้งแต่เดินทางออกจากอียิปต์ผ่านถิ่นทุรกันดารเขาได้เห็นชัยชนะอันยิ่งใหญ่โดยฤทธิ์อำนาจของพระเจ้าที่กระทำต่อกองทัพของอียิปต์ที่ทะเลแดง เขารู้ว่าชัยชนะครั้งนี้ขึ้นอยู่กับฤทธิ์อำนาจของการทหารเหนืออาวุธที่ทันสมัยและพลังกองทัพ เมื่อโยชูวาได้รับมอบหมายให้เป็นแม่ทัพครั้งแรกเขาต้องเกณฑ์ทหารด้วยตนเอง (ขอให้คนหนึ่งอ่าน อพย.17:9) แต่ในเวลาที่เขาทำการสู้รบกับพวกอามาเลขนั้น โมเสส อารอนและเฮอร์ อธิษฐานเผื่อพวกเขาอยู่บนยอดเขาและพระเจ้าทรงประทานชัยชนะให้แก่กองทัพของอิสราเอล

ถามว่า เมื่อพระเจ้าทรงเรียกโมเสส ให้ไปรับพระบัญญัติบนภูเขา ใครอยู่กับโมเสสในเวลานั้น (ขอให้คนหนึ่งอ่าน อพย.24:12-13) โยชูวาได้รับสิทธิพิเศษให้ขึ้นไปบนภูเขากับโมเสสเพื่อพบกับพระเจ้า จึงไม่ต้องสงสัยเลยว่าเขาจะต้องมีโอกาสได้พูดคุยกับโมเสสและได้เรียนรู้ถึงการทรงเรียกและความสัมพันธ์กับพระเจ้าในชีวิตของโมเสส อย่างมากมาย โยชูวาเคยเป็นผู้รับใช้และติดตามโมเสสก่อนที่จะได้มาเป็นผู้นำ ชายสองคนนี้มีโอกาสได้แบ่งความเชื่อและความหิวกระหายที่จะรู้จักกับพระเจ้าให้มากยิ่งขึ้น เขาทำงานร่วมกันอย่างใกล้ชิด จิตวิญญาณของเขาทั้งสองผูกพันกันไว้ในการติดตามกับพระเจ้าและการนำชนชาติของพระองค์ เมื่อคนอิสราเอลเดินทางเข้าไปใกล้ถึงแผ่นดินคานาอัน โมเสสได้ส่งผู้สอดแนมเข้าไปสำรวจแผ่นดินและนำผลมารายงาน ทั้ง 12 เผ่าจะต้องส่งตัวแทนของเขามาเผ่าละหนึ่งคน โยชูวาก็รวมอยู่ในตัวแทนทั้ง 12 คนนั้นด้วย หลังจากการสำรวจ 40 วัน พวกสอดแนมก็เดินทางกลับ ผู้สอดแนม 10 คน ได้รายงานถึงอันตราย มีเพียง 2 คนคือ โยชูวากับคาเลบเท่านั้นที่ได้เห็นสิ่งดีที่อยู่ในแผ่นดิน ประชาชนพากันเชื่อรายงานที่เป็นทางลบมากกว่า ความกลัวและความสงสัยได้แผ่ซ่านออกไปจนพวกเขาจะแต่งตั้งผู้นำให้พวกเขากลับไปยังอียิปต์อีก (กตว.14:4) ท่ามกลางความสับสนวุ่นวายโยชูวากับคาเลบได้ฉีกเสื้อผ้าของตน (ข้อ 6) และกล่าวคำยืนยันกับประชาชนว่า “แผ่นดินที่เราได้เที่ยวสอดแนมดูตลอดนั้นเป็นแผ่นดินที่ดีเหลือเกิน ถ้าพระเจ้าพอพระทัยในพวกเราพระองค์จะทรงนำเราเข้าไปในแผ่นดินนี้ และทรงประทานแก่เราเป็นแผ่นดินที่น้ำนมและน้ำผึ้งไหลบริบูรณ์ ขอแต่อย่าให้พวกเราภักต่อพระเจ้าท่านนั้น อย่างกลัวชาวแผ่นดินนั้นเพราะเขาทั้งหลายเป็นขนมของเราแล้วฤทธิ์ของเขาก็สูญไปแล้วพระเจ้าสถิตฝ่ายเรา อย่างกลัวเขาเลย” (กตว.14:7-9)

ถามว่า ประชาชนยอมฟังคำพูดของโยชูวาและคาเลบหรือไม่ (ขอให้คนหนึ่งอ่าน (กตว.14:10) คำแนะนำของโยชูวากับคาเลบ ทำให้จิตใจของประชาชนวุ่นวายมากยิ่งขึ้นกว่าเดิมและยังจะขวางพวกเขาให้ตายด้วยหิน เราน่าจะยกย่องความกล้าหาญของโยชูวาที่เขาสามารถเสนอสิ่งที่ประชาชนไม่ชอบฟัง เขาจะไม่เปลี่ยนความคิดเห็นของเขาเกี่ยวกับคำสัญญา แม้ว่าคนส่วนใหญ่จะไม่เห็นด้วย เพราะเขาได้รับคำสั่งให้รอดหน้าต่อไปโดยพระเจ้าไม่ใช่ผู้

ชน พวกเราก็เช่นกันควรจะตัดสินใจโดยคำแนะนำของพระเจ้าไม่ใช่คำแนะนำของโลก ชนชาติอิสราเอลได้รับความเสียหายอย่างยิ่งยวดในการกระทำของพวกเขาในวันนั้นค่าของการไม่เชื่อ ก็คือความตายในถิ่นทุรกันดาร

2. หลักการที่นำไปสู่ความสำเร็จ (โยชูวา. 1. 1- 9)

แม้การเดินทางในถิ่นทุรกันดารจะนานถึง 40 ปี ก็ไม่สามารถทำให้ความเชื่อของโยชูวาหวั่นไหว เขายังมีความจำเริญฝ่ายสติปัญญา (ฉบบ.34:9) และมีประสบการณ์ทำให้เขาเป็นผู้นำที่มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น เขารับใช้โมเสสอย่างสัตย์ซื่อ และโมเสสก็ให้กำลังใจแก่เขาในฐานะผู้นำในอนาคตของชนชาติอิสราเอล (ฉบบ.31:23) เมื่อโมเสสสิ้นชีวิตไปแล้วพระเจ้าตรัสโยชูวาโดยตรงเพื่อยืนยันการทรงเรียกของพระองค์ (ยชว.1:1-2) โยชูวาไม่ได้เป็นเพียงผู้นำทางการทหารเท่านั้นแต่เขายังเป็นคนของพระเจ้าด้วย แม้ว่าเราจะมีอาชีพอะไรเราจะต้องเปิดใจและเปิดหูเพื่อฟังพระสุเสียงของพระเจ้า

ถามว่า พระเจ้าทรงให้คำสัญญาอะไรแก่โยชูวา? (ขอให้คนหนึ่งอ่าน ยชว.1:3-5) ถ้ามีพระคัมภีร์คู่มือที่ขีดเด่นให้ผู้เรียนดูด้วยคำสัญญาของพระเจ้าไม่ใช่จะครอบคลุมเฉพาะขอบเขตของแผ่นดินที่พระองค์จะประทานให้แก่ชนชาติอิสราเอลเท่านั้น แต่ยังรวมถึงการหนุนน้ำใจโยชูวาเป็นการส่วนตัวด้วยทรงยืนยันว่า “เราอยู่กับโมเสสมาแล้วฉันใดเราจะอยู่กับเจ้าฉันนั้น” คำนี้มีความสำคัญอย่างยิ่งสำหรับผู้ที่เป็นผู้นำใหม่ๆ ถ้าพระเจ้าไม่ทรงสถิตอยู่ด้วยงานที่รออยู่ข้างหน้าก็คงเป็นไปได้ยาก แต่ถ้าพระเจ้าทรงเป็นผู้นำหน้า โยชูวาก็รู้แน่ๆ เขาจะต้องมีชัยชนะ เราควรจะจำเสมอว่าถ้าเรายอมรับใช้พระเจ้า พระองค์จะทรงสถิตอยู่กับเรา พร้อมกันนี้พระเจ้าทรงประทานคำแนะนำให้แก่โยชูวาด้วย ผู้นำที่พบความสำเร็จและสามารถทำให้แผนการของพระเจ้าสำเร็จได้อย่างเช่นโยชูวานั้นเขาจะต้องเป็นผู้ที่เอาใจใส่ต่อกฎบัญญัติของพระเจ้าอย่างใกล้ชิด (ข้อ 6-7) เขาจะต้องศึกษาพระบัญญัติของพระเจ้าจนกว่ามันจะกลายเป็นอันหนึ่งอันเดียวกับจิตวิญญาณของเขา (ขอให้ผู้เรียนคนหนึ่งอ่าน ยชว.1:8) พระเจ้าทรงคาดหวังที่จะพระวาระของพระองค์เป็นมาตรฐานในการดำเนินชีวิตของคนของพระองค์ เราควรจะให้ประชากรของพระองค์ยึดเอาพระวาระมาตรฐานในการประพฤติ และโยชูวาจะต้องเป็นผู้ที่กระทำเป็นแบบอย่าง การเชื่อฟังในทางของพระเจ้าจะเป็นหลักประกันแห่งพระพร และในเวลานี้พระเจ้ายังทรงทำให้พระวาระของพระองค์เป็นมาตรฐานในการดำเนินชีวิตคนของพระองค์ เราควรจะต้องจำ ใคร่ครวญ อธิษฐานและขอพระวิญญูญาณ ทรงนำในการที่นำพระวาระเหล่านั้นมาใช้ในทางปฏิบัติพระวาระเป็นผู้ชี้แนะเราไปถึงความสำเร็จฝ่ายจิตวิญญาณ และการมีความสัมพันธ์กับคนอื่น ๆ และในงานที่เราทำเพื่อพระองค์ โยชูวาได้ยืนยันคำตรัสของพระเจ้าเขาได้รับการทำทนายให้เข้ายึดครองแผ่นดินและนำพระคำของพระเจ้าเข้าไปถึงผู้อื่น

ถามว่า คำสั่งสุดท้ายที่พระเจ้าทรงให้กับโยชูวาคืออะไร (ขอให้คนหนึ่งตอบโดยอ่านจาก โยชูวา1:9) แล้วให้ทำกิจกรรมข้อท่องจำโยชูวา 1:9) ให้ถามว่า “โยชูวาก็มั่นใจในคำสัญญาอะไรเมื่อเขาถูกเรียกให้เป็นผู้นำประชากรของพระเจ้า ขอให้หลายคนตอบคำถามโดยอ่าน ยชว.1:9 (อ่านออกเสียง) วิธีช่วยให้จำบทเรียนได้เร็วขึ้นให้เขียน

ข้อพระคัมภีร์บนลูกโป่งที่ยังไม่ได้เป่าใบละหนึ่งหรือสองคำจนกว่าจะครบ แล้วแจกลูกโป่งให้ผู้เรียนคนละใบเสร็จ แล้วให้ยืนเข้าแถวตามลำดับจนครบ ให้เริ่มเป่าลูกโป่งทีละคนเรียงตามลำดับต่อจากนั้นให้ท่องพร้อมกันหลาย ๆ เที้ยวจนกว่าจะจำได้โดยไม่ต้องดู โยชูวาจะต้องเป็นคนกล้าหาญในการดำเนินการตามพระประสงค์ของพระเจ้า เขาจะก้าวออกไปโดยมีความเชื่อมั่นว่าพระเจ้าจะไม่ทำให้เขาผิดหวัง เขาจะต้องเผชิญกับสิ่งที่ขวางหน้าด้วยจิตใจที่แน่วแน่ เขาไม่เพียงแต่จะต้องจัดการกับศัตรูในแผ่นดินคานาอันเท่านั้น แต่ยังจะต้องจัดการกับความบริสุทธิบาป และการไม่เชื่อฟังของคนของพระเจ้าด้วยภาระที่เขากำลังแบกอยู่นั้นไม่ใช่เรื่องง่ายพระเจ้าทรงทบทวนคำสั่งสัญญาว่า “อย่าตกใจหรือคร่ำมกกลัวเลย เพราะเจ้าไปในถิ่นฐานใดพระเยโฮวาห์พระเจ้าของเจ้าทรงสถิตกับเจ้า”

3. ความเชื่อในทางปฏิบัติ (ยชว.6:2-20, ฮบ.11:30)

ต่อมาไม่นานโยชูวาต้องพบกับการทำทลายที่สำคัญเป็นครั้งแรก คือการพังกำแพงเมืองเยรีโคโดยไม่อาศัยพลังอำนาจของทางการทหารแต่โดยการเชื่อฟังการแนะนำของพระเจ้าอย่างระมัดระวัง

ถามว่า โยชูวาเชื่อว่าอย่างไรว่าแผนการจะสำเร็จ (ขอให้ผู้หนึ่งอ่าน โยชูวา 6:2) โยชูวาเข้าสู่สงครามด้วยความมั่นใจเพราะเขารู้ว่าผลของมันจะเป็นอย่างไรเขาวางใจในคำสั่งสัญญาของพระเจ้า”ดูนะเราได้มอบเมืองเยรีโคไว้ในมือของเจ้าแล้ว คำสัญญาแห่งชัยชนะก็อยู่ในใจเขา โยชูวาจัดเตรียมการต่อสู้อย่างแปลกประหลาดที่สุดชนิดที่ไม่เคยมีใครทำมาก่อน

ถามว่า พระเจ้าทรงแนะนำวิธีการอะไรกับคนอิสราเอล (ขอให้คนหนึ่งอ่านโยชูวา 6. 3- 5) การยึดเมืองเยรีโคได้นั้นเกิดจากความร่วมมืออย่างดีเยี่ยมระหว่างมนุษย์และพระเจ้ามีส่วนร่วมด้วย พระเจ้าทรงยอมให้มนุษย์เข้ามามีส่วนในการต่อสู้แม้ว่าพระองค์จะเป็นผู้ทำให้มีชัยชนะ พวกเขาจะต้องมีการจัดเตรียมและยอมเชื่อฟังพระองค์อย่างสิ้นเชิง พวกเขาจะต้องแต่งกายในเครื่องแบบของบุโรฮิตและอยู่ในตำแหน่งที่ถูกต้องพร้อมที่เดินขบวนไปกับหีบพันธสัญญาผู้เป่าแตรก็ต้องการฝึกซ้อมและพร้อมที่จะเป่าแตรได้ทันทีเมื่อถึงเวลา พวกเขาเตรียมลับดาบให้คมและพร้อมอยู่เสมอ

บางคนต้องการความสำเร็จแต่ไม่มีความพยายาม แต่พระเจ้าทรงมีน้ำพระทัยที่จะให้เราศึกษาวางแผนและแสวงหาที่จะใช้ของประทานและความสามารถที่พระเจ้าได้ประทานให้แก่เรา

หลังจากการอดทนรอคอยและการตระเตรียมอย่างระมัดระวังแล้วการเดินทางก็ได้เริ่มขึ้น (ขอให้ผู้หนึ่งอ่าน ยชว.6:6-19 อย่างคร่าวๆ) แม้ว่าโยชูวาจะเป็นผู้นำที่ยิ่งใหญ่เขาก็ไม่สามารถทำงานตามลำพังได้ ประชาชนจะต้องเชื่อฟังคำสั่งแนะของโยชูวาแม้ว่ามันจะดูแปลกประหลาดสักเพียงไรก็ตาม พวกเขาเชื่อมั่นในผู้นำมากในวันนั้นไม่มีสักคนที่ทรยศหรือบ่นว่าอะไรเลย เมื่อประชาชนเดินรอบกำแพงเมืองครบตามกำหนดโยชูวาก็ออกคำสั่งให้เป่าแตรประชาชนร้องเสียงดังพร้อมกันในทันใดกำแพงเมืองเยรีโคก็พังลงมาราบกับพื้นดิน (ยชว.6:20) นัก

ประวัติศาสตร์บางคนอ้างว่า บริเวณรอบเมืองเยรีโคอยู่ในรัศมีของการสั่นสะเทือนและเกิดแผ่นดินไหวได้คิดว่าวันนั้นคงบังเอิญเกิดแผ่นดินไหวขึ้น จนทำให้กำแพงเมืองพังทลายถ้าเป็นเช่นนั้นจริง พระเจ้าต้องเป็นผู้เลือกเวลาได้เที่ยงตรงมากที่สุดที่จะให้เหตุการณ์เกิดขึ้น คงไม่ใช่การบังเอิญในฮีบรู 11 พูดถึงพลังอำนาจยิ่งใหญ่ กว่าแผ่นดิน (ขอให้คนหนึ่งอ่าน ฮีบรู 11:30) "เพราะความเชื่อเมื่อพวกอิสราเอลล้อมกำแพงเมืองเยรีโคไว้ถึงเจ็ดวันแล้วกำแพงเมืองก็พังลง" คนอิสราเอลเดินรอบเมืองเยรีโคด้วย ความเชื่อและมีความมั่นใจพระเจ้าจะประทานเมืองนี้ให้แก่พวกเขา และพระองค์ก็กระทำเช่นนั้นจริง ๆ แม้ว่าเราจะรู้พระวาระของพระเจ้าแต่บางครั้งเรายังลังเลที่จะทำตามและระแวงสงสัย คือยังมีคำว่า "ถ้า" ..อย่ากลัวว่าพระเจ้าจะไม่ทำตามสัญญาของพระองค์ แต่สำหรับโยชูวาเขามีความมั่นใจในพระเจ้าอย่างเต็มที่ เขาได้เห็นการอัศจรรย์มากจนเกินความสงสัย ความมั่นใจในพระเจ้า (และที่พระเจ้าจะทรงกระทำกิจผ่านทางชีวิตของเขาได้เพิ่มมากยิ่งขึ้นในหลายเหตุการณ์ เมื่อเดินทางในถิ่นทุรกันดาร เราทุกคนสามารถเรียนรู้ถึงความสัตย์ซื่อของพระเจ้าได้เช่นกัน ถ้าเราเชื่อฟังพระวาระของพระองค์ โดยเริ่มจากสิ่งเล็กๆ น้อย ๆ ในชีวิตประจำวันเมื่อความมั่นใจของเราเติบโตขึ้นพระองค์ก็สามารถไว้วางใจเราได้และให้การท้าทายใหญ่ ๆ และทำให้เรามีความมั่นใจในชัยชนะด้วย

ปรับให้เข้ากับชีวิตจริง

พระเจ้าทรงเรียกคริสเตียนทุกคนให้เป็นผู้ชนะ เราไม่ได้ทำสงครามกับมนุษย์แต่กับอำนาจฝ่ายวิญญาณและยุทธศาสตร์ที่สำคัญที่สุด ก็คือความคิดของเรา

ถามว่า ในสมัยนี้ คริสเตียนหนุ่มสาวจะต้องเผชิญกับการทดลองและการต่อสู้อะไร (ครูอาจจะเขียนคำตอบบนกระดานดำ) ความกลัวเป็นศัตรูตัวสำคัญและโยชูวาก็คงจะมีความกลัวเหมือนกัน ดังนั้น พระเจ้าจึงทรงหนุนใจโยชูวาให้เขามีความมั่นใจอย่างพิเศษ ความกลัวสามารถยับยั้งทำให้เราไม่กล้าเสี่ยงเพื่อพระเจ้าคล้ายๆ กับพวกอิสราเอลที่ไม่กล้าเข้ายึดครองแผ่นดินคานาอันเมื่อได้ยินรายงานทางลบจากผู้สอดแนมทั้งสิบคน ความกลัวเป็นปฏิกิริยาปกติเมื่อเราอยู่ในภาวะที่น่ากลัว ด้วยเหตุนี้เราจึงต้องการยุทธภัณฑ์ฝ่ายจิตวิญญาณคือ การอธิษฐานและพระวาระของพระเจ้า เพื่อขจัดความกลัว

เมื่อเรามองดูปัญหาของสังคมปัจจุบันอย่างใกล้ชิดเราสามารถเห็นเงาแห่งความกลัวแอบแฝงอยู่ คนหนุ่มสาวอาจทำผิดพลาดก่อนการแต่งงานเพราะความกลัวว่าจะเป็นคนไม่ทันสมัย คนที่ติดยาเสพติดมักเป็นคนที่พยายามหลีกเลี่ยงจากภาวะการณบางอย่างเพราะไม่กล้าเผชิญหน้ากับสิ่งนั้นๆ วัยรุ่นยอมเข้าวงดื่มเหล้าเพราะกลัวเป็นที่ถูกเยาะเย้ยจากเพื่อนฝูง การทำแท้งเกิดขึ้นเพราะความกลัวว่าจะถูกทอดทิ้งเพราะมีท้อง หรือกลัวการรับผิดชอบแต่เราในฐานะที่เป็นคริสเตียนเรามีแหล่งพลังที่ยิ่งใหญ่เพราะพระคำของพระเจ้าของเราสามารถเอาชนะความกลัวหรือความชั่วร้ายอื่นๆ ได้ด้วยการช่วยเหลือของพระเจ้า ให้พิจารณาปัญหาที่สำคัญที่สุดมันดูเหมือนว่าไม่มีทางแก้ไขใช่ไหม? ให้คิดถึงให้คิดถึงกำแพงเมืองเยรีโค ยอมให้พระเจ้าเข้าสู่รบในสงครามด้วยความวางใจใน

พระองค์ พระองค์จะทรงช่วยแก้ปัญหาชนิดที่คุณอาจไม่เคยคาดฝันหรือว่าพระองค์อาจประทานกำลังเรียวแรงให้ โดยคิดไม่ถึงก็ได้ ไม่ว่าจะด้วยเหตุหนึ่งเหตุใดคุณก็แน่ใจได้เลยว่าจะต้องได้รับชัยชนะร่วมกับพระองค์ บางคนไม่กล้าเข้ามาเป็นคริสเตียนเพราะกลัวจะปฏิบัติตัวไม่ได้ เพราะรู้สึกว่าคริสเตียนมีมาตรฐานสูง เก่งกว่าจะปฏิบัติตามไม่ได้ มักจะได้ยินคำกล่าวอย่างนี้ว่า “ฉันไม่อยากเป็นคนไม่จริงใจ” คุณเองเคยมีความรู้สึกเช่นนี้ไหม แต่เรามีข่าวดีจะบอกกับคุณว่า คุณไม่จำเป็นต้องเป็นคนดีพร้อม คุณไม่สามารถสัมผัสความรักของพระเจ้าด้วยตัวคุณเอง พระเจ้าประทานให้ฟรี โดยทางพระเยซูคริสต์ ทำไมคุณไม่ต้อนรับพระองค์เข้ามาในจิตใจของคุณเสียตั้งแต่วันนี้?

คำนำตอน 2

ทีมงานของคริสตจักร

คนหนุ่มสาวส่วนมากรู้ดีถึง “ทีมสปิริต” และมีความเข้าใจเป็นอย่างดีในเรื่องการทำงานเป็นทีม คนวัยรุ่นส่วนมากไม่ชอบทำงานคนเดียว

บทเรียนตอนนี้พูดถึง ผู้เชื่อว่า คือ สมาชิกในทีมงานของพระเจ้า หมายถึง คริสตจักร และยังเน้นถึงความรับผิดชอบของสมาชิกแต่ละคนในพระกายของพระคริสต์ทั้ง 2 หัวข้อ คือ ทีมงาน และสมาชิกของพระกายที่เป็นส่วนประกอบที่ทำให้เกิดความสมบูรณ์ของซึ่งกันและกัน

ชักชวนผู้เรียน ไม่ให้มีใจออกห่างหรือมีการแตกแยก ขอให้ใช้กิจกรรมของแต่ละบทเรียนนำความคิดของพวกเขาไปสู่ความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันในพระคริสต์ คริสตจักรโคโรนัมมีปัญหาเนื่องจากการแตกแยก การขาดความห่วงใยซึ่งกันและกัน และการละเลยต่อบาปที่เกิดในคริสตจักร ในปัจจุบันนี้คริสตจักรกำลังเผชิญปัญหาในลักษณะเดียวกัน ใช้บทเรียนเหล่านี้สอนให้พวกเขาเข้าใจถึงอันตรายที่จะเกิดขึ้น

ในบทเรียนตอนนี้ ผู้สอนอาจจะขอให้มีการอ่านพระคัมภีร์หลายตอน บางที่อาจรู้สึกไม่สะดวกสำหรับการใช้กิจกรรมต่าง ๆ อาจขึ้นอยู่กับขนาดของชั้นเรียน (เล็กไป-ใหญ่ ไป) หรืออาจลำบากในการให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในขบวนการเรียนการสอน (ผู้เรียนอาจจะขี้อาย) ให้อธิษฐานขอความช่วยเหลือจากพระเจ้า ที่จะนำกิจกรรมต่าง ๆ ที่แนะนำไว้ไปใช้ให้เหมาะสมกับผู้เรียนและขนาดของชั้นเรียน

เด็กวัยรุ่นอย่างเข้าสู่วัยที่เขาต้องการตัดสินใจในหลายๆ เรื่อง บางคนอาจจะกำลังเรียนอยู่ชั้นมัธยมปีสุดท้าย หรืออาจเรียนจบมัธยมไปแล้ว ตอนนี้อาจจะตัดสินใจเรื่องอาชีพการงาน การเรียนต่อ หรือบางคนอาจกำลังมีความรักและคิดเรื่องการมีครอบครัว

ในบทเรียนตอนนี้ ช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจ “ทีมงาน” ของพระเจ้า เพื่อช่วยให้เขาได้พบแหล่งพลังและการนำพาในการตัดสินใจ สติปัญญา และการนำพาการตัดสินใจของเขา ช่วยให้ได้พบกับคำแนะนำจากผู้นำฝ่ายวิญญาณ เช่น ศิษยาภิบาล ผู้นำเยาวชน และครูพระวัย คนเหล่านี้มีความเข้าใจถึงความต้องการของเยาวชนและความพร้อมของพวกเขาที่จะเข้าร่วมในพระกายของพระคริสต์

ในฐานะที่ท่านเป็นครู ท่านจะต้องเตรียมพร้อม อธิษฐาน และสอนบทเรียนทุกๆ บท เมื่อสอนจบแล้ว จะได้รู้สึกว่าได้มีส่วนร่วมทำให้พวกเขาเข้าใจฐานะของพวกเขาในพระกายของพระคริสต์ ถ้าท่านสามารถทำให้พวกเขา มีน้ำใจขอความเป็นหนึ่งและเห็นคุณค่าของตัวเอง เพราะอยู่ในพระคริสต์ ท่านก็จะพบกับความสำเร็จในการสอนของท่านแล้ว

5

การร่วมมือกัน

เป้าหมาย

เพื่อจะเข้าใจถึงความสำคัญของการเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน ในคริสตจักรและการแสวงหาทางที่จะคงไว้ซึ่งความเป็นหนึ่งโดยการให้ความร่วมมือ

ข้อพระคัมภีร์

1 โครินธ์ 1:10-12, 3:1-23

ข้อท่องจำ

ดูก่อนพี่น้องทั้งหลาย ข้าพเจ้าวิงวอนท่านในนามพระเยซูคริสต์เจ้าของเรา ขอให้ท่านปรองดองกัน อย่าถือพวกถือคณะ แต่ขอให้ท่านเป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกัน (1.คร.1:10)

เข้าสู่บทเรียน

กิจกรรม 1

เริ่มบทเรียนโดยการให้แสดงละครคัดเลือกผู้เรียน 3 คน ให้เป็นผู้แสดง มีการชักซ้อมสักสองสามครั้งล่วงหน้าก่อนหนึ่งอาทิตย์ ครูทำหน้าที่เป็นผู้บรรยาย ให้ผู้แสดงเขียนบทพูดเอาเองโดยมีครูผู้ช่วยแนะแนวให้บทพูดสอดคล้องกับเนื้อเรื่อง

เนื้อเรื่องของละคร

วันหนึ่งขณะที่ คาโรส อยู่บ้านตามลำพังเขาได้ยินเสียงกริ่งที่หน้าประตูบ้าน เมื่อเปิดประตูก็พบกับผู้ประกาศที่มาจากคริสตจักรแห่งหนึ่ง ทั้งสองคนเป็นผู้หญิงวัยกลางคนท่าทางเป็นคนใจดี เขาเป็นผู้เดินแจกวารสารเกี่ยวกับเรื่องศาสนาตามบ้านต่างๆ คาโรสเองก็เคยได้ยินพ่อแม่ของเขาพูดถึงวารสารประเภทนี้ พวกเขามาจากกลุ่มที่มีคำสอนเที่ยมเท็จทำให้คาโรสรู้สึกว่าเขาไม่อยากจะสนทนากับผู้หญิงสองคนนั้นจึงบอกปฏิเสธว่าไม่รับวารสารที่สองคนนั้นแจกให้ ทั้งสองคนก็พยายามชี้แจงกับคาโรสว่าวารสารนี้อธิบายถึง ความจริงของพระเจ้าแต่คาโรสก็ยืนยันว่าจะไม่ยอมรับหนังสือนั้น แต่ผู้หญิงทั้งสองคนยิ้มและพยายามอธิบายว่า พระเจ้าทรงให้กลุ่มผู้เป็น

พยานแท้ที่อยู่เพียงกลุ่มเดียว คาโรลรู้สึกสับสนและไม่รู้ว่าจะได้ตอบว่าประการใด คุณเคยตกอยู่ในสภาพคล้ายๆ กับ คาโรลไหม ในสมัยนี้มีคำสอนในลักษณะนี้มากมาย

ข้อโต้แย้งที่เขาทั้งหลายชอบใช้เพื่อเอาชนะนี้ใจผู้ฟังก็คือความจริง ลักษณะของคริสตจักรที่กล่าวไว้ในพระคัมภีร์ใหม่นั้นไม่มีการแบ่งแยกเหมือนลัทธินิกายต่างๆ ในสมัยนี้ พระคัมภีร์สอนว่าผู้ที่ติดตามพระเจ้าอย่างแท้จริงนั้นจะต้องเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันเราจะตอบสนองต่อข้อขัดแย้งเช่นนี้ได้อย่างไร ความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันของคริสตจักรคืออะไร มีเหตุผลเพียงพอไหมที่จะมีเหตุผลแตกต่างระหว่างลัทธินิกายและการสามัคคีธรรมในแต่ละคริสตจักรเรารู้ได้อย่างไรว่า อันไหนถูกอันไหนผิด

ศึกษาพระคัมภีร์

1. ลักษณะนิสัยแตกต่างกัน (1. คร. 1. 10- 12, 3. 1 -4)

ถามว่า เป็นการไม่ถูกต้องใช้หรือไม่ที่จะมีความคิดเห็นแตกต่างกันในคริสตจักร (เปิดโอกาสให้อภิปราย) เมื่อมีคนมากกว่าหนึ่งขึ้นไปอ่านพระคัมภีร์แสวงหาคำตอบในสารอธิษฐาน หรือรอคอยการทรงนำของพระวิญญาณบริสุทธิ์ จะมีความคิดเห็นที่แตกต่างกันเกิดขึ้นภายในคริสตจักร พระเจ้าไม่ได้สร้างเราให้เป็นเหมือนตรายางหรือเทจิตใจของเราลงในแม่พิมพ์ มนุษย์แต่ละคนมีเอกลักษณ์ส่วนตัว และพระเจ้าทรงกระทำการในชีวิตของเราเป็นส่วนบุคคล (ให้ทำกิจกรรมข้อท่องจำ)

กิจกรรม 2

กิจกรรมข้อท่องจำใน 1 คร.1:10 ให้ทุกคนเปิดพระคัมภีร์ข้อนี้ ให้ถามเขาว่า เปาโลขอรับรองให้คริสตจักรโครีนธ์ทำอะไร 3 ประเภท ชักชวนให้หลายคนตอบคำถามโดยอ่านคำตอบจาก 1 คร.1:10 (อ่านออกเสียง) วิธีช่วยให้จำได้ง่าย ก่อนชั้นเรียนให้เขียนหรือพิมพ์ข้อท่องจำบนกระดาษแข็งเป็นรูปหมวกของทีมฟุตบอลแสดงถึงการทำงานเป็นทีมในคริสตจักร เสร็จแล้วให้ตัดรูปหมวกออกเป็นชิ้น ๆ ในลักษณะตัวต่อ อาจจะทำให้ผู้เรียนทำคนละชุดเป็นของตัวเองเมื่อทำสำเร็จแล้ว ให้ต่อตัว ต่อแข่งขัน อาจแข่งเป็นทีมหรือตัวต่อตัวก็ได้ ให้ท่องพร้อมกันหลายเที่ยวจนกว่าจะจำได้ เตือนผู้เรียนให้รู้ว่าจะต้องทบทวนหัวข้อท่องจำ 1 คร.1:10 ในอาทิตย์หน้าด้วย

อาจารย์เปาโลได้พบปัญหาในคริสตจักรโครีนธ์มากกว่าการขัดแย้งกันในเรื่องความคิดเห็น (ข้อ 11-12) ปัญหานั้น ๆ สามารถทำลายคริสตจักรหรือทำให้คริสตจักรเสียชื่อเสียง การทุ่มเถียงกันเป็นบ่อเกิดของการเป็นศัตรูและการทำลายการเป็นพยานที่ดี ปัญหาของผู้เชื่อในคริสตจักรโครีนธ์นั้นคือชอบตามผู้นำมากกว่าตามพระคริสต์ เป็นปัญหาธรรมดาของมนุษย์ที่สามารถกลายเป็นกับดักฝ่ายจิตวิญญาณได้ เรายกย่องวีรบุรุษ เราชื่นชมผู้นำที่เข้มแข็งและผู้ที่ได้รับพระพรจากองค์พระผู้เป็นเจ้าเพื่อนำมาเป็นแบบอย่างที่ไม่ใช่สิ่งผิด เปาโลกล่าวแก่ผู้เชื่อไว้ว่า

“เพราะในพระคริสต์ ถึงแม้ท่านมีผู้ควบคุมสักหมื่นคน แต่ท่านก็มีบิดาแต่คนเดียว เพราะว่าในพระคริสต์ ข้าพเจ้าได้ให้กำเนิดแก่ท่านโดยข่าวประเสริฐเหตุฉะนั้น ข้าพเจ้าจึงขอให้ท่านทำตามอย่างข้าพเจ้า” (1 คร.4:15-16) แต่ปัญหาใหญ่มั่นอยู่ที่ว่าเราแยกองค์มนุษย์ที่เป็นศิษยาภิบาล ครุระวี ฯ ผู้นำเยาวชนและอื่นๆ ที่ให้ความสำคัญต่อชีวิตของเรามากกว่าพระเยซู นี่เป็นการเริ่มต้นของการแตกแยกเราทุ่มเทความจงรักภักดีไม่ถูกที่พระเยซูผู้เดียวที่เป็นพระผู้ช่วยของเราไม่ใช่เพื่อนหรือผู้นำที่เป็นมนุษย์

ถามว่า อะไรจะเกิดขึ้นถ้าเราแบ่งแยกตัวเองแทนการเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันในพระเยซูคริสต์ (ชักชวนให้อภิปราย)

พระเจ้าจะทรงประทานผู้นำที่เข้มแข็งฝ่ายวิญญาณมีลักษณะพิเศษเพื่อเป็นของขวัญแก่คริสตจักร พระเจ้าทรงมีน้ำพระทัยที่จะให้สมาชิกในพระกายของพระคริสต์อยู่ล้อมรอบผู้นำและให้การสนับสนุนในการรับใช้ของพวกเขา แต่ถ้าสมาชิกแยกตัวออกเป็นกลุ่มและติดแน่นอยู่กับผู้นำบางคนจะทำให้คริสตจักรมีปัญหา พระคำของพระเจ้าสอนให้เราเชื่อฟังและติดตามผู้นำ แต่ไม่ให้เทิดทูลยกย่องจนเหมือนกับว่าผู้นำเป็นพระเจ้า การยกผู้นำคนหนึ่งเหนืออีกคนหนึ่งทำให้เกิดการแตกแยกและการรุ่มรวยในครอบครัวของพระเจ้า เปาโลกล่าวว่าการเกาะแน่นอยู่กับผู้นำบางคนโดยเฉพาะเป็นสัญลักษณ์ของการ “อยู่ฝ่ายเนื้อหนัง” หรือทารกฝ่ายวิญญาณ (1คร.3:1-4) เราควรยอมรับผู้นำที่นำเราไปในทางของพระคริสต์ แต่เราควรจำเสมอว่าเราติดตามพระคริสต์ไม่ใช่ผู้นำที่พระเจ้าเลือกสรร

2. ภาวะของสมาชิกแต่ละคน (1 คร.3:5-9)

ถามว่า ผู้นำที่เป็นมนุษย์สามารถนำการแตกแยกมาสู่คริสตจักรได้อย่างไร (รอคำตอบ) เมื่อคนหนึ่งคนใดติดตามคนบางคนโดยเฉพาะมักจะทำให้เขาแยกตัวออกจากคนอื่นที่ไม่ติดตามผู้ที่เขาติดตาม ในคริสตจักรโครีนธ์มีปัญหาเช่นนี้เกิดขึ้น (ขอให้คนหนึ่งอ่าน 1 คร.3:5-6, 8) มีการแบ่งแยกความจงรักภักดีเกิดขึ้น ในคริสตจักรฝ่ายหนึ่งเป็นพรรคพวกของเปาโลซึ่งเป็นศิษยาภิบาลที่บุกเบิกคริสตจักร อีกฝ่ายหนึ่งติดตามอปอลโลซึ่งเป็นศิษยาภิบาลของคริสตจักรต่อจากเปาโล ถึงกระนั้นก็ยังไม่มีเหตุการณ์ที่แสดงว่าเปาโลและอปอลโล มีข้อขัดแย้งอะไรกัน เปาโลชี้แจงให้พวกเขาเข้าใจว่าทั้งตัวเขาและอปอลโลไม่มีอะไรเป็นพิเศษไปกว่ากัน เพราะว่าทั้งสองก็ได้ประกาศข่าวประเสริฐแก่เขาทั้งหลายพอๆ กัน พร้อมทั้งยกหลักการเกษตรเข้ามาประกอบการชี้แจงด้วย แสดงให้เห็นว่า ทุกคนเป็นคณงานของพระเจ้าเปาโลทำหน้าที่เป็นผู้ปลูกเมล็ดแห่งข่าวประเสริฐ อปอลโลเป็นคนรดน้ำเพื่อจะให้เมล็ดได้รับอาหารแต่พระเจ้าเป็นผู้ทำให้มีการเจริญเติบโต แม้ว่าการปลูกและการรดน้ำจะมีความสำคัญและจำเป็นแต่จะไม่เกิดประโยชน์อันใด ถ้าพระเจ้าไม่ได้ทำให้มันเจริญเติบโต ด้วยเหตุที่เราต้องพึ่งพิงในพระเจ้าและพึ่งพาอาศัยซึ่งกันและกัน ทำให้เรารู้ว่าต้องทำในสิ่งที่พระองค์ทรงต้องการให้เรากระทำ แต่ละคนมีส่วนร่วมถ้าไม่เช่นนั้นแล้ว จะทำให้คริสตจักรได้รับความเสียหาย

เปาโลมีความต้องการอยากให้คริสเตียนที่โครินธ์มีความเข้าใจความจริงอันนี้เมื่อเขาพูดถึงการรับใช้ของคริสเตียน ไม่ว่าจะเป็นงานในด้านการเทศนา หรือการสอน หรือการนำเพื่อนมาเรียนในชั้นระวีฯ หรือแสดงความรักต่อคนอื่น เราก็มีส่วนในงานรับใช้พระเจ้า พระเจ้าทรงให้เราทำการแผนการที่วางไว้ แต่พระองค์เองเป็นผู้ทำให้แผนการนั้นสำเร็จผล (ขอให้คนหนึ่งอ่าน 1 คร.7:9) “เพราะฉะนั้นคนที่ปลูกและคนที่รดน้ำไม่สำคัญอะไร แต่พระเจ้าผู้ทรงทำให้มีการเจริญเติบโตนั้นต่างหากที่เป็นคนสำคัญ คนที่ปลูกและรดน้ำก็เป็นพวกเดียวกันและทุกคนก็จะได้ค่าจ้างตามที่ตนได้กระทำไว้เพราะว่าเราทั้งหลายร่วมกันทำงานเพื่อและเป็นตึกของพระองค์ “

3. จำเป็นต้องมีความพยายามอย่างดีที่สุด (1 คร.3:10-15)

คริสเตียนขึ้นอยู่กับกรกระทำของพระเจ้า ไม่ใช่ ความพยายามของมนุษย์ เช่นนั้นแล้วอะไรคือความรับผิดชอบของเรา (รอคำตอบ) เปาโลชี้ให้ผู้เชื่อที่คริสตจักรโครินธ์รู้ว่า พระเจ้าทรงต้องการให้เราที่มีความพยายามอย่างสุดความสามารถในการทำพระราชกิจของพระองค์ (ขอให้คนหนึ่งอ่าน 1 คร.3:10-15) อาจารย์เปาโลเองก็เปรียบเสมือน “นายช่างผู้ชำนาญ” (ข้อ10) ดำเนินชีวิตและรับใช้พระเจ้าอย่างระมัดระวังตามคำสอนและการกระทำของพระคริสต์ซึ่งเสมือนรากฐานที่วางไว้แล้ว เปาโลสอนคริสเตียนโครินธ์ว่าจะต้องเพียรพยายามทั้งในการดำเนินชีวิตและการรับใช้เสมอภาคกัน เพื่อพระคริสต์จะได้เป็นศูนย์กลางของทุกสิ่ง เปาโลกล่าวเตือนคริสเตียนที่โครินธ์และพวกเราทั้งหลายให้ระวังเกี่ยวกับคุณภาพวัสดุก่อสร้างที่เราใช้ เมื่อเรามีชีวิตเพื่อพระเจ้าและรับใช้พระองค์เขากล่าวว่าเราอาจใช้ทอง เงิน เพชรพลอย ไม้ หญ้าแห้ง หรือฟาง (ข้อ 12)

ถามว่า วัสดุก่อสร้างเหล่านี้มีความหมายอะไร เมื่อนำมาใช้กับชีวิตของเรา? (ชักชวนให้ผู้เรียนตอบคำถาม)

เราไม่ทราบแน่ชัดว่าเปาโลกำลังคิดถึงอะไรอยู่ ขณะที่เขากล่าวคำนี้ออกมา ท่านทั้งหลายเป็นไร่นาของพระเจ้าและอะไรอยู่ มีบางคนให้ข้อคิดเห็นว่าเงินและทอง หมายถึงการงานและการดำเนินชีวิตของคริสเตียน ที่สามารถคงอยู่ได้เมื่อมีการทดสอบและการพิพากษาของพระเจ้า (ข้อ 13) แต่สำหรับไม้ หญ้าแห้ง และ ฟาง นั้นหมายถึง ชีวิตที่ยึดเอาตัวเองและความสนุกสนานบนโลกนี้เป็นศูนย์กลาง สิ่งเหล่านี้จะ “ถูกเผาให้พินาศไปในวันพิพากษาของพระเจ้า” (ขอให้คนหนึ่งอ่าน1 คร.3:14-15) “ถ้าการงานของผู้ใดที่ก่อสร้างขึ้นทนอยู่ได้ ผู้นั้นก็จะได้ค่าตอบแทน ถ้าการงานของผู้ใดถูกเผาไหม้ไปผู้นั้นก็จะขาดค่าตอบแทน แต่ตัวเขาเองจะรอดแต่เหมือนดังรอดจากไฟ”

4. วัตถุประสงค์อันเดียวกัน (1 คร. 3. 16 – 23)

ถามว่า เรามีเป้าหมายอะไรที่จะสามารถทำให้เกิดความเป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกัน(รอคำตอบ) เราควรจะมีเป้าหมายอันเดียวกันในการสร้างคริสตจักร เป้าหมายที่ยิ่งใหญ่หรือเป้าหมายอันเดียวกันนั้น สามารถแบ่งออกได้เป็นส่วน ส่วน ดังที่เปาโลได้กล่าวกับคริสเตียนที่โครินธ์ดังนี้ (ให้ครูเขียนบนกระดาน)

1. เราในฐานะผู้เชื่อถูกสร้างขึ้นเป็นพระวิหารของพระเจ้าและมีความรับผิดชอบในการรักษาความบริสุทธิ์ (ขอให้คนหนึ่งอ่าน 1 คร. 3:16-17) ถ้าเรามีความสงสัยหรือสนใจอยู่กับความผิดบาป ก็เป็นการง่ายที่เราจะหลอกตัวเองเมื่อรู้สึกอยากจะทำบาปก็จะพูดปลอบตัวเองว่า “ไม่เป็นไรน่าแค่ครั้งเดียวเท่านั้นเองหรืออาจจะว่า ถ้าเราทำอย่างลับๆ ไม่มีใครจับได้ “แต่อย่าลืมว่าแม้มนุษย์ไม่รู้ พระเจ้าทรงทราบทุกสิ่งพระเจ้าทรงเรียกให้เรามีชีวิตที่บริสุทธิ์โดยมีพระเยซูเป็นผู้คอยดูแลรักษา”

2. พระเจ้าทรงเป็นที่มาแห่งสติปัญญาในการดำเนินชีวิตคริสเตียน (ขอให้คนหนึ่งอ่าน 1 คร.3:18- 20)

ถามว่า พระเจ้าเคยคาดหวังให้เราทำบางอย่างที่ดูเหมือนว่าเ็นสิ่งโง่เขลาบ้างไหม (ชักชวนให้ตอบคำถาม)

ถ้าเราวางใจในพระเจ้า การตัดสินใจของเราอาจดูเหมือนโง่เขลาในสายตาของเพื่อนฝูง หรือแม้แต่ตัวเราเอง บางครั้งความเชื่อสิ่งให้เราก้าวออกไป โดย “ไม่เห็น” ว่าอะไรอยู่ข้างหน้า ในกรณีนี้เราจะต้องมั่นใจว่า เราอยู่ในทางที่ถูกต้องสอดคล้องกับการทรงนำและแผนการของพระเจ้า สำหรับชีวิตของเราอย่างแน่ชัดเสียก่อนแล้วค่อยดำเนินการตัดสินใจนั้นต่อไปแม้จะดูเหมือนว่าการกระทำนั้น ๆ โง่เขลาในสายตาของชาวโลก

3. พระเยซูทรงเป็นจุดศูนย์กลางของแผนการและการกระทำของเราในพระเจ้าเรามีทุกสิ่งที่เราต้องการ (ขอให้คนหนึ่งอ่านข้อ 21-23) เมื่อเราดำเนินไปในความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกับความเชื่อและความรักในพระเยซูคริสต์เป็นศูนย์กลางชีวิตของเรา เราจะไม่วอกแวกไปในทางที่ผิดพระองค์จะทรงจัดเตรียมหนทาง และสิ่งที่เราต้องการในชีวิต (ขอให้อ่าน ข้อ 21 – 23 อีกครั้งหนึ่ง) “เหตุ ฉะนั้นอย่าให้ผู้ใดยกมนุษย์ขึ้นอวด ด้วยว่าสิ่งสารพัดเป็นของท่านทั้งหลาย..... ท่านทั้งหลาย เป็นของพระคริสต์ และพระคริสต์ทรงเป็นทรงเป็นของพระเจ้า (1 คร.3:21, 23)

กิจกรรม 3 ให้ถามคำถามพระเจ้า

เคยคาดหวังให้เราทำบางอย่างที่ดูเหมือนว่าโง่เขลาบ้างไหม หลังจากถามคำถามให้แบ่งชั้นเรียนออกเป็น 3 กลุ่ม ให้กลุ่มที่ 1 พิจารณาข้อพระคัมภีร์ในผู้วินิจฉัย 7:1-22 กลุ่มที่ 2 ดู 1 ซมอ.17:38-50 กลุ่มที่ 3 ดูโยชูวา 6. 1-20 ให้เขียนคำถามต่อไปน้บนกระดาน

1. เมื่อฟังดูเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในพระคำตอนนี้คุณรู้สึกอย่างไร
2. ถ้าเปรียบเทียบตามมาตรฐานความคิดแบบมนุษย์แล้ว รู้สึกอย่างไร
- 3.ถ้าคุณอยู่ในเหตุการณ์นั้นด้วยคุณจะทำตามหรือไม่

ให้แต่ละกลุ่มใช้ เวลาพิจารณาข้อพระคัมภีร์ประมาณ 5 นาทีและตอบคำถามบนกระดานเสร็จแล้วเรียกรวมชั้นขอให้ผู้นำของแต่ละกลุ่มเสนอรายงาน

ปรับให้เข้ากับชีวิตจริง

ความเชื่อของคนของพระเจ้าจะไม่ทำให้เกิดความแตกแยกความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันมีความสำคัญอย่างยิ่งต่อคริสตจักรเราจะต้องหาหนทางที่จะทำให้เกิดความสามัคคีขึ้นในคริสตจักรโดยการให้ความร่วมมือความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันในท่ามกลางของคนของพระเจ้านั้นไม่ได้เป็นการร่วมมือแบบไม่มีหลักการความสามัคคีของคริสเตียนเกิดขึ้นเมื่อเรามีชีวิตอยู่ร่วมกันโดยยึดพระคริสต์และพระวจนะของพระเจ้าเป็นจุดศูนย์กลางในทางปฏิบัติจริงนั้นความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันของคริสเตียนต้องมีส่วนประกอบอะไรบ้าง

1. **ความเป็นหนึ่งสร้างขึ้นบนความไม่เหมือนกัน** ฟังดูแล้วอาจรู้สึกขัดแย้งกันแต่ที่จริงไม่ขัดแย้งเพราะพระเจ้าทรงสร้างเราแต่ละคนไม่เหมือนกันทั้งบุคลิกลักษณะและความสามารถ

2. **ทุกคนมีความรับผิดชอบร่วมกันทั้งในงานคริสตจักรและการเจริญเติบโตของคริสตจักร** เพราะว่าทุกคนเป็นคนพิเศษในสายพระเนตรของพระเจ้าดังนั้นงานรับใช้ของคุณจึงเป็นสิ่งพิเศษของพระเจ้าด้วยบางทีพระเจ้าอาจเรียกคุณให้เป็นนักเทศน์หรือ ครูผู้สอนเต็มเวลาหรือบางทีพระองค์อาจจะเลือกให้คุณเป็นผู้ฟังที่ดี เพื่อฟังปัญหาหรือความทุกข์ร้อนของคนอื่นไม่ว่าคุณจะเป็นวิศวกรหรือช่างประปาพระเจ้าทรงมีแผนการพิเศษสำหรับคุณแต่ขอเพียงให้คุณยอมทำตามเท่านั้น

3. **ไม่ว่าพระเจ้าทรงมีพระประสงค์สิ่งใดจากชีวิตของคุณ พระองค์ทรงต้องการสิ่งที่ดีที่สุด** ถ้าคุณพอใจที่ทำได้ก็จงทำอย่างดีที่สุดถ้ามีส่วนเกี่ยวข้องในเรื่องอะไรก็จงทำอย่างสุดความสามารถ และนี่แหละคือพระประสงค์ของพระเจ้าสำหรับชีวิตของคุณ และพระองค์จะทรงกระทำสิ่งที่ดีที่สุดสำหรับชีวิตของคุณเป็นการตอบแทน ถ้าคุณเป็นอันหนึ่งอันเดียวกับพระวิญญาณบริสุทธิ์ชีวิต คุณจะมีความหมายและคุณภาพดีเกินกว่าที่คุณคาดหวัง ชีวิตประจำวันที่เต็มไปด้วยพระพร สามารถดึงดูดความสนใจของเพื่อนฝูงและคนในครอบครัวคุณสามารถนำชีวิตของคนเหล่านั้นให้ครบกับชีวิตที่ครบบริบูรณ์และชีวิตนิรันดร์ถ้าคุณยังไม่ได้เป็นคริสเตียนคุณก็ขาดสิ่งที่ดีที่สุดในชีวิตไปถ้าคุณยอมมอบชีวิตไว้กับพระคริสต์คุณจะได้เข้าส่วนในพระกายของพระองค์

อย่าฝ่าฝืนวินัย

เป้าหมาย

เพื่อจะเข้าใจในเหตุผลที่คริสตจักรต้องมีกฎระเบียบ เพื่อจะมีความมุ่งมั่นในการดำเนินชีวิตอย่างบริสุทธิ์

ข้อพระคัมภีร์

มธ.18:15-17, 1 คร. 5:1-8, 2 คร.2:5-8, 12:20-21, กท.6:1

ข้อท่องจำ

ดูก่อนพี่น้องทั้งหลาย แม้จับผู้ใดที่ละเมิดประการใดได้ จงช่วยผู้นั้นด้วยใจอ่อนสุภาพท่านซึ่งอยู่ฝ่ายพระวิญญาณให้เขากลับตัวใหม่ โดยคิดถึงตัวเองเกรงว่าท่านจะถูกชักจูงให้หลงไปด้วย (กาลาเทีย 6.1)

เข้าสู่บทเรียน

กิจกรรม 1

ก่อนชั้นเรียนให้ครูเขียนกฎต่อไปนี้เป็นกระดานห้ามคุย ห้ามเคี้ยวหมากฝรั่ง ห้ามคุยกับเพศตรงข้ามห้ามหัวเราะอาจเพิ่มเติมกฎอื่น ๆ อีกเมื่อผู้เรียนเข้าชั้นขอให้ทุกคนอ่านกฎต่าง ๆ บนกระดานและชักชวนให้พวกเขาฝ่าฝืนกฎเหล่านั้นให้มากที่สุดเท่าที่จะทำได้ เสร็จแล้วให้ลบกระดานและเริ่มเข้าสู่บทเรียนกิจกรรมนี้จะนำความคิดของผู้เรียนให้รู้ถึงสภาพชีวิตที่ไม่มีระเบียบว่าเป็นอย่างไร

เรื่องเล่าประกอบคำอธิบาย

“เออละ ทุกคนฟังทางนี้ก่อนจะมีการฝึกซ้อมผมอยากจะทำความเข้าใจสักเล็กน้อยผมไม่ยากให้ทุกคนคิดว่าผมเป็นโค้ชที่ห้ามเดินไปเดินมาในห้องเรียนงวดกินไปนะ ถ้าเช่นนั้นขอให้ทุกคนรู้สึกเป็นอิสระเต็มที่ถ้าคุณอยากฝึกก็ฝึก แต่ถ้าไม่ยากฝึกก็ไม่ต้องฝึกและเวลาฝึกคุณจะทำอย่างไรก็ตามใจคุณ ผมจะไม่บังคับพวกคุณเรียนรู้อะไรทั้งสิ้นถ้าคุณไม่ยากมาฝึกก็ไม่มีอะไรถ้าคุณเป็นนักฟุตบอลและได้ยืนโค้ชพูดอย่างนี้คุณจะรู้สึกอย่างไรแน่นอนที่สุดถ้าโค้ชคนไหนมีท่าทีเช่นนี้ต่อลูกทีมมีหวังอีกไม่นานคงถูกไล่ออกแน่ บางครั้งคริสเตียนไม่มีความสนใจใยดีต่อกฎเกณฑ์ของพระเจ้า แม้จะเป็นส่วนหนึ่งในพระกายของพระคริสต์เขาก็ยังมีใจปรารถนาที่จะทำอะไรๆ ตามใจตัวเองเราจะเห็นได้อย่างชัดเจนว่าแม้จะเป็นการเล่นฟุตบอลก็ยังมีกฎกติกาในการฝึกและการเล่นถ้าจะ

เอาชนะคู่แข่งกันในทำนองเดียวกันในคริสตจักรของพระเจ้าก็จำเป็นจะต้องมีระเบียบวินัยและมีความผิดชอบร่วมกันทั้งต่อส่วนบุคคลและต่อพระเจ้าในการดำเนินชีวิตด้วยความชอบธรรม

ศึกษาพระคัมภีร์

1. ฝ่าฝืนกฎของทีม (1 คร.5:1-2, 12:20-21)

ถามว่า ทำไมคริสตจักรต้องมีกฎระเบียบเกี่ยวกับความประพฤติของสมาชิก (เปิดโอกาสให้ตอบคำถาม) องค์กรและสมาคมต่างๆ ล้วนต้องมีกฎระเบียบและมาตรฐานเพื่อควบคุมความประพฤติของสมาชิกเพื่อการบริหารจะได้ดำเนินไปด้วยดีและมีประสิทธิภาพถ้าไม่มีกฎระเบียบเลยก็จะทำให้เกิดความวุ่นวายในทำนองเดียวกันคริสตจักรจะต้องมีพระคำของพระเจ้าเป็นกฎควบคุมความประพฤติ เพื่อจะทำให้พระราชกิจของพระเจ้าดำเนินไปอย่างราบรื่นถ้าไม่มีกฎระเบียบบังคับก็จะทำให้การประกาศข่าวประเสริฐแก่ชาวโลกตกอยู่ในอันตราย

เมื่อเปาโลเขียนจดหมายถึงผู้เชื่อที่คริสตจักรโครินธ์นั้นเขาได้รู้ว่ามีกฎบัญญัติของพระเจ้าที่นั่น (ขอให้คนหนึ่งอ่าน 1 คร.5.1) “ มีข่าวเล่าลือว่าในพวกท่านมีการผิดประเวณี และการผิดนั้น ถึงแม้ในพวกต่างชาติก็ไม่มีเลย คือ เรื่องมีอยู่ว่าคนหนึ่งได้เอาภรรยาของบิดามาเป็นเมียของตน” (1 คร. 5.1) การผิดประเวณีไม่ได้หมายถึงการทำผิดทางเพศก่อนการแต่งงานเท่านั้น แต่หมายถึงการมีความสัมพันธ์ทางเพศอย่างไม่ถูกต้องตามธรรมเนียมอีกด้วย ในพระคัมภีร์ตอนนี้พูดว่ามีชายหนึ่งคนเอาภรรยาของบิดาคือแม่เลี้ยงมาเป็นภรรยาของตนก็ถือว่าเป็นความบาปและขัดต่อกฎบัญญัติของพระเจ้า และแม้แต่คนที่ไม่รู้จักกับพระเจื่อก็ถือว่าการกระทำเช่นนั้นเป็นการผิดบาปถ้ามีความบาปนี้อยู่ในคริสตจักรแล้วยังถูกมองข้ามไปก็ยิ่งถือว่าเป็นปัญหาใหญ่

ถามว่า เปาโลเข้มงวดกับพวกเขามากเกินไปหรือไม่ (นำการอธิบายชี้ให้เห็นว่าคริสตจักรกำลังดำเนินไปในทางที่ผิดบาปถ้าปล่อยปะละเลยต่อไป) คริสตจักรโครินธ์ไม่ได้มีเฉพาะบาปผิดประเวณีอย่างเดียว (ขอให้คนหนึ่งอ่าน 2 คร.12:20-21) ความบาปกำลังรุมล้อมคริสตจักรโครินธ์เป็นสิ่งที่อาจารย์เปาโลเป็นห่วงมาก การทะเลาะวิวาทกันและการแตกแยกได้เกิดขึ้นในคริสตจักรมานานแล้วและเปาโลเกรงว่าเมื่อเขากลับไปเยี่ยมคริสตจักร เขาอาจจะได้เห็นความบาปเพิ่มมากยิ่งขึ้นและถ้าทิ้งไว้อาจจะไม่มีการกลับใจความบาปของคริสตจักรรุนแรงมากแม้แต่เปาโลซึ่งเป็นผู้ประกาศได้รู้ได้เห็นการล่อลวงมากมายก็ยิ่งรู้สึกกลัวและเป็นห่วง คริสตจักรที่โครินธ์เขาารู้ดีว่าการฝ่าฝืนกฎบัญญัติของพระเจ้าเป็นเรื่องที่สำคัญมากพวกเราก็เช่นเดียวกันควรจะต้องรู้ว่าพระเจ้าตั้งกฎไว้ก็เพื่อควบคุมชีวิตของเราเพราะฉะนั้นจะต้องเชื่อฟัง

2. ผลกระทบต่อส่วนรวม (1 คร.5:6-8)

ถามว่า ทำไมคริสตจักรจะต้องมีความห่วงใยต่อการกระทำบาปของสมาชิกเพียงคนเดียวหรือของคนส่วนน้อย?

(รอคำตอบ) ถ้าความบาปมีความสำคัญระหว่างบุคคลและพระเจ้า ถ้าเช่นนั้นถ้ามีคนหนึ่งทำบาปก็ควรจะเป็นเรื่องของคนที่ทำบาปกับพระเจ้าเท่านั้นไม่เกี่ยวกับคนอื่นแต่พระคัมภีร์สอนให้เราคิดถึงผลของความบาปในลักษณะที่แตกต่างออกไป (ขอให้คนหนึ่งอ่าน 1.คร.5:6) “การที่ท่านอดอ้างนั้นไม่สมควรเลยท่านไม่รู้หรือว่าเชื้อขนมเพียงนิดเดียวยอมทำให้แป้งดิบฟูทั้งก้อน” เปาโลมีความห่วงใยท่าทีของสมาชิกคริสตจักรที่มีต่อผู้ชายที่มีความสัมพันธ์กับแม่เลี้ยงของเขาแทนที่พวกเขาจะรู้สึกเสียใจแต่กลับไม่สนใจใยดีอะไรเลย เปาโลจึงยกเรื่องเชื้อขนมปังขึ้นมาเปรียบเทียบชี้ให้เห็นถึงการแพร่ขยายของความบาปเชื้อขนมปังมีความเกี่ยวข้องกับงานเทศกาลปัสกาของคนยิว ขนมปังที่กินในเทศกาลนี้ เป็นขนมปังไร้เชื้อเหตุผลที่จะต้องกินขนมปังไร้เชื้อในครั้งนั้นก็เพราะพวกอิสราเอลจะต้องรีบเดินทางออกจากอียิปต์อย่างรวดเร็วความบาปเปรียบเสมือนเชื้อขนมปังเชื้อเพียงเล็กน้อยสามารถทำให้ขนมปังทั้งก้อนฟูได้ในลักษณะเดียวกัน ถ้ามีความบาปเพียงเล็กน้อยก็สามารถทำลายคริสตจักรในส่วนรวมทั้งหมดได้

ถามว่า คนอื่น ๆ จะได้รับผลกระทบจากบาปของคนเพียงคนเดียวได้อย่างไร (ชักชวนให้ตอบคำถาม) คริสตจักรเป็นเหมือนกับพระกายของพระคริสต์สมาชิกทุกคนมีความสัมพันธ์เกี่ยวข้องกันหมดถ้ามีคนหนึ่งทำผิดบาปจะมีผลกระทบต่อพระกายทุกส่วนสมาชิกทุกคนจะต้องมีส่วนร่วมรับรู้กับความบาปทุกอย่างที่เกิดขึ้นภายในคริสตจักร

แม้ความบาปจะเลวร้ายถึงอย่างนั้นก็ยังมีความหวังเพราะทั้งคริสตจักรสามารถต่อสู้กับบาปนั้นได้ในข้อ 7 เปาโลกล่าวว่าคริสตจักรสามารถกำจัดเชื้อแห่งความบาป ให้หมดสิ้นไปและคริสตจักรจะสามารถกลับเข้าสู่สภาพปกติได้สำหรับมนุษยการกำจัดบาปก็เป็นเรื่องสุดวิสัยแต่สำหรับพระเจ้าเป็นไปได้เพราะการสิ้นพระชนของพระคริสต์บนไม้กางเขนทำให้การชำระนั้นครบบริบูรณ์มีคำอธิบายเกี่ยวกับขนมปังไร้เชื้อในข้อ 8 ชี้ให้สมาชิกรู้ว่าจะต้องทำอะไรในพระคำตอนนี้เรื่องขนมปังไร้เชื้อถึงการดำเนินชีวิตของผู้เชื่อจำเพาะพระเจ้าขนมปังในงานเลี้ยงเทศกาลนี้บริสุทธิ์เพราะไม่ได้ใส่เชื้อ ก็เช่นเดียวกับชีวิตของเราผู้เชื่อที่จะต้องบริสุทธิ์จากความบาปจำเพาะพระพักตร์พระเจ้าเราไม่ควรคิดว่าความบาปในพระกายของพระคริสต์ เป็นเรื่องเล็กน้อยถ้าเรามีท่าทีเรื่อย ๆ เฉื่อย ๆ ก็เหมือนกับว่า เราได้เปิดชีวิตของเราต่อบาปท่าทีของเราต่อความบาปจะต้องถือว่าเป็นเรื่องสำคัญที่ต้องเอาใจใส่และพยายามหลีกเลี่ยงกับดักของมโนการกระทำของคนหนึ่งสามารถมีผลกระทบต่อคนอื่น เราควรให้การกระทำของเรามีอิทธิพลต่อชีวิตของของคนอื่นในทางที่ดีงาม

3. กฎระเบียบของกลุ่ม (มธ. 18:15-17, 1 คร.5:2-5, 2 คร.2:5-8, กท.6:1)

ความบาปเป็นเรื่องร้ายแรงคริสตจักรกำลังอยู่ในอันตรายพระเจ้าทรงตั้งมาตรฐานและแบบแผนระเบียบวินัยของคริสตจักรพระเจ้าไม่ได้ตั้งมาตรฐานไว้เพื่อจะยกย่องคริสเตียนบางกลุ่มไว้เป็นผู้พิพากษาแต่เพื่อช่วยกันกอบกู้คริสเตียนที่ทำผิดบาปให้กลับคืนมาและเพื่อปกป้องคริสตจักร

การที่จะเข้าใจระเบียบวินัย ของคริสตจักรนั้น เราต้องเข้าใจว่าพระเจ้าทรงเป็นผู้วางมาตรฐานของ การบังคับใช้ (ขอให้คนหนึ่งอ่าน มธ. 18. 15 -17)

ถามว่า คุณมองเห็นความก้าวหน้าในเรื่องกฎระเบียบของความหวังใยและด้วยความเมตตา

ขั้นตอนแรกที่จะต้องทำ คือให้ไปคุยกับคนที่ทำผิดตัวต่อตัวก่อนและพยายามช่วยเขาให้พ้นออกจากบาป ข้อ 15 บอกว่า ถ้าเราทำสำเร็จเราก็จะได้พี่น้องกลับคืนมาขั้นตอนนี้เปิดโอกาสให้คนที่ทำผิดกลับใจใหม่ โดยไม่มีใครรู้ถ้าผู้กระทำผิดไม่ยอมกลับใจให้นำพี่น้องคริสเตียนคนอื่นอีกสองหรือสามคนไปด้วยเพื่อจะนำคนที่ทำผิด ให้กลับคืนมาจากทางบาปของเขา (ข้อ 16) ในขั้นตอนนี้อาจจะดูเหมือนว่ารุนแรงกว่าขั้นตอนแรกแต่ก็ยังเป็นความพยายามให้ผู้กระทำผิดกลับใจเสียใหม่โดยมีคนรู้เห็นในจำนวนที่จำกัดการลงวินัยโดยใช้กฎของคริสตจักรนั้น ถ้าจะให้เป็นการฉลาดควรจะอยู่ในกลุ่มของคริสเตียนที่เป็นผู้ใหญ่ฝ่ายจิตวิญญาณแล้วเท่านั้น

การลงวินัยขั้นสุดท้ายจะใช้ก็ต่อเมื่อขั้นตอนที่ 1 และที่ 2 ไม่สำเร็จผล ในขั้นนี้จะต้องให้คริสตจักรเข้ามา เกี่ยวข้องถ้าเขากลับใจเขาก็สามารถเข้าส่วนในคริสตจักรเหมือนเดิมแต่ถ้าในขั้นนี้เขายังไม่กลับใจก็ให้คริสตจักร ถือเสียว่าเขาผู้นั้นเป็นคนนอกพระศาสนาและเป็นคนต่างชาติหรือคนเก็บภาษี (ข้อ17) หมายความว่าเขาจะถูก ตัดออกจากการสามัคคีธรรมกับพี่น้องคริสเตียนและจากคริสตจักร สำหรับการไล่ออกเป็นสิ่งที่สุดท้ายที่จะทำและนี้ ไม่ใช่วัตถุประสงค์ของการลงวินัยของคริสตจักรเปาโลสอนว่าการลงวินัยจะต้องเข้มงวดในกรณีของผู้ชายที่ทำผิด ใน 1 คร.5:1 คริสตจักรโครีนธ์มีท่าที่ไม่ถูกต้องต่อปัญหานี้ (ข้อ 2) ซึ่งจะต้องแก้ไขเพราะแทนที่คริสตจักรจะ ช่วยกันกำจัดความผิดบาปนี้ให้หมดสิ้นไปแต่กลับมีความทะนง ตนดังนั้น เปาโลจึงแนะนำให้ทั้งคริสตจักร ประชุมกัน เพื่อจัดการกับความบาปนี้อย่างเด็ดขาด

ถามว่า คำว่า “ จงมอบคนนั้นไว้ให้ซาตานทำลายเนื้อหนังเสีย” (ข้อ 5) หมายความว่าอย่างไร (ชักชวน ให้ตอบคำถาม) ถ้าจะให้ได้ผลคริสตจักรจะต้องปล่อยเขาออกจากความสัมพันธ์ในคริสตจักรให้มารซาตานจัดการ กับร่างกายของเขาเพื่อว่าสักวันหนึ่งเขาอาจกลับใจละทิ้งความบาปและหันกลับมาหาคริสตจักรอีกครั้งหนึ่ง

นักตีความหมายพระคัมภีร์บางคนเข้าใจว่า 2 คร.2:5-8 เป็นข้อความที่เกี่ยวข้องถึงผู้ชายที่ถูกมอบไว้กับ ซาตาน ไม่ว่าจะหมายถึงผู้ชายคนนั้นหรือคนใดคนหนึ่งใดที่กระทำบาป ก็เป็นที่แน่ชัดว่าการลงวินัยของคริสตจักร ไม่ได้หมายความว่าจะเป็นการสิ้นสุดของทุกสิ่ง ในกรณีของชายคนนี้เขาได้สำนึกถึงความผิดบาปและกลับใจแสดง ให้ทุกคนเห็นว่าเขามีความจริงใจ เปาโลแนะนำให้พี่น้องคริสเตียนคริสตจักรโครีนธ์ให้อภัยแก่ชายที่ทำผิดบาปนี้ และต้อนรับเขาเข้ามาในคริสตจักรเหมือนเดิมพระเจ้าทรงต้องการให้เราทำที่ต่อพี่น้องที่ทำบาปในลักษณะ เดียวกันนี้เราไม่ได้ถูกเรียกให้เป็นผู้พิพากษาและกล่าวโทษผู้หนึ่งผู้ใดแต่พระเจ้าทรงต้องการให้เรามีความหวังใย และความปรารถนาที่จะกอบกู้จิตวิญญาณของผู้ที่มีส่วนในการกระทำบาปนั้นกลับคืนมาเราจะเป็นคำสั่งนี้ได้

อย่างชัดเจน ในกท.6.1 “ดูก่อนพี่น้องทั้งหลายแม้จับผู้ใดที่ละเมิดประการใดได้ท่านซึ่งอยู่ฝ่ายวิญญาณจงช่วยผู้นั้น ด้วยใจอ่อนสุภาพ ให้เขาได้กลับตั้งตัวใหม่โดยคิดถึงตัวเองเกรงว่าท่านจะถูกชักจูงให้หลงไปด้วย”

กิจกรรม 2

ทำกิจกรรมนี้เพื่อแสดงให้เห็นถึงการลงโทษด้วยความผิดด้วยวิธีต่าง ๆ ให้ครูนำเครื่องมือสำหรับกรรลงโทษมาแสดงด้วยเช่น ไม้เรียว แล่หนัง เข็มขัดหนัง ฯลฯ เป็นต้น ให้ถามผู้เรียนว่าอุปกรณ์ต่าง ๆ ที่นำมานี้มีอะไรที่เหมือนกันคำตอบคือทุกอย่างใช้เพื่อการลงโทษขอให้ผู้เรียนบอกถึงการลงโทษในลักษณะอื่น ๆ ด้วย เช่น การถูกตัดเงินเดือน ถูกยึดใบขับขี่ เป็นต้น ให้ใช้เวลาเล็กน้อยในการอภิปราย พูดถึง ผลดี ผลเสียของการลงโทษและวิธีที่ใช้ได้ผลดีที่สุด เป็นต้น

กิจกรรม 3

ทำกิจกรรมนี้เพื่อช่วยการท่องจำ กท. 6.1 ให้ทุกคนเปิดพระคัมภีร์และถามว่า คริสเตียนควรมีท่าทีต่อน้องคริสเตียนที่ทำผิดอย่างไร? ให้หลาย ๆ คนตอบคำถาม โดยอ่านจาก กท. 6:1 (อ่านออกเสียง) วิธีช่วยจำที่ง่ายขึ้นให้เขียนข้อท่องจำตัวใหญ่บนกระดาษแข็งทำเป็นรูปพระคัมภีร์แสดงว่าพระเจ้าคือ คำแนะนำสำหรับคริสตจักรและการดำเนินชีวิตอย่างบริสุทธิ์เตือนให้ผู้เรียนรู้ว่าจะต้องทบทวนข้อท่องจำนี้อีกครั้งหนึ่งในการเรียนอาทิตย์ต่อไป

ปรับให้เข้ากับชีวิตจริง

ถ้าคริสเตียนทุกคนเชื่อฟังและทำตามคำสอนในพระคัมภีร์คริสตจักรก็ไม่จำเป็นต้องใช้กฎลงโทษแต่เราก็ควรจะเข้าใจว่า คนที่พูดว่าจะรับใช้พระเจ้านั้นไม่ใช่ทุกคนทำตามคำพูดของเขา ถ้าคริสตจักรเพิกเฉยปล่อยให้มีความบาปอยู่ภายใน คริสตจักรนั้นจะเสื่อมศรัทธาต่อสายตาวงโลกการมีท่าทีที่ไวต่อความผิดบาปจะทำให้เรามีความไวต่อการจับกุมของมันด้วย แม้กฎการลงวินัยของคริสตจักรจะช่วยปกป้องไม่ให้ผู้เชื่อตกอยู่ภายใต้อำนาจของความบาปก็จริง แต่เป้าหมายแรกของวินัยก็เพื่อจะนำคนที่ทำผิดบาปกลับเข้ามาในพระกายของพระคริสต์เหมือนเดิมจะกระทำได้อีกโดยวิญญาณแห่งความรักเท่านั้น พระเจ้าไม่ได้เรียกเราให้เป็นผู้พิพากษาคนหนึ่งคนใดเพื่อจะไต่สวนว่าดีกว่าคนอื่นแต่พระองค์ทรงมีพระประสงค์ให้เราตระหนักอยู่เสมอว่า เราเป็นส่วนหนึ่งในพระกายของพระคริสต์ เราต้องมีความรับผิดชอบต่อกันและกันและแสวงหาช่องทางที่จะนำผู้ที่หลงหายนั้นกลับคืนมา และเราไม่มีสิทธิ์จริง ๆ ใดๆ หรือดูหมิ่นคนที่ทำผิดเพราะเราแต่ละคนอาจมีโอกาสนองทำบาปได้ทุกคน ถ้าเราไม่ได้ฟังสายตาของเราอยู่ที่องค์พระผู้เป็นเจ้า ในกรณีที่เป็นเรื่องสำคัญเมื่อได้พยายามนำคนที่ทำผิดนั้นกลับคืนมาหลายครั้งแล้วแต่เขาปฏิเสธก็มีความจำเป็นจะต้องตัดคนนั้นออกจากการสมาคมหรือคริสตจักรหรือในกรณีอื่นที่มีความจำเป็นจะต้องทำเช่นนั้น ก็ต้องทำเพราะเป็นพระประสงค์ของพระเจ้าและเราควรจะอธิษฐานเผื่อเพื่อว่าสักวัน

หนึ่งเขาอาจจะกลับคืนมาหาพระเยซูคริสต์อีกจากบทเรียนนี้เราจะเห็นว่าเรื่องบาปเป็นเรื่องสำคัญในสายพระเนตรของพระเจ้า เราจะคิดว่าเป็นเรื่อง ๆ ไม่ได้ทีมกีฬาชาวดินยไม่ได้ฉันใด ชีวิตของเราจะขาดการเชื่อฟังกฎบัญญัติของพระเจ้าไม่ได้ฉันนั้น ชีวิตที่มีเสรีภาพจากอิทธิพลของบาปจะทำให้เราสามารถรับใช้พระเจ้าได้อย่างเกิดผลและยังเป็นชีวิตที่มีอิทธิพลต่อคนอื่นให้เขายอมรับใช้พระเจ้าด้วยก่อนที่จะเราได้เข้าร่วมในทีมเพื่อเรียนรู้กฎเกณฑ์ของพระเจ้าได้นั้น ประการแรกเราจะต้องถวายเป็นชีวิตของเราให้พระคริสต์เป็นผู้ครอบครองเสียก่อนขอภัยโทษบาปต่อพระองค์และเมื่อคุณทำเช่นนี้คุณก็ได้เข้าร่วมทีมของพระเจ้าแล้ว

กิจกรรม 4 ให้ปิดบทเรียนด้วยการการอธิษฐาน ให้ทุกคนพิจารณาตนเองจำเพราะพระเจ้าเงียบ ๆ เป็นส่วนตัวเสร็จแล้วเปิดโอกาสให้ผู้เรียนถามคำถาม และสรุปโดยการทำทนายให้ผู้เรียน เชื่อฟังกฎเกณฑ์ของพระเจ้าเพื่อเป็นพื้นฐานในการดำเนินชีวิตอย่างบริสุทธิ์และอธิษฐานกับบางคนที่น่าสนใจ

คนอื่นมาก่อน

เป้าหมาย

เพื่อจะเข้าใจถึงอิสรเสรีภาพคริสเตียน และมีใจที่จะช่วยเหลือพี่น้องคริสเตียนคนอื่นให้ดำเนินชีวิตอย่างมีชัยชนะ

ข้อพระคัมภีร์

1 โครินธ์ 8. 1- 13 , 10. 23 -33

ข้อท่องจำ

เหตุฉะนั้น เมื่อท่านจะรับประทานจะดื่ม หรือจะทำอะไรก็ตาม จงกระทำเพื่อเป็นการถวายพระเกียรติแด่พระเจ้า...ข้าพเจ้าเองได้พยายามกระทำทุกสิ่ง เพื่อให้เป็นที่พอใจของคนทั้งปวง มิได้เห็นแก่ประโยชน์ส่วนตัว แต่เห็นแก่ประโยชน์ของคนทั้งหลาย เพื่อให้เขารอดได้ (1 คร.10:31-33)

เข้าสู่บทเรียน

กิจกรรม 1

กิจกรรมนี้จะช่วยนำความคิดไปในเรื่องของอิสรเสรีภาพ ก่อนชั้นเรียนให้ครูติดกระดาษห่อของแผ่นใหญ่ บนผนังหน้าชั้นหรืออาจใช้กระดานดำก็ได้ เมื่อผู้เรียนเข้าชั้นขอให้เขาเขียนบนกระดาษหรือกระดานบอกว่า อิสรเสรีภาพมีความหมายต่อตัวเขาอย่างไรบ้างทั้งฝ่ายร่างกายและฝ่ายจิตวิญญาณเมื่อทุกคนมีโอกาสแสดงความคิดเห็นเสร็จแล้วจึงนำผู้เรียนเข้าสู่บทเรียนต่อไป

มีใครเคยห้ามไม่ให้คุณทำบางอย่างหรือไม่ให้ไปที่บางแห่งเพราะอาจจะมีผลกระทบต่อ“การเป็นพยาน” ของคุณบ้างหรือเปล่า คุณมีความเข้าใจต่อการห้ามปรามอย่างแท้จริงไหม ที่ถูกห้ามเพราะเกรงว่าคนที่เห็นการกระทำนั้นแล้วจะไม่สบายใจเพราะอาจคิดว่าคุณกำลังทำผิดหรือมีส่วนเกี่ยวข้องกับบาป

ยังมีบางสิ่งและการกระทำบางอย่างที่ยังไม่เป็นที่แน่ชัดว่าเป็นความบาปหรือไม่เป็น ดังนั้นในคริสตจักรก็ยังคงเป็นที่ถกเถียงกันอยู่ ในเรื่องบางเรื่องถ้าเป็นเรื่องความบาปที่ชัดเจนก็ถือว่าเป็นบาปที่ผู้เชื่อไม่ควรกระทำหรือเกี่ยวข้อง แต่สิ่งนั้นไม่ใช่ความบาปและคนนั้นพอใจก็กระทำได้ แต่ถ้าการกระทำนั้นทำให้ผู้เชื่อคนอื่นไม่สบายใจหรือสงสัยในทางของพระคริสต์เราก็ไม่ควรทำเพื่อเห็นแก่ความรู้สึกของคนนั้น ในสมัยของเปาโลผู้เชื่อที่โครินธ์มีความคิดเห็นขัดแย้งกันในเรื่องการบริโภคเนื้อที่ถูกนำไปถวายแก่รูปเคารพการกินเนื้อเป็นบาปหรือไม่เป็น? สมัยนี้

ไม่ค่อยมีใครวิตกกังวลในเรื่องกินเนื้อ แต่ก็ยังมีการขัดแย้งในเรื่องอื่นๆ ในลักษณะคล้ายคลึงกันกับปัญหาของ คริสตจักรโคโรนัธบที่เรียนอาทิตย์นี้มุ่งความสนใจไปในจุดที่ว่าพระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงสอนผ่านทางคำพูดและคำ สอนของอาจารย์เปาโลให้รู้ถึงเสรีภาพฝ่ายวิญญาณและความรับผิดชอบที่จะใช้เสรีภาพนั้นอย่างชาญฉลาดและ เป็นผลดีต่อคนอื่นได้อย่างไร?

ศึกษาพระคัมภีร์

สิทธิอันชอบของส่วนบุคคล (1 คร.8:1-8) คุณมีสิทธิอันชอบส่วนตัวอะไรบ้าง คนส่วนมากมักให้ คำตอบว่าสิทธิอันชอบธรรมของบุคคลคือ **เสรีภาพ** ดังนั้นจึง ทำให้หลายคนคิดว่าจะต้องใช้เสรีภาพของตนเอง อย่างเต็มที่จนลืมคิดถึงเสรีภาพของคนอื่นเวลาจะต้องระมัดระวังที่จะไม่ใช้เสรีภาพของตนจนทำให้คนอื่น เดือดร้อน

ถามว่า ในฐานะของคริสเตียนเรามีเสรีภาพในลักษณะใด (ชักชวนให้ตอบคำถาม) สิทธิอันยิ่งใหญ่ ของคริสเตียน คือเสรีภาพในพระเยซูคริสต์แต่เราจะต้องใช้เสรีภาพนี้ อย่างระมัดระวังเปาโลพยายามแก้ไขข้อ ขัดแย้งในคริสตจักรโคโรนัธ ในเรื่องการกินเนื้อที่ได้ถวายแด่รูปเคารพ (ขอให้คนหนึ่งอ่าน 1คร.8:1-6) ผู้เชื่อที่เติบโต ฝ่ายวิญญาณแล้ว ส่วนมากรู้สึกว่เนื้อก็คือเนื้อแม้จะถูกถวายแก่รูปเคารพแล้วก็ไม่มีการเปลี่ยนแปลงอะไร แต่ สำหรับผู้เชื่อคนอื่นบางคนรู้สึกว่เนื้อที่ถูกถวายแก่รูปเคารพแล้วนั้นไม่ใช่เนื้อธรรมดา เพราะฉะนั้นถ้าคริสเตียน บริโภคเนื้อนั้นก็เป็นการไม่ถูกต้องฝ่ายวิญญาณ ข้อพระคำต่อไปนี้ได้พูดถึงความสัมพันธ์ที่ใกล้ชิดระหว่างความรู้ เรื่องพระเจ้ากับความรักของพระเจ้าและเสรีภาพที่เราได้รับในพระเจ้า (ข้อ 1 – 3) พระเทียมเท็จและอาหารที่ถวาย ต่อพระเจ้าเหล่านั้นไม่มีความพิเศษอันใดเลยสำหรับผู้เชื่อในพระเยซูแต่อาจารย์เปโลมีความปรารถนาจะให้ผู้เชื่อ ใช้เสรีภาพของตนอย่างระมัดระวังโดยคิดถึงความรู้สึกของคนอื่นเพื่อเห็นแก่ความรักของพระเจ้าความรู้ที่นั่นทำให้ ล้ำพองแต่ความรักนั้นเสริมสร้างขึ้นถ้าผู้ใดถือตัวว่ารู้สิ่งใดแล้วผู้นั้นยังไม่รู้ตามที่ตนควรจะรู้แต่ถ้าผู้ใดรักพระเจ้า พระเจ้าก็ทรงรู้จักผู้นั้น (1 คร. 8. 1-3)

ถามว่า ความรักที่เรามีต่อพระเจ้ามีผลต่อการใช้เสรีภาพในพระคริสต์ต่อหน้าผู้เชื่อคนอื่นอย่างไร? (รอคำตอบ) ถ้าเรารักพระเจ้าอย่างแท้จริงเราจะรู้จักควบคุมการใช้เสรีภาพในพระคริสต์ในอันที่จะหลีกเลี่ยงไม่ให้พระเยซู คน อื่นเสียใจหรือสะดุด การกระทำ มิตรภาพ ทรัพย์สินของอื่นๆ จะมีผลสะท้อนให้เห็นว่าเรามีความห่วงใยที่จะไม่ทำ ร้ายความคิดเห็นและความรู้สึกของคนอื่นขอบเขตของสิทธิอันชอบธรรมของเราจะหยุดอยู่ที่จิตสำนึกผิดชอบของ คนอื่นอาจารย์เปาโลได้อธิบายถึงเรื่องการกินเนื้อที่บูชาแก่รูปเคารพกับคนที่ถือรูปเคารพมาก่อนเมื่อได้กินอาหาร นั้นก็ถือว่าเป็นของบูชารูปเคารพจริง ๆ และจิตสำนึกผิดชอบของเขายังอ่อนอยู่จึงเป็นมลทิน อาหารไม่เป็นเครื่องที่ ทำให้พระเจ้าโปรดปรานเราถ้าเราไม่กินเราก็ไม่ขาดอะไรถ้าเรากินเราก็ไม่ได้อะไรเป็นพิเศษ (1 คร.8:7-8)

2. จงเห็นอกเห็นใจซึ่งกันและกัน (1 คร.8:9-12)

ถามว่า คุณเข้าใจเกี่ยวกับเรื่องเนื้อที่ถวายเป็นรูปเคารพที่เปาโลพูดถึงอย่างไร? (รอคำตอบ) เปาโลกล่าวว่าไม่มีสิ่งดีหรือไม่ดีอะไรเกี่ยวกับเนื้อ แต่ผู้เชื่อไม่ควรตั้งรูปเคารพเนื้อนั้นถ้าจะทำให้จิตสำนึกผิดชอบของบางคนอ่อนไป ทำให้ผู้ที่ไม่มี ความเข้าใจเพียงพอในเรื่องเสรีภาพของพระคริสต์ตกลงในความบาปหรือได้รับความเสียหายฝ่ายจิต วิญญาณโดย เสรีภาพนั้นพระเจ้าทรงประทานคำแนะนำผ่านทางเปาโลว่าจงเห็นอกเห็นใจคนอื่นเพราะท่านมีชีวิตอยู่ในเสรีภาพหลุดพ้นจากบาปและธรรมเนียมปฏิบัติยังข้างใจเพื่อเห็นแก่คนอื่นแม้ว่าการที่ต้องบังคับตนเอง นั้นจะขัดต่อเสรีภาพที่มีอยู่อย่างเต็มที่ในพระคริสต์ (ขอให้คนหนึ่งอ่าน 1 คร.8:9-12)

ถามว่า คำว่าหลงผิดที่เปาโลใช้ในข้อ 9 นั้น หมายความว่าอย่างไร การใช้เสรีภาพในพระคริสต์แบบไหน ที่อาจทำให้ผู้เชื่ออื่นหลงผิด? เราควรทำอย่างไรที่จะไม่ทำให้คนอื่นหลงผิดเนื่องจากการกระทำของเรา (ชักชวนให้ ผู้เรียนตอบคำถามในจุดที่เฉพาะเจาะจง) ในข้อ 9 เปาโลใช้คำว่าหลงผิดหมายถึงการกระทำบางอย่างที่น่าคนอื่น หลงกระทำบาปปัญหาใหญ่ในคริสตจักรโครินธ์ในเวลานั้น คือการกินเนื้อที่ถูกถวายแก่รูปเคารพ

ในคริสตจักรสมัยนี้อาจจะมีปัญหาเกี่ยวกับเรื่องเพลงหรือดนตรีกิจกรรมของเยาวชนเป้าหมายในเรื่องของ อาชีพหรือการเรียน สิ่งที่จะทำให้เกิดปัญหานั้นไม่มีที่สิ้นสุด ดังนั้นในฐานะที่เราเป็นผู้เชื่อเราจะต้องคอยสังเกตดูว่า จะมีสิ่งหนึ่งสิ่งใดอาจทำให้ผู้เชื่อคนอื่นสะดุดหรือหลงผิดได้หรือไม่

ถามว่า นี่เป็นการยุติธรรมหรือไม่ เป็นการถูกต้องใหม่ที่เสรีภาพของเราซึ่งไม่ใช่การทำบาปจะถูกจำกัด โดยความรู้สึกหรือความคิดของคนอื่น (เปิดโอกาสให้แสดงความคิดเห็น) เราไม่มีหน้าที่จะตัดสินว่ายุติธรรมหรือไม่ ยุติธรรมแต่เรามีความรับผิดชอบที่จะต้องเข้าใจวิถีชีวิตและวางใจในพระเจ้า สิ่งที่ถูกต้องหรือยุติธรรมที่เราควร ทำก็คือยอมมอบทางและความปรารถนาของเราต่อองค์พระผู้เป็นเจ้า เราจะต้องละจากสิ่งที่จะทำให้พี่น้องทั้งชาย และหญิงของเราพ่ายแพ้หรือมีความทุกข์ความรู้ของท่านจะทำให้พี่น้องที่มีความเชื่ออ่อนซึ่งพระคริสต์ไม่ยอมวาง พระชนม์เพื่อเขาต้องพินาศไป ฉะนั้น เมื่อท่านทำผิดต่อพวกพี่น้องและทำลายจิตสำนึกผิดชอบที่อ่อนของเขาท่านก็ ได้ทำผิดต่อพระคริสต์ด้วย (1 คร.8:11-12)

ถ้าเราวางใจพระเจ้ามอบให้พระองค์เป็นผู้จัดการกับความยุติธรรมนั้นเราจะมีมโนคติที่ดีกับเสรีภาพใน พระเยซูคริสต์และสามารถควบคุมการกระทำและโอกาสโดยมีความห่วงใยต่อความรู้สึกของคนอื่นอันตรายที่จะ เกิดขึ้นเนื่องจากการกระทำของเราไม่เพียงแต่จะทำให้คนอื่นเสียหายเท่านั้นแต่ยังเป็นการกระทำบาปต่อพระคริสต์ และตั้งตึงในการใช้สิทธิอันชอบของตนโดยไม่คำนึงถึงคนอื่นอีกด้วย

3. คิดถึงคนอื่นก่อน (1 คร.8:13, 10:23-33)

ถามว่า คุณคิดว่าอันไหนสำคัญมากกว่ากันระหว่างเสรีภาพส่วนตัวของคริสเตียนกับสวัสดิภาพฝ่ายจิตวิญญาณของคนอื่น (ซักชวนให้หลายคนตอบคำถาม) การดำเนินชีวิตในเสรีภาพของคริสเตียนนั้นเราต้องมีความรับผิดชอบเมื่อต้องเกี่ยวข้องกับคนอื่นดังที่เปาโลได้พูดถึงในขั้นตอนต้นของจดหมายฉบับนี้ว่า การกระทำทุกอย่างไม่ได้ทำอย่างว่างเปล่าเหมือนกับอยู่ในสุญญากาศเราทุกคนเป็นสมาชิกในพระกายเดียวกันคือพระกายของพระคริสต์ ดังนั้นการกระทำทุกอย่างต้องเกี่ยวข้องกับคนอื่นคำสอนในจดหมายที่เขียนถึงคริสตจักรโครินธ์เป็นความจริงที่สามารถนำมาใช้ได้กับชีวิตคริสเตียนของเราในปัจจุบันดังนี้

1. เราจะต้องจำกัดการใช้เสรีภาพในพระคริสต์ (1 คร. 8:13) จุบรวมของเรื่องที่เปาโลพูดถึงคือเรื่องเนื้อที่ได้ถวายแก่รูปเคารพ

ถามว่า เสรีภาพของคริสเตียนหมายถึงอะไร? หมายถึงเสรีภาพที่ไม่มีขอบเขตใช่หรือไม่? ถ้าเราเป็นคริสเตียนเราควรมีข้อปฏิบัติเกี่ยวกับเรื่องนี้อย่างไร? (ซักชวนให้ตอบ) เสรีภาพในพระคริสต์ของคริสเตียนนั้นถือว่าเป็นเสรีภาพอย่างแท้จริงหรือไม่? เราจะเห็นเสรีภาพทุกอย่างมีข้อจำกัด เช่น กฎหมายในเรื่องที่ดินเจ้าของที่ดินมีเสรีภาพอย่างเต็มที่ยกเว้นว่าจะไม่ใช่เสรีภาพนั้นในทางที่จะทำให้ผู้อื่นเดือดร้อนหรือล่วงล้ำอธิปไตยของผู้อื่น ตัวอย่าง เช่นเราไม่สามารถยื่นขวางถนนที่มีคนเดินไปมาหรือยิงปืนขึ้นฟ้า ถ้าเราสามารถมองเห็นข้อจำกัดของกฎหมายในการใช้เสรีภาพของเราฝ่ายโลกนี้ได้การใช้เสรีภาพฝ่ายจิตวิญญาณก็ควรจะอยู่ในลักษณะเดียวกันมิใช่หรือ

2. เราจะต้องใช้เสรีภาพที่เรามีในพระเยซูคริสต์ในทางสร้างสรรค์เพื่อช่วยเหลือผู้อื่น (1 คร.10:23-24)

ถ้าเราจะมองดูเฉพาะข้อจำกัดเท่านั้นก็จะพลาดจากความเป็นจริงไปเราควรจะมองดูเสรีภาพในพระเยซูคริสต์ในแง่ที่เราจะมีโอกาสทำดีต่อทุกคน“เราควรทำทุกสิ่งสารพัดได้ไม่มีใครห้าม แต่ไม่ใช่ทุกสิ่งที่จะทำนั้นเป็นประโยชน์ เราทำสิ่งสารพัดได้โดยไม่มีใครห้ามแต่ไม่ใช่ทุกสิ่งที่จะทำให้เจริญขึ้น (1 คร. 10:23-24)

3. **ผู้เชื่อที่เข้มแข็งและที่อ่อนแอมีความรับผิดชอบเหมือนกัน** ๑ กัน คือจะต้องมีความเร็วต่อความรู้สึกของซึ่ง

กันและกัน (ข้อ25 – 30) บางทีเราต้องยอมผ่อนหนักผ่อนเบาต่อสิ่งที่ทำให้คนอื่นไม่สบายใจให้โอกาสพวกเขาเรียนรู้ที่จะไม่แสดงออกเกินกว่าเหตุหรือวิพากษ์วิจารณ์ผู้เชื่อคนอื่นเปาโล กล่าวว่า การจะรับเชิญไปร่วมงานรับประทานอาหารกับผู้ที่ไม่เชื่อนั้นก็ไม่ใช่เรื่องผิดอะไรและไม่ต้องวิตกกังวลว่าเขาจะเอาอาหารนั้นมาจากไหน

ถามว่า คุณจะมีทำที่อย่างไร ถ้าสมมุติว่าเห็นว่าเพื่อนคริสเตียนกำลังไปที่บางแห่งที่คริสเตียนไม่ควรไปหรือเห็นเขาอยู่ในกลุ่มของคนบางประเภทที่คิดว่าไม่สมควร? (ซักชวนให้ตอบคำถามอย่างตรงบางสิ่ง ที่คุณคิดว่าเป็น

ความบาปจะตรงไปตรงมา) สิ่งเหล่านี้คือเป็นเครื่องพิสูจน์หรือเป็นคำอธิบายที่ดีเพราะฉะนั้นเมื่อเราเห็นพี่น้องคริสเตียนบางคนทำการดีที่สุดใน ถ้าจะคอยและปล่อยให้พระเจ้าเป็นผู้ตัดสิน (ข้อ 30)

4. **หลักแห่งการประพาศของคริสเตียนที่สำคัญก็คือขอให้พระเจ้าทรงได้รับเกียรติในทุกสิ่งที่เรากระทำ** (ข้อ 31 - 33) สิ่งแรกที่เราจะต้องคำนึงถึง คือพระเจ้ามาก่อนการกระทำอย่างนี้จะช่วยให้เรารู้ว่าอะไรดีที่สุดในชีวิตที่ต้องในการดำเนินชีวิตแต่ละวันจะให้เรารู้ถึงความต้องการและปัญหาของคนอื่นและจะไม่ทำให้คนอื่นลำบากใจ (ตอนนี้ให้ผู้เรียนทำกิจกรรมข้อท่องจำ)

กิจกรรม 2 กิจกรรมนี้ช่วยผู้เรียนในการท่อง ข้อท่องจำใน 1 คร. 10: 31, 33 ให้ทุกคนเปิดพระคัมภีร์ให้ถามคำถามว่า “ เราควรจะแสวงหาอะไรแทนการแสวงหาผลประโยชน์เพื่อตนเอง?” ขอให้หลายคนตอบคำถามโดยอ่านคำตอบจากพระคัมภีร์ใน 1 คร. 10. 31, 33 (อ่านออกเสียง) เพื่อช่วยให้จำง่ายขึ้นขอให้แต่ละคนเขียนข้อท่องจำตัวโต ๆ บนกระดาษแข็งรูปประฆัง หมายถึงเสรีภาพและชัยชนะในพระกายพระคริสต์ให้ศัตรูประฆังออกเป็นขึ้น ๆ ในลักษณะตัวต่อ ถ้ามีเวลาอาจจะให้ผู้เรียนต่อตัวต่อแข่งขันกันเดือนให้ผู้เรียนรู้ว่าจะมีการทบทวนข้อท่องจำนี้อีกครั้งหนึ่งในสัปดาห์หน้าปัญหาที่เปาโลต้องกล่าวเพิ่มเติม

ปรับให้เข้ากับชีวิตจริง

เรามีเสรีภาพอย่างพิเศษในพระเยซูคริสต์เราไม่ต้องติดอยู่กับพิธีกรรมในการเข้าหาพระเจ้า พระเจ้าทรงยอมรับเราไม่ใช่เพราะเราต้องทำความดีสิ่งหนึ่งสิ่งใดหรือเกี่ยวกับสถานที่พิเศษอะไรในภาษาของคนสมัยนี้พูดง่าย ๆ ว่าเรามีเสรีภาพในพระเยซูคริสต์โดยไม่ต้องไปคิดว่ากรินแฮมเบอร์เกอร์จะเป็นการบาปหรือเป็นมลทิน

ในเวลาเดียวกันเรามีเสรีภาพที่จะใช้สิทธิของเราในทางบวกที่จะสร้างเสริมคนอื่นขึ้นในองค์พระผู้เป็นเจ้าและนำคนที่ไม่เชื่อมาถึงพระองค์สิ่งเหล่านี้จะเกิดขึ้นได้ถ้าเรายินดีที่จะจำกัดเสรีภาพของเราโดยจะไม่ทำให้ผู้เชื่อคนอื่นลำบากใจและยิ่งกว่านั้นเราสามารถให้พลังที่มีอยู่ในพระคริสต์ช่วยเหลือคนอื่นที่อ่อนแอกว่าเราให้มีชัยชนะได้นั้นคือชีวิตของเราสามารถเป็นแบบแก่คนที่ยังไม่มี ความมั่นใจในการดำเนินชีวิตกับองค์พระผู้เป็นเจ้าช่วยเขาให้เจริญเติบโตขึ้นในพระคริสต์และเราเองก็เติบโตขึ้นด้วยแต่เราจะต้องระมัดระวังและเราจะต้องเปิดใจต่อการทรงนำของพระเจ้าในแต่ละวันมันเป็นการง่ายที่เราจะหมดความอดทนและมีความเหนื่อยหน่ายต่อข้อจำกัดที่พี่น้องคริสเตียนคนอื่นตั้งขึ้นเราอาจจะรู้สึกที่พวกเขาปิดกั้นตัวเองและตัวเราอย่างไม่เป็นธรรมถึงกระนั้นเปาโล ก็สอนผู้เชื่อที่โครินธ์ว่าพวกเขาไม่สามารถแยกตัวฝ่ายจิตวิญญาณและพวกเขาก็เช่นเดียวกัน เราจะต้องมีความห่วงใยต่อสวัสดิภาพฝ่ายจิตวิญญาณของคนอื่นเหนือความต้องการของตนเองและการดำเนินชีวิตเช่นนั้นไม่ใช่เรื่องง่ายเลยวิธีที่ง่ายก็คือ การแยกตัว ถ้าเราไม่มีความรับผิดชอบต่อความรู้สึกของคนอื่นเราก็ไม่ต้องเป็นห่วงว่าจะทำให้พวกเขาเสียใจแต่เป็นเช่นนั้นไม่ได้การอยู่ฝ่ายจิตวิญญาณที่แท้จริงนั้นจะต้องมีความสัมพันธ์กันอย่างสนิทระหว่างตัว

เรากับพี่น้องคนอื่นในพระกายชีวิตเช่นนี้ว่าจะมีผลอะไร? อะไรจะเกิดขึ้นถ้าเราจำกัดเสรีภาพฝ่ายวิญญาณของเราเองเพื่อเกิดผลดีกับคนอื่น? ชีวิตของเราจะมีความหมายแบบใหม่พระคุณของพระเจ้าและการสถิตอยู่ของพระวิญญาณบริสุทธิ์จะทำให้เราเป็นเหมือนพระคริสต์มากยิ่งขึ้น ชีวิตที่มีคุณภาพเป็นชีวิตที่น่าตื่นเต้นเมื่อเราพึ่งอาศัยในองค์พระผู้เป็นเจ้าทำหน้าที่ของเราเพื่อจะช่วยให้พระกายให้เจริญเติบโตและเราเองจะเจริญเติบโตเป็นผู้ใหญ่ฝ่ายวิญญาณ และมีความเข้มแข็ง ถ้าคุณยังไม่ได้เป็นคริสเตียน คุณจะมีเสรีภาพอย่างที่คุณต้องการถ้าคุณต้อนรับพระเยซูคริสต์เป็นองค์พระผู้เป็นเจ้าและพระผู้ช่วยให้รอดของคุณเสียตั้งแต่วันนี้

ความเสมอภาคในคริสตจักร

เป้าหมาย

เพื่อให้เข้าใจถึงบทบาทของสตรี สิทธิของสตรีในคริสตจักร

ข้อพระคัมภีร์

1 คร.7,11:2-16, 1 ทธ. 12:11-15, 1 คร.14:33-36

ข้อท่องจำ

จะไม่ใช่ยิวหรือเป็นกรีก จะไม่ใช่ทาสหรือไทย จะไม่ใช่ชายหรือหญิง เพราะว่าท่านเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันโดยพระเยซูคริสต์ กาลาเทีย 3.28

เข้าสู่บทเรียน

คริสตจักรไทยในสมัยแรกมีปัญหาที่จะเข้าใจบทบาทของสตรี คำสอนของอาจารย์เปาโลทำให้มีการเรียกร่องสิทธิของสตรีมาก พวกเขาอยู่ในพระคริสต์และใช้ของประทานฝ่ายวิญญาณได้ ผู้หญิงแต่ละคนเห็นว่าตัวเองสำคัญมีคุณค่าในสายพระเนตรพระเจ้า เมื่อเป็นเช่นนั้นจึงทำให้เกิดการแตกแยก มีการต่อสู้ที่ผู้หญิงจะพยายามยกตัวเองขึ้นเพื่อจะยืนเคียงข้างผู้ชายไม่ใช่อยู่ใต้อำนาจและมีข้อสงสัยที่อาจารย์เปาโลกำลังจะตอบในจดหมายฉบับนี้

ข้อแรก คือการหย่าร้าง ใน 1 โครินธ์บทที่ 7 อาจารย์เปาโลพูดถึงปัญหาที่ผู้หญิงที่พยายามจะมีเสรีภาพโดยการแยกออกจากชีวิตครอบครัวใน 1 คร.11:2-16 อาจารย์เปาโลพูดถึงผู้หญิงที่พยายามเข้าสถาน นมัสการ โดยไม่มีผ้าคลุมศีรษะเพื่อแสดงว่าเขามีสิทธิเท่าเทียมผู้ชาย บางคนก็ทำให้เกิดการวุ่นวายในคริสตจักรโดยการโต้เถียงกัน ในปัจจุบันนี้เราก็คงยังได้เห็นและได้ยินว่าสตรีต้องการเรียกร่องสิทธิของสตรี เมื่อเราศึกษาวิธีที่อาจารย์เปาโลตอบข้อสงสัยในคริสตจักรสมัยแรกจะช่วยให้คริสตจักรเข้าใจและสามารถสร้างความเสมอภาคของชายและหญิงในคริสตจักรได้

ศึกษาพระคัมภีร์

กิจกรรม แบ่งกลุ่มชายหญิงเห็นด้วยและไม่เห็นด้วยกับคำว่ากลุ่มที่เรียกร่องสิทธิสตรี

ถามว่า มีสิ่งใดที่ดีและมีสิ่งใดที่ไม่ดีในกลุ่มให้เวลาห้านาที

ตั้งแต่ในปฐมก. บทที่ 1 พระคัมภีร์สนับสนุนความเป็นบุคคลของสตรีโดยสร้างตามพระฉายาของพระเจ้า เหวอามีส่วนร่วมในการครอบครองโลกร่วมกับอาดัม เมื่อความบาปเข้ามาสตรีก็ต้องรับสภาพที่อยู่ภายใต้ผู้ชายไม่ได้ หมายถึงว่ามีความสำคัญน้อยกว่าผู้ชาย แต่หมายความว่าผู้หญิงอยู่ภายใต้ผู้ชายเหมือนดังประชาชนอยู่ภายใต้การปกครองของผู้นำประเทศนั้นๆ เช่นเดียวกันการที่ผู้หญิงอยู่ภายใต้อำนาจผู้ชายก็เป็นเสมือนผู้ดูแลเอาใจใส่ผู้ที่ยอมอยู่ภายใต้การดูแลของอีกฝ่ายหนึ่งไม่ได้หมายความว่าเธอไม่มีคุณค่า แต่ชี้ให้เราเห็นคุณค่าของทั้งหญิงและชายในสมัยพระคัมภีร์เดิมสังคมทั่วๆไปมองดูผู้หญิงเหมือนสิ่งของไม่มีสิทธิเหมือนผู้ชายถูกกฎหมายบังคับ กฎเกณฑ์ ในพระคัมภีร์ได้ให้ผู้หญิงมีเสรีภาพแม้ว่ากฎหมายหลายข้อไม่ใช่ตรงตามแผนการของพระเจ้าตั้งแต่เริ่มแรกก็ตามแต่พระเจ้าอนุญาตเพราะความแข็งกระด้างของจิตใจมนุษย์ มธ.19:8 ธรรมเนียมปฏิบัติไม่ใช่เป็นมาตรฐานของความดีพร้อมแต่เป็นสิ่งที่มนุษย์พอจะตอบสนองได้อย่างไรก็ดีในพระคัมภีร์เดิมยังมีความหวังว่าสักวันหนึ่งสตรีจะอยู่เคียงข้างบุรุษไม่ใช่อยู่ภายใต้เขาในพระคริสต์เราเห็นถึงความสำเร็จของคำสัญญาอันนั้น กท.3:28 วิธีการประเมินคุณค่าของบุคคลถูกเปลี่ยนแปลงไปในพระคริสต์ทั้งชายและหญิงเป็นส่วนหนึ่งของพระกายของพระองค์ กจ.2:17 “เราจะเทฤทธิ์เดชแห่งพระวิญญาณโปรดประทานแก่มนุษย์ทั้งปวง บุตรบาปตรีของท่านทั้งหลายจะกล่าวคำพยากรณ์” เมื่อพระวิญญาณบริสุทธิ์เสด็จลงมาในวันเพ็นเทคอส ทุกส่วนของพระกายรับการทรงเรียกที่จะรับใช้พระเจ้าแม้แต่ของประทานแห่งการเผยพระวจนะ ที่อาจารย์เปาโลเน้นว่าเป็นของประทานที่สำคัญมาก ผู้หญิงมีส่วนที่จะร่วมด้วย รม.16:1 อาจารย์เปาโลเห็นว่าผู้หญิงก็มีสิทธิที่จะเป็นธรรมกิจในคริสตจักรได้ ส่วนบริดซิลลาภักกับอากวีลลาเป็นผู้ร่วมงานกับอาจารย์เปาโล (ข้อ 3) เมื่อผู้หญิงถูกปลดปล่อยและถูกยกอยู่เคียงข้างผู้ชายในคริสตจักรอาจารย์เปาโลเขียนเพื่อจะช่วยให้ผู้ชายปรับตัวด้วย

กิจกรรม

1 โครินธ์ บทที่ 7 ปัญหาในชีวิตสมรส การจะเข้าใจ 1 คร.7 เราต้องเข้าใจปัญหาต่างๆ ที่อาจารย์เปาโลกำลังจะตอบ บรรยายเกี่ยวกับปัญหาเหล่านั้นสั้นๆ แล้วแจกจดหมาย 3 ฉบับ ให้กับแต่ละกลุ่ม

จดหมายฉบับที่ 1

เขียน อาจารย์เปาโล ที่นับถืออย่างสูงตั้งแต่หนูเป็นคริสเตียนมาก็รู้ว่าจำเป็นที่จะต้องค้นหาความจริงในตัวของเรา หนูไม่ได้เป็นแต่เพียงภรรยาหรือแม่ของลูกเท่านั้น หนูรู้ว่าหนูมีคุณค่าในสายพระเนตรของพระองค์ สามารถรับใช้พระองค์ได้หนูจึงตัดสินใจที่จะหย่าขาดจากสามีและไปทำงานรับใช้พระเจ้า 100 เปอร์เซ็นต์ ถึงแม้ว่าดูน่ากลัวก็จริงแต่หนูอยากรับใช้พระเจ้า ท่านอาจารย์เปาโลจะมีคำแนะนำอะไรให้แก่หนูบ้าง (ดู 1 คร.7:17-24)

จดหมายฉบับที่ 2

เขียน อาจารย์เปาโลที่เคารพ ข้าพเจ้าต้องการที่จะเป็นผู้ใหญ่ฝ่ายวิญญาณจึงบอกภรรยาว่าต่อไปนี้เรา

จะหยุดความสัมพันธ์ทางเพศเพราะข้าพเจ้าต้องการใช้เวลาในการศึกษาพระคัมภีร์โดยไม่ต้องกระวนกระวายในสิ่ง
โลกนี้ อาจารย์เปาโลครับภรรยาข้าพเจ้าไม่เห็นด้วย อาจารย์มันผิดไม่ใช่หรือที่ผู้หญิงต้องการจะมีเพศสัมพันธ์
อาจารย์คิดว่าข้าพเจ้าควรจะขอให้คริสตจักรอธิษฐานเพื่อเธอใหม่หรืออธิษฐานขับผีที่ชอบเรื่องเพศสัมพันธ์ (ดู 1
คร.7:1-9)

จดหมายฉบับที่ 3

เรียน อาจารย์เปาโลที่รักในพระคริสต์ อาจารย์เปาโลมีความคิดเห็นอย่างไรว่า ผมควรจะแต่งงานหรือไม่
ซึ่งผมก็ได้หมั้นแล้ว ขอช่วยบอกข้อดีข้อเสียว่าผมควรจะทำอย่างไรกรุณาตอบด้วย (ดูใน 1 คร.7:1-2, 7-9, 25-35)

แบ่งออกเป็น 3 กลุ่ม และสมมติเป็นอาจารย์เปาโลที่จะตอบคำถามจดหมายทั้ง 3 ฉบับ

สตรีในคริสตจักร (1 คร.11)

อาจารย์เปาโลเริ่มต้นโดยการชมเชยผู้เชื่อในคริสตจักร รวมทั้งหญิงและชายที่เขาทำตามการสอนของ
อาจารย์เปาโลที่เคยเขียนไว้ ข้อ 2) เราต้องเข้าใจธรรมเนียมในโครินธ์ ก่อนที่เราจะเข้าใจถึงการสอนของอาจารย์
เปาโลที่ผู้หญิงต้องคลุมศีรษะ ในแถบเอเชียตะวันตกกลางที่ผู้หญิงใส่ผ้าคลุมหน้า ผ้าคลุมหน้าเป็นสัญลักษณ์
ของผู้ที่มีเกียรติเมื่อผู้หญิงใส่ผ้าคลุมหน้าเขาจะไปที่ไหนได้ด้วยความปลอดภัยและได้รับการนับถือ คนที่อยู่รอบ
ข้างเขาจะได้ไม่จ้องมองเขาดูเหมือนว่าเขาอยู่คนเดียว แต่เมื่อเขาเอาผ้าคลุมหน้าออกเขาลดคุณค่าของตัวเองของเขา
เองถูกนับว่าเป็นสิ่งขง และผู้ชายมีสิทธิ์ที่จะตำหนิ เพราะเหตุนี้ที่อาจารย์เปาโลจึงให้ผู้หญิงคลุมศีรษะเพื่อรักษา
คุณค่าของหญิงนั้นในคริสตจักรที่โครินธ์ ผู้หญิงอยากจะถอดผ้าคลุมศีรษะออกเพราะเหตุใด เมื่อเขารู้ว่ามีคุณค่า
เท่าเทียมกับผู้ชายจึงอยากแสดงว่าเขาเหมือนผู้ชาย อาจารย์เปาโลหนุนใจให้เขาว่าเขายังมีคุณค่าในฐานะที่เขา
เป็นอยู่ ไม่จำเป็นที่จะมีคุณค่าโดยเป็นเหมือนผู้ชายในสมัยนั้น มีแต่ผู้หญิงโสเภณีที่จะออกไปนอกบ้านโดยไม่ได้
สวมผ้าคลุม อาจารย์เปาโลอาจจะยกตัวอย่างนี้ที่ทำให้ผู้หญิงรู้สึกอายที่ทำตัวแบบนั้น แต่อาจารย์เปาโลไม่ได้ทำ
แบบนั้นอาจารย์เปาโลบอกว่าแท้จริงผู้หญิงกับผู้ชายที่ต่างกัน ที่ผู้หญิงปฏิบัติตนแบบผู้หญิงไม่ได้ลดคุณค่าของ
เขา หรือลดโอกาสที่เขามีในการรับใช้พระเจ้าในข้อ 2-16 อาจารย์เปาโลชี้ให้เห็นถึงความแตกต่างระหว่างผู้หญิง
กับผู้ชายและเน้นให้เห็นว่าความแตกต่างนี้เพื่อการพึ่งพาอาศัยกันทำงานร่วมกัน ผู้ชายถูกสร้างก่อนผู้หญิงถูก
สร้างจากผู้ชายเอวาเป็นผู้ถูกสร้างเพื่อเป็นคู่อุปถัมภ์ของชาย เขาเป็นศีรษะของผู้หญิงเหมือนดังที่พระคริสต์เป็น
ศีรษะของผู้ชายทุกคน (ข้อ 3) เมื่อเราเห็นคำว่าศีรษะเรามักจะคิดถึงอำนาจแต่อาจารย์เปาโลเน้นว่ามนุษย์ถูกสร้าง
ตามพระฉายเพราะว่าผู้ชายเป็นพระสิริของพระเจ้า (ข้อ 7) การที่พระเยซูเป็นศีรษะของผู้ชายทำให้เราเห็นถึง
การถูกยกขึ้นของผู้ชายเช่นเดียวกับการที่ผู้ชายเป็นศีรษะของผู้หญิงไม่ได้หมายความว่า ผู้หญิงอยู่ภายใต้ผู้ชายแต่
เพื่อจะยกฐานะของผู้หญิงขึ้น แต่เราต้องยอมรับว่าพระเจ้าให้คุณค่าสูงแก่ผู้หญิง พระองค์ทรงให้ผู้หญิงเป็น
ศักดิ์ศรีของผู้ชายผู้หญิงมีสิทธิ์ที่จะมีส่วนร่วมในคริสตจักรในฐานะที่เขาเป็นผู้หญิง

ในการปฏิบัติธรรมเป็นผู้หญิงเขาปฏิบัติส่วนตัวเขาเอง แต่พระเจ้าอยากจะทำให้เขามีเสรีภาพในการนมัสการที่ คริสตจักรไม่มีการแยกว่าผู้หญิงผู้ชายมีหน้าที่รับใช้แตกต่างกัน มีแต่ทำให้ผู้หญิงรักษาความเป็นผู้หญิง ผู้ชาย รักษาความเป็นผู้ชายในบทที่ 14:33-36 อาจารย์เปาโลไม่ได้ห้ามผู้หญิงมีส่วนร่วมในการนมัสการ แต่ห้ามผู้หญิง ทำการวุ่นวายในเวลานมัสการ เช่นดังทุกวันนี้ผู้หญิงบางคนเรียกร้องสิทธิสตรีเพื่อจะแสดงอำนาจ อาจารย์เปาโล จะให้เขารู้ที่จะมีใจถ่อมลงเช่นเดียวกันกับใน 1 ทธ.2:11-15 ผู้หญิงในเมือง เอเฟซยังคงรักษาความเชื่อเดิมของ พระอารามเทมิส คือผู้หญิงมีอำนาจเหนือผู้ชาย อาจารย์เปาโลบอกไม่ใช่ทั้งหญิงและชายมีคุณค่าในสายพระเนตร พระเจ้า

ปรับให้เข้ากับชีวิตจริง

พระเจ้าได้เรียกเราทุกคนให้เป็นผู้ร่วมงานในคริสตจักรพระองค์ประทานของประทานให้ทั้งหญิงและชาย ถ้ามว่า ในฐานะที่เราเป็นอนุชนเราจะทำอย่างไรให้ทั้งสองฝ่ายทำงานร่วมกันในคริสตจักร

กิจกรรม

ให้แบ่งกลุ่มหญิงกับชายให้ฝ่ายชายพูดถึงข้อดีในการรับใช้ของผู้หญิงในคริสตจักรเขาและให้ฝ่ายหญิงพูด ถึงข้อดีในการรับใช้ของผู้ชายในคริสตจักรเขาเปิดโอกาสให้ทั้งสองฝ่ายเปิดเผยความรู้สึกของเขาว่าคริสตจักรให้ โอกาสที่เขาจะเป็นอวัยวะส่วนหนึ่งในพระกายหรือไม่

ทีมงานของพระเจ้า

เป้าหมาย

เพื่อจะเข้าใจลักษณะของคริสตจักร ของประทาน และหน้าที่ของสมาชิกในคริสตจักร

ข้อพระคัมภีร์

1 โครินธ์ 12:1-31

ข้อท่องจำ

การสำแดงของพระวิญญาณนั้นมีแก่ทุกคน เพื่อประโยชน์ร่วมกัน สิ่งสรรพเหล่านี้พระวิญญาณองค์เดียวกัน ทรงบันดาลและประทานแก่แต่ละคนตามชอบพระทัยพระองค์ (1โครินธ์ 12:7, 11)

เข้าสู่บทเรียน

กิจกรรม 1

ให้เริ่มต้นชั้นเรียนโดยการสร้างทำเป็นว่ากำลังยุ่งทำโน่นทำนี่ อาจจะลบกระดานดำ จัดโต๊ะ จัดเก้าอี้ เตรียมหนังสือ หรืออุปกรณ์สำหรับทำกิจกรรม ถ้ามีผู้เรียนจะช่วยบอกว่าไม่ต้องช่วยครูจะทำเองให้ทุกคนนั่งดูเฉยๆ หลังจากนั้นให้ครูนั่งเก้าอี้และทำท่าเหมือนกับเหนื่อยมากๆ และให้ถามผู้เรียนว่ามีอะไรผิดปกติใหม่ที่ครูต้องทำทุกสิ่งคนเดียวอย่างนี้ ชักชวนการอภิปรายชี้ให้ผู้เรียนเห็นว่าไม่ว่าจะเป็นงานอะไรถ้าเราช่วยกันทำจะดีกว่าการทำคนเดียว และสำหรับงานของคริสตจักรก็เช่นเดียวกันจะทำงานแบบ “ ฉายเดี่ยว ” ก็ลำบากมาก คริสเตียนจำนวนไม่น้อยที่คิดว่าเขาสามารถยืนหยัดได้โดยลำพัง แต่พระเจ้าทรงสร้างให้สมาชิกของพระกายนั้นหมายความว่าการทำงานที่สามารถยืนหยัดอยู่ได้ต่อการโจมตีของปีศาจซาตานนั้นจะต้องมีการรวมพลังกัน บทเรียนอาทิตย์นี้พูดถึงของประทานฝ่ายวิญญาณและความรับผิดชอบของเราในพระกายของพระคริสต์ ช่วยให้เรามีความเข้าใจลักษณะของคริสตจักร ของประทานและพระประสงค์ของพระวิญญาณบริสุทธิ์ที่ทรงมีต่อสมาชิกแต่ละคนในพระกายของพระคริสต์

ศึกษาพระคัมภีร์

1. มีของประทานแตกต่างกันแต่พระวิญญาณองค์เดียวกัน (1 คร.12:1-11)

ถามว่า คุณมีความเข้าใจเกี่ยวกับของประทานฝ่ายวิญญาณอย่างไร ของประทานคืออะไร และมีผลกระทบต่อผู้เชื่อคนอื่นอย่างไร (ซักชวนอภิปราย) ของประทานฝ่ายวิญญาณ หมายถึง การทำพระราชกิจของพระวิญญาณบริสุทธิ์ผ่านทางชีวิตของผู้เชื่อเพื่อเกิดผลดีแก่คริสตจักร ไม่ใช่ความสามารถตามธรรมชาติที่เรามีหรือไม่ใช่สิ่งที่เราจะสามารถยกย่องและนำมาใช้เพื่อผลประโยชน์ส่วนตัว เราจะได้รับของประทานฝ่ายวิญญาณโดยการสวมทับของพระวิญญาณบริสุทธิ์ (ขอให้คนหนึ่งอ่าน 1 คร.12:1-6) พระวิญญาณเป็นผู้ประทานของประทานแก่ผู้เชื่อที่ยอมให้พระองค์ใช้สำหรับความต้องการพิเศษบางอย่าง (ขอให้ผู้เรียนคนหนึ่งอ่าน 1 คร.12:7-11) เปาโลได้อธิบายถึงของประทานต่างๆ ใน 1 คร.2 ดังนี้

1. **มีถ้อยคำประกอบด้วยสติปัญญา** (ข้อ 8) พระวิญญาณทรงสามารถทำให้ผู้เชื่อมีการหยั่งรู้เป็นพิเศษเกี่ยวกับเหตุการณ์ หรือในเรื่องบางเรื่องเพื่อรับคำแนะนำที่ต้องการ
2. **มีถ้อยคำอันประกอบด้วยความรู้** (ข้อ 8) มีลักษณะคล้ายคลึงกับถ้อยคำอันประกอบด้วยปัญญา ของประทานการมีถ้อยคำประกอบด้วยความรู้คือการรู้ข้อมูลพิเศษบางอย่างหรือมีความเข้าใจจากพระวิญญาณ
3. **มีความเชื่อของประทานนี้**ไม่เหมือนความเชื่อในเรื่องความรอดที่ได้มาโดยเชื่อในพระเยซูคริสต์แต่เป็นความเชื่ออย่างพิเศษที่จะวางใจพระเจ้าสำหรับความต้องการบางอย่าง
4. **มีของประทานในการรักษาโรค** (ข้อ 9) พระวิญญาณของพระเจ้าทรงทำการรักษาโรคผ่านทางผู้เชื่อบางคนที่พร้อมให้พระเจ้าใช้
5. **การทำการอิทธิฤทธิ์** (ข้อ 10) พระวิญญาณทรงใช้ผู้เชื่อบางคน (หรือหลายคน) การทำการอัศจรรย์เพื่อความ ต้องการบางอย่าง
6. **เผยพระวจนะ** (ข้อ 10) บ่อยครั้งที่พระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงทำพระราชกิจ ท่ามกลางการนมัสการในคริสตจักร โดยของประทานในการเผยพระวจนะเพื่อเป็นการหนุนใจให้กำลังใจหรือทำชวนคริสตจักรให้นมัสการองค์พระผู้เป็นเจ้าไม่ใช่เป็นการบอกเหตุการณ์สำหรับอนาคตแต่เป็นการเผยความจริงฝ่ายวิญญาณ
7. **รู้จักสังเกตวิญญาณต่างๆ** (ข้อ 10) พระวิญญาณทรงใช้ผู้เชื่อในการตรวจสอบและต่อต้านวิญญาณชั่ว ไม่ใช่การหยั่งรู้ของมนุษย์ธรรมดาแต่เป็นพระวิญญาณที่สำแดงให้เราได้อย่างชัดเจนว่าอะไรมาจากวิญญาณชั่ว อะไรมาจากพระวิญญาณบริสุทธิ์ อะไรมาจากวิญญาณของมนุษย์เอง

8. การพูดภาษาแปลก ๆ (ข้อ 10) คุณอาจจะเห็นการพูดภาษาแปลก ๆ ในการนมัสการ พระวิญญูญาณทรงนำผู้เชื่อบางคนให้พูดภาษาที่เขาไม่เคยเรียนรู้มาก่อนเพื่อจะบอกข้อความบางอย่างแก่คริสตจักร

9. แปลภาษาแปลก ๆ (ข้อ 10) การแปลภาษาแปลก ๆ เป็นการทำงานของพระวิญญูญาณผ่านทางผู้เชื่อเพื่ออธิบายข้อความ(ไม่ใช่การแปลภาษาแปลก ๆ โดยตรง) เพื่อให้คริสตจักรเกิดความเข้าใจในข้อความนั้น ๆ

ถามว่า หลักการของการใช้วัตถุประสงคฺ์ของประทานฝ่ายวิญญูญาณในคริสตจักรของคุณเป็นอย่างไรบ้าง? ตามคำสอนใน 1 คร.12:1-11 (รอคําตอบ) พระวิญญูญาณทรงอธิบายไว้อย่างชัดเจนมากในพระธรรมตอนนี้ว่า ของประทานทุกอย่างพระวิญญูญาณบริสุทธิ์เป็นผู้ประทานให้แก่ผู้เชื่อวัตถุประสงคฺ์ไม่ใช่เป็นไปตามความปรารถนาหรือความเข้าใจของมนุษย์แต่ประทานให้เพื่อประโยชน์ของคริสตจักร (ให้ทำกิจกรรมข้อทํองจํา)

กิจกรรม 2

ทํองข้อทํองจําใน 1 คร.2:7,11 ให้ผู้เรียนเปิดพระคัมภีร์ข้อนี้ให้ถามว่าพระเจ้าทรงประทานของประทานฝ่ายวิญญูญาณแก่คริสตจักรอย่างไร ขอให้หลายๆ คนตอบคําถามโดยอําคําตอบจาก 1 คร.12:7, 11 (อ่านออกเสียง) วิธีช่วยให้จําง่ายขึ้นให้ทำกิจกรรมเหมือนกับกิจกรรมข้อทํองจํา บทที่ 1 ตอน 3 ปริศนาอาทิศยนี้ให้เป็นรูปกล่งของขวัญหลายๆ กล่งแสดงถึงของประทานหลายๆ อย่างในคริสตจักร ให้บอกผู้เรียนว่าจะต้องทํองข้อทํองจํานี้อีกครั้งหนึ่งในอาทิศยต่อไป

2. มีอวัยวะหลายส่วน แต่มีกายเดียว (1 คร.12:12-26)

มีความลึกซึ้งซับซ้อน หรือบางทีก็มีความกลัวในเรื่องการใช้ของประทานฝ่ายวิญญูญาณ เราอาจไม่เข้าใจถึงหน้าที่ที่พระวิญญูญาณจะทรงใช้ในชีวิตของเราและในคริสตจักร แต่มีสิ่งสำคัญหลายอย่างที่เราสามารถเข้าใจได้เพื่อผลประโยชน์ของเรา พระเจ้าทรงต้องการให้เราเห็นถึงความสำคัญของหน้าที่ของเราในพระกายของพระคริสต์ ร่างกายของมนุษย์มีอวัยวะหลายส่วนแต่ละส่วนก็มีหน้าที่พิเศษเฉพาะตัว ในลักษณะเดียวกันพระกายของพระคริสต์ประกอบด้วยส่วนต่าง ๆ หลายส่วนด้วย (ขอให้คนหนึ่งอ่าน 1 คร.12:12, 13)

ถามว่า เราจะสามารถรักษาเอกลักษณ์ส่วนตัวและร่วมกับส่วนต่าง ๆ ในพระกายได้อย่างไร (ชักชวนอภิปราย)

มีคํากล่าวว่าเกล็ดของหิมะแต่ละเกล็ดนั้นยังมีลักษณะไม่เหมือนกัน แม้ว่ามันจะมีสีเขียวและมีความเย็นเหมือน ๆ กันและร่างกายของมนุษย์ก็เช่นกัน (ขอให้คนหนึ่งอ่านข้อ 14 – 17) เรามีหูสองข้าง ถึงกระนั้นแต่หูแต่ละข้างก็ยังมีวัตถุประสงคฺ์แต่ละอย่าง เรามีมือสองข้างถึงกระนั้นก็ยังมีความถนัดในการใช้มือไม่เหมือนกัน บางคนถนัดมือซ้าย บางคนถนัดมือขวา ถ้าขาข้างหนึ่งหรือตาข้างหนึ่งสูญเสีย “ความเหมือนกันไป” ก็จะมีอันตรายน้อยลงถ้าทั้งสองร่วมกันทำงานเพื่อให้ร่างกายอยู่อย่างปรกติสุข

ถามว่า เราจะนำข้อเปรียบเทียบนี้มาใช้กับคริสตจักรได้อย่างไร (รอคำตอบ) คริสตจักรคือพระกายของพระคริสต์ก็มีลักษณะคล้ายกับร่างกายของเรที่ตั้งที่กล่าวมาแล้ว เมื่อเราเข้ามาเชื่อในพระเยซูแต่ละคนมีลักษณะส่วนตัวที่ไม่เหมือนกันถึงกระนั้นเราก็ร่วมกันในพระกายและการทำงานด้วยกันเพื่อประโยชน์ของพระกายนั้นได้ “แต่พระเจ้าได้ทรงตั้งอวัยวะไว้ในร่างกายตามชอบพระทัยของพระองค์ถ้าอวัยวะทั้งหมดเป็นอวัยวะเดียวย่างไรจะอยู่ที่ไหน ความจริงมีอวัยวะหลายอย่างแต่ก็ยังเป็นร่างกายเดียว” (1 คร.12:18- 20) ไม่มีใครกล้าพูดว่า “เฮ้ ! ฉันไม่อยากจะมือข้างขวาแล้วละเพราะฉันถนัดมือซ้ายตัดมือขวาที่คิดว่าเพราะเกะกะเหลือเกิน” “ในทำนองเดียวกันพระเยซูทรงต้องการสมาชิกแต่ละคนในพระกายของพระองค์ พระองค์ทรงรู้ว่าอวัยวะหนึ่งก็เป็นอย่างหนึ่ง ทรงรู้ว่าใครคือแขน และรู้ว่าจมูกก็คือจมูก จะเป็นขาหรือเป็นหูก็ได้พระองค์ทรงต้องการให้เราเป็นอย่างที่เราเป็นและทำหน้าที่ในคริสตจักรตามที่พระองค์ทรงมอบหมายให้ (ขอให้คนหนึ่งอ่าน ข้อ 21-24)

ถ้าเรามีข้อโต้แย้งว่าใครควรจะทำอะไรหรือว่าอยากจะทำอะไรก็แยกตัวออกจากคนอื่นเราก็มีปัญหาเพราะนั่นไม่ใช่ น้ำพระทัยของพระเจ้า พระองค์ทรงเตือนไม่ให้เรามีท่าทีเช่นนั้น “เพื่อไม่ให้มีการแก่งแย่งในร่างกายแต่ให้อวัยวะทุกส่วนพึ่งพิงกันและกัน ถ้าอวัยวะหนึ่งเจ็บอวัยวะทั้งหมดก็พลอยเจ็บด้วย ถ้าอวัยวะอันหนึ่งได้รับเกียรติอวัยวะทั้งหมดก็พลอยชื่นชมยินดีด้วย” (1 คร.12:25-26) เราเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันในพระองค์

3. แต่ละคนมีความสำคัญ (1 คร.12. 27 – 31)

ถามว่า อวัยวะส่วนใดของร่างกายที่คุณคิดว่ามีความสำคัญที่สุด มีบางส่วนในพระกายของพระคริสต์สำคัญกว่าบางส่วนไหม มีหรือไม่มี เพราะอะไร (เมื่ออภิปรายเกี่ยวกับคำถามนี้ช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจว่าทุกส่วนของร่างกายมีความสำคัญทั้งนั้น) อวัยวะบางอย่างมีความสำคัญต่อการมีชีวิตมากกว่าบางส่วน ถ้าหัวใจของคุณหยุดเต้นคุณก็ตาย ถ้าสมองหยุดทำงานอาจมีชีวิตอยู่ได้โดยการช่วยเหลือทางการแพทย์ แต่ที่จริงก็เป็นเหมือนกับคนที่ตายแล้ว อวัยวะต่างๆ ก็เป็นส่วนหนึ่งของร่างกายทั้งหมดประกอบกันขึ้น ทำให้ร่างกายครบบริบูรณ์ให้พิจารณาดูส่วนประกอบของหูส่วนใน แม้ว่าจะเป็นเพียงส่วนที่เล็กนิดเดียวเมื่อเปรียบกับร่างกายทั้งหมด แต่ถ้าส่วนนี้มีปัญหาจะทำให้การทรงตัวของร่างกายทั้งหมดเสียไป หรือว่าถ้าคุณไม่เชื่อว่าหัวแม่เท้ามันสำคัญ คุณก็ลองพับหัวแม่เท้าเข้ากันแล้วดูซิว่าอะไรจะเกิดขึ้นจากกล้ามเนื้อเล็กๆ จนถึงกระดูกใหญ่ๆ ทุกส่วนของร่างกายของเรล้วนมีความสำคัญทั้งสิ้น ในทำนองเดียวกันอาจดูเหมือนว่าสมาชิกบางคนในพระกายของพระคริสต์มีหน้าที่ความรับผิดชอบที่สำคัญมากกว่าสมาชิกบางคนแต่ก็ไม่มีค่าเกินกว่าที่จะทำให้พระกายมีชีวิตอยู่โดยไม่มีสมาชิกคนอื่นๆ ร่วมด้วย (ขอให้คนหนึ่งอ่าน 1 คร.12:27-28) เปาโลบอกกับผู้เชื่อที่โครินธ์ว่า พระเจ้าทรงแต่งตั้งสมาชิกแต่ละคนในพระกายเพื่อการรับใช้ที่จะทำให้เกิดผลดีแก่คริสตจักรเปาโลพูดถึงอัครทูต ผู้เผยพระวจนะ ครูบาอาจารย์ เป็นต้น คนเหล่านี้จะต้องรู้ถึงหน้าที่ความรับผิดชอบของตนเพื่อจะทำให้พระกายมีชีวิตและเจริญเติบโตขึ้น สำหรับแต่ละคนพระวิญญาณบริสุทธิ์สามารถให้เราได้โดยของประทานฝ่ายวิญญาณ แต่ไม่ว่าพระเจ้าจะทรงใช้คุณโดยของประทาน

ฝ่ายวิญญาณหรือว่าเป็นผู้รับใช้เต็มเวลา คุณก็เป็นผู้ที่มีความสำคัญต่อพระกาย เปาโลทำงานให้เราแสวงหาที่จะรับใช้พระองค์ให้สำเร็จตามพระประสงค์ของพระองค์ “ทุกคนเป็นอัครทูตหรือทุกคนเป็นผู้เผยพระวจนะหรือทุกคนเป็นครูบาอาจารย์หรือ ทุกคนทำการเป็นอิทธิฤทธิ์หรือ ทุกคนได้รับของประทานให้รักษาโรคหรือ ทุกคนพูดภาษาแปลก ๆ หรือ ทุกคนแปลได้หรือ แต่ท่านทั้งหลายจงแสวงหาของประทานอันยิ่งใหญ่กว่านั้น” (1 คร.12:29-31) คำว่า “แสวงหา” (ข้อ 31) หมายความว่าเราจะต้องมีความปรารถนาอย่างแรงกล้าอยากจะได้ของประทาน “ที่ดีที่สุด” ของประทานอะไรที่ดีที่สุด ของประทานที่ดีที่สุดก็คือการเปิดใจต่อของประทานทุกเวลา

เมื่อเราอยู่ในคริสตจักรหรือกับผู้เชื่อคนอื่น ถ้าเรายอมให้พระองค์ใช้พระองค์จะทรงทำให้น้ำพระทัยของพระองค์สำเร็จผ่านทางชีวิตของเราเพื่อตัวเราและเพื่อพระกาย พระวิญญาณจะไม่ทรงบังคับผู้ใด พระองค์จะไม่ยึดเยียดสิ่งใดเข้าไปในชีวิตของเรา ถ้าเราไม่เต็มใจแต่พระองค์จะให้โอกาสเพื่อคุณจะยอมให้พระองค์ทำงานถ้าคุณไม่รู้ว่าคุณจะยอมให้พระองค์ทำอะไรให้ถามองค์พระผู้เป็นเจ้าแล้วพระองค์จะทรงสำแดงให้คุณรู้ได้

กิจกรรม 3 ให้จัดเตรียมของขวัญสัก 2-3 ชนิด บางชนิดห่อเป็นกล่องโดยไม่ให้ผู้เรียนเห็นว่าเป็นอะไร บางชนิดไม่ต้องห่อเมื่อมองดูก็รู้เลยว่าของขวัญนั้นเป็นอะไรให้ผู้เรียนทายว่าของขวัญที่อยู่ในห่อคืออะไรใช้เวลาเดาประมาณ 3 นาที เสร็จแล้วขอให้คนหนึ่งออกมาแกะกล่องของขวัญ เพื่อคว้ามืออะไรอยู่ข้างใน ให้ครูเน้นในจุดที่ว่าของขวัญบางอย่างเราสามารถมองเห็นได้ทันที แต่ของขวัญบางอย่างถูกซ่อนไว้จะต้องมีการเปิดเผย ในทำนองเดียวกันของประทานฝ่ายวิญญาณที่พระวิญญาณประทานให้แก่ผู้เชื่อนั้นมีต่างๆ กัน บางอย่างสังเกตเห็นได้ในคนบางคน แต่บางอย่างคนมองไม่เห็น แต่ว่าแต่ละคนมีความสำคัญด้วยกันทั้งนั้น ไม่ว่าจะมีส่วนของประทานที่อยู่ภายนอกหรือซ่อนอยู่ภายใน

ปรับให้เข้ากับชีวิตจริง

พระเจ้าต้องการให้เราที่มีความปีติยินดีกับความรอดที่สมบูรณ์พระองค์สนพระทัยในตัวคุณและความต้องการของเราแต่ละคนเป็นส่วนตัวแต่ในเวลาเดียวกันก็ทรงทำให้เราเป็นส่วนหนึ่งของ “ทีม” คือพระกายของพระองค์ ถ้าคุณไม่เห็นถึงความสำคัญในเรื่องนี้จะมีผลกระทบกระเทือนไปถึงคริสตจักรเป็นส่วนรวมคุณก็อาจจะเป็นคริสเตียนที่อยู่ตามลำพังโดดเดี่ยวเดียวดายและมีชีวิตอยู่เพื่อตัวเองเท่านั้น

พระเจ้าทรงมีพระประสงค์ให้สมาชิกของคริสตจักรทุกคนมีส่วนรับผิดชอบร่วมกัน เพื่อเกิดผลดีสำหรับส่วนรวม พระวิญญาณทรงประทานของประทานแก่คริสตจักรเพื่อจะให้เรามีชีวิตที่สมบูรณ์แข็งแรง สมาชิกทุกคนไม่เหมือนกันและของประทานต่างๆ ก็ไม่เหมือนกัน เมื่อเรารอคอยและเปิดชีวิตของเราให้พระองค์ทรงนำพระองค์จะทรงใช้เราในของประทานตามน้ำพระทัยของพระองค์ ทุกสิ่งดำเนินไปด้วยกันได้ดีเพื่อพระเจ้าและเพื่อคริสตจักรตามน้ำพระทัยของพระองค์ คุณจะรู้จักความรับผิดชอบของคุณในคริสตจักรได้อย่างไร คุณจะต้องมีใจปรารถนา

อยากรู้ว่าหน้าที่ของคุณคืออะไร นี่คือการแสวงหาน้ำพระทัยของพระเจ้าและเข้าร่วมในงานรับใช้ในคริสตจักร คุณควรจะถามผู้นำของคริสตจักรว่าจะสามารถช่วยอะไรได้บ้าง ผู้นำจะยินดีมากถ้าคุณเสนอตัวช่วยงานของคริสตจักร

ถ้าคุณรู้สึกว่าคุณไม่มีความสามารถที่จะช่วยอะไรได้จริงๆ คุณก็ควรอธิษฐานและวางใจในพระเจ้าว่าพระองค์จะใช้คำอธิษฐานของคุณที่จะนำคนอื่นเข้ามามีส่วนร่วมในงานของคริสตจักร พระเจ้าทรงเชิญชวนคุณให้มีส่วนร่วมในพระกายของพระองค์มากยิ่งขึ้นในฐานะที่คุณเป็นสมาชิก พระเจ้าทรงต้องการคุณถ้าคุณยังไม่ได้เป็นส่วนหนึ่งของพระกายขอเชิญชวนให้คุณตัดสินใจต้อนรับพระเยซูเข้ามาในชีวิตเสียเลยตั้งแต่วินาทีนี้

กิจกรรม 4

ให้ปิดชั้นเรียนโดยให้จับมือกันร้องเพลง “เราเป็นหนึ่งในพระคริสต์” และขอให้คนหนึ่งนำอธิษฐานปิด

พิธีสมรส

เป้าหมาย

เพื่อให้ผู้เรียนเข้าใจความสำคัญการสมรส ความหมายของส่วนประกอบต่าง ๆ ของในพิธีสมรส และพร้อมที่จะทำตามน้ำพระทัยของพระเจ้า

ข้อพระคัมภีร์

1 โครินธ์ 13:1-13, ปฐก.1:26, 2:7, 15-17,18, 2:21-25, สภษ.3:5-6, สภษ.16:1- 3, 2 คร. 12:8, รม. 8:35- 39, 2 ทธ. 1:12

ข้อท่องจำ

พระเจ้าตรัสว่า “ไม่ควรที่ชายผู้นี้จะอยู่คนเดียว เราจะสร้างคู่อุปถัมภ์ที่สมกับเขาขึ้น” 1 โครินธ์ 12:18

เข้าสู่บทเรียน

ในยุคสมัยนี้จริยธรรมของโลกเสื่อมโทรมไปความรักก็เหือดเย็นลง อย่างที่พระคำของพระเจ้าได้เขียนไว้ พระคริสตธรรมคัมภีร์ได้สั่งสอนผู้ที่เชื่อในพระเจ้าว่า “เมื่อเห็นแล้วว่าสิ่งทั้งปวงจะต้องสลายไป เช่นนี้แล้วท่านทั้งหลายจะเป็นคนเช่นใดในชีวิตที่บริสุทธิ์และดีงาม” (2 เปโตร 3:11) ชีวิตของคริสเตียนต้องแตกต่างไปจากค่านิยมของโลก คริสเตียนต้องไม่เหมือนกับค่านิยมของโลกนี้โดยเฉพาะในเรื่องของการมีชีวิตคู่ คนในโลกถือว่าการแต่งงานไม่สำคัญเท่าไรอย่างที่ว่าบางคนพูดว่า “ความรักไม่จำเป็นต้องแต่งงานและการแต่งงานก็ไม่จำเป็นต้องมีความรัก” บางคนแต่งงานเพื่อจะได้เงินทอง (ความร่ำรวย) หรือชื่อเสียง เกียรติยศ ส่วนอีกพวกหนึ่งมีคิดว่า “รักกันหนาก็พากันหนี” ง่ายดี คนกลุ่มนี้จะพูดเสมอว่าหากรักกันจริงต้องมีการพิสูจน์อยู่กันก่อน และเมื่อทุกอย่างเริ่มต้นแบบง่าย ๆ ก็จบลงแบบง่าย ๆ คือเวลาไม่นานเท่าไรก็เลิกกันแล้ว สมัยนี้มีสถิติการหย่าร้างและปัญหาครอบครัวมีมาก รักร่วมเพศเลสเบียนก็มีมากความผิดบาปทางเพศ ทำให้พระเจ้าไม่ทรงพอพระทัยและจากความผิดทางเพศนี้เองทำให้มีโรคเอดส์โรคที่ไม่มีทางรักษา

กิจกรรม 1

แจกกระดาษคนละ 1 แผ่นสมมติว่าคนที่อยู่ในห้องนี้เป็นประชากรทั่วโลกซึ่งเป็นคนหนุ่มสาวเราจะขอสำรวจว่าท่านมีความต้องการอะไร?

ศึกษาพระคัมภีร์

พระคริสตธรรมคัมภีร์สอนเราว่าอย่าตามอย่างคนในโลกนี้แต่ให้ดำเนินชีวิตตามพระวิญญาณในบทเรียนนี้เราจะศึกษาว่าการแต่งงานนั้นสำคัญอย่างไรและพระคัมภีร์สอนเรื่องการแต่งงานนั้นสำคัญอย่างไรและผู้ใดเป็นผู้เริ่มการแต่งงาน

1. ผู้เริ่มการแต่งงาน

1) ปฐก.1:26, 2:7, 15-17 พระเจ้าทรงเป็นผู้สร้างชายคนแรก คืออาดัมพระองค์ทรงสร้างเขาตามแบบพระฉายของพระองค์อาดัมอยู่กับสรวพลังทั้งปวงที่พระเจ้าทรงสร้างแต่เขายังไม่มีคู่อุปถัมภ์ที่เหมาะสม

2) ปฐก.2:18 พระเจ้าทรงตรัสว่า “ไม่ควรที่ชายผู้นี้จะอยู่คนเดียวเราจะสร้างคู่อุปถัมภ์ที่เหมาะสมกับเขาขึ้น” และในข้อ 19 – 20 พระเจ้าทรงปั้นสัตว์และนำมาให้อาดัมเพื่อดูว่าเขาจะเรียกชื่อมันว่าอะไร แต่อาดัมยังไม่มีคู่อุปถัมภ์ไม่

คำว่า คู่อุปถัมภ์

ในพจนานุกรมไทยฉบับราชบัณฑิตยสถานให้ความหมายไว้ว่าอย่างนี้คู่อุปถัมภ์ – คำจุน อุดหนุน ช่วยเหลือ การคำจุน เครื่องคำจุน การหนุนการทำให้ใจดี

3) ปฐก. 2:21-25 พระเจ้าทรงสร้างผู้หญิงจากผู้ชายคือ พระองค์ทรงชักกระดูกซี่โครงซี่หนึ่งของผู้ชายออกมาและทรงสร้างให้เป็นผู้หญิงเมื่ออาดัมเห็นเอวเขาก็กล่าวว่า “นี่แหละกระดูกจากกระดูกของเราเนื้อจากเนื้อของเราจะต้องเรียกว่า “หญิง” เพราะว่าหญิงนี้ออกมาจากชาย”

บทเรียนที่ได้รับ ข้อ 21 – 22 คู่สมรสต้องเป็นชายกับหญิงเท่านั้น (สมัยนี้มีการอนุญาตให้มีการสมรสของเลสเบียน เกย์ ชาวโลกที่ไม่เชื่อพระเจ้าถือว่าเรื่องนี้เป็นเรื่องสิทธิส่วนบุคคลแต่คริสเตียนถือว่าเป็นการกระทำที่ผิดและเป็นที่ยกเว้นในสายพระเนตรของพระเจ้า)

ข้อ 22 พระเจ้าเป็นผู้ปกครองผู้ของหญิงและพระองค์เป็นผู้นำ เอวา “ เจ้าสาวคนแรก” มามอบให้อาดัม การแต่งงานต้องมีพยานรู้เห็นมีพิธี ซึ่งพระเจ้าทรงเป็นผู้ประทานพิธีอันศักดิ์สิทธิ์นี้

ข้อ 23 การยอมรับ อัดัมยอมรับเอวาต่อหน้าพระพักตร์ของพระเจ้าว่าเธอเป็นคู่พระพรที่พระเจ้าทรงสร้างมาเพื่อเขา

ข้อ 24 เป็นที่ยอมรับของพระเจ้าผู้ที่ผ่านมาพิธีแต่งงานมีสิทธิที่จะผูกพันกันถูกต้องตามบทบัญญัติของพระเจ้า และของกฎหมายบ้านเมืองและเขาทั้งสองไป “ ผูกพัน” อยู่ด้วยกันผูกพันทางจิตวิญญาณจิตใจและร่างกาย

ข้อคิด

1. พระเจ้าทรงให้อาดัมมีสิทธิในการเลือกคู่ครอง
2. พระเจ้าทรงเป็นเยโฮวายิเรห์ ในทุกเรื่อง
3. พระเจ้าทรงเป็นผู้ริเริ่มให้มีการสมรส (ทำพิธีด้วยพระองค์เอง)
4. เราจะรู้ว่าพระทัยพระเจ้า ถ้าเรามีชีวิตที่ติดสนิทกับพระองค์

กิจกรรม 2

ให้แบ่งกลุ่ม 2 กลุ่ม อภิปราย 2 หัวข้อโดยแบ่งดังนี้

กลุ่มที่ 1 หัวข้อพิธีแต่งงานกับคนรุ่นใหม่ (โรม 1:24-27 เปรียบเทียบกับ ปฐก.2:18-25) กลุ่มที่ 2 หัวข้อความรักกับการสมรส (1 คร.13) โดยให้แต่ละคนในกลุ่มมีส่วนร่วมแสดงความคิดเห็นใช้ เวลา 10 นาทีแล้ว แต่ละกลุ่มส่งตัวแทนมาสรุปการอภิปราย

2. จุดประสงค์ของการแต่งงาน

1) **ตามพระประสงค์ของพระเจ้า** พระเจ้ามีพระประสงค์สำหรับการแต่งงาน ตั้งแต่เริ่มแรกที่ทรงสร้างมนุษย์ขึ้นพระองค์ทรงสร้างเขาให้เป็นชายและหญิงทรงผูกพันเขาทั้งสองด้วยพิธีแต่งงาน

2) **เพื่อเขาจะมีลูกตกทวีขึ้นจนเต็มแผ่นดิน (ปฐก.1:18)** มนุษย์จะมีความสัมพันธ์ทางเพศได้โดยทางการแต่งงานเท่านั้นนอกนั้นเป็นการล่วงประเวณีเป็นความบาป

การแต่งงานเป็นความสัมพันธ์ระหว่างชายและหญิงตามจุดประสงค์ของพระเจ้าที่ให้ความสัมพันธ์แบบคู่สมรสเพียงคนเดียวและเป็นข้อผูกมัดที่มั่นคง ด้วยความรัก

3) **สิ่งที่สำคัญของการแต่งงานคืออะไร**

“**ความรัก**” เป็นสิ่งที่สำคัญที่สุดในการแต่งงาน และการแต่งงานต้องมีความรักทั้งสามแบบคือ

1) **อีรอส** เป็นความรักที่แสวงหาความพอใจในด้านความรู้สึก อีรอส เป็นความรักที่โรแมนติกความรักในด้านเพศ ทำให้เกิดโครงสร้างธรรมชาติทางชีววิทยาของมนุษย์สามีและภรรยาที่มีการแต่งงานที่ดีจะรักกันและมีความพึงพอใจ ต่อกัน

2) **ฟีเลีย** เป็นความรักแบบเพื่อนการเป็นเพื่อนนั้นหมายถึงการเป็นคู่กันสามีภรรยาต้องมีความเป็นเพื่อน มีความเข้าใจที่ลึกซึ้งเปิดเผยความรู้สึกที่จริงต่อกันพูดคุยปรึกษาเป็นหุ้นส่วนกัน

3) อากาศใจ เป็นการให้ความรักของตนเองออกไปเป็นความรักที่เป็นของประทานเป็นความรักที่แม้ว่าผู้อื่นจะไม่น่ารักเหมือนความรักของพระคริสต์เป็นความรักที่เสียสละไม่มีเงื่อนไขเป็นความรักนิรันดร์ เป็นความเมตตา และเห็นอกเห็นใจมีความคิดถึงห่วงใยเป็นความรักที่ไม่หวังอะไรเป็นความรักที่มีแต่การให้

คำถาม สิ่งที่ถูกกล่าวถึงเป็นสิ่งที่ดีแต่ทำไมครอบครัวหลายคนจึงล้มเหลว เขาล้มเหลวเพราะเขาไม่มีพระเจ้า เป็นจุดศูนย์กลางของครอบครัว

ปรับให้เข้ากับชีวิตจริง

1. ดนตรีบรรเลงเพลงนำพิธี

“ดนตรี” เป็นการแสดงแบบหนึ่งตั้งแต่สมัยดึกดำบรรพ์มาแล้วเป็นศิลปะอย่างหนึ่งที่ได้พัฒนามาพร้อมกับด้านวัฒนธรรมด้วย (ปฐมก.4. 21)

2. จุดเทียนเอก

ส่วนมากผู้ที่รับเชิญให้เป็นผู้ที่จุดเทียนเอกจะเป็นผู้ใหญ่หรือผู้รับใช้ของพระเจ้า เทียนเอกเปรียบกับพระคริสต์ผู้ทรงเป็นศูนย์กลางของชีวิตครอบครัวของผู้เชื่อและวางใจในพระองค์ ความสว่างจากแสงเทียน เปรียบ ประดุจพระคริสต์ผู้ทรงเป็นความสว่างของโลกที่จะส่องนำชีวิตสมรสพระคำของพระเจ้ามีเขียนไว้ดังนี้ “...พระองค์ผู้ทรงตั้งต้นการดีไว้ในพวกท่านแล้ว จะทรงกระทำให้สำเร็จจนถึงวันแห่งพระเยซูคริสต์” ฟป.1:6 คู่สมรสต้องให้พระเยซูคริสต์เป็นเอกเป็นใหญ่ในทุกด้านของครอบครัว ในพระธรรมนูญอาจารย์เขียนไว้เป็นอย่างนี้ว่า “แม้คนหนึ่งผู้คนเดียวได้ สองคนคงสู้เขาได้แน่เชือกสามเกลียวจะขาดง่ายก็หาไม่ได้” เกลียวที่สามที่พระคัมภีร์กล่าวถึง คือพระเจ้าผู้ทรงเป็นองค์ผู้สถาปนาชีวิตครอบครัวนั่นเอง

3. จุดเทียนคู่

ผู้เดินเทียนคู่จะถือเทียนขึ้นไปเพื่อจุดไฟจากเทียนเอกผู้เดินเทียนจะถือเทียนที่จุดจากเทียนเอกไปจุดกับเทียนที่อยู่บน “คันประทีป” คนละครึ่งการที่ทั้งสองคนนำเทียนไปจุดจากเทียนเอกนั้นเป็นความหมายที่บ่งบอกถึงการตกลงใจของทั้งสอง (คู่สมรส) ว่าเขาทั้งสองตกลงใจที่จะใช้ชีวิตร่วมกัน เป็นอันหนึ่งอันเดียวกันโดยมีพระคริสต์ทรงเป็นเอกเป็นพ่อเกิดในครอบครัวซึ่งเขาตัดสินใจร่วมกันนั้น

4. คันประทีป

พระคริสต์ธรรมคัมภีร์ได้เขียนบรรยายถึงลักษณะของคันประทีปที่พระเจ้าทรงบัญชาให้โมเสสและคนอิสราเอลทำใน อพยพ 25. 31 – 40 ในพจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน (ฉบับพิมพ์ครั้งที่ 9) เขียนถึง “ประทีป” ว่าประทีปหมายถึง ตะเกียง โคมไฟ ไฟที่มีเปลวสว่างไฟเทียน

กิจกรรม 3

ให้อ่าน อพยพ 25:31-40 และ ยน.15:4 แล้วให้เขียนบทเรียนที่เขาได้รับจากเรื่องคันประทีปเสร็จแล้ว
ครูอธิบายความหมายต่อไปนี้

1) คันประทีปมีลำต้น 1 ต้น และมีกิ่งที่ติดกับลำต้น 6 กิ่งพระคัมภีร์ใช้คำว่า “สร้างให้เป็นอันหนึ่งอัน
เดียวกัน”

พิจารณา ยอห์น 15:4 พระเยซูกล่าวว่า “จงเข้าสนิทอยู่ในเราและเราเข้าสนิทอยู่ในท่านแขนงจะออกผล
เองไม่ได้นอกจากจะติดอยู่กับเถาฉันใดท่านทั้งหลายก็จะเกิดผลเองไม่ได้นอกจากจะติดอยู่กับเราฉันนั้น” คันประทีป
อยู่ในครอบครัว การนมัสการในครอบครัวคริสเตียนเป็นสิ่งสำคัญมาก อย่าลืมว่า ปัญหาที่เกิดขึ้นส่วนมากเพราะ
สามีภรรยาไม่ได้ติดสนิทอยู่กับพระเจ้า ให้มี การสามัคคีธรรมในบ้านเสมอ จงให้พระคริสต์เป็นประทีปในครอบครัว
ของท่าน

2) ความสว่างจากคันประทีปคริสเตียนต้องเป็นความสว่างของโลกคนจะเห็นพระคริสต์ด้วยชีวิตผู้เชื่อใน
พระองค์ในปัจจุบันนี้มีปัญหาใหญ่ที่แก้ไม่ได้คือปัญหาครอบครัวความสว่างจากครอบครัวของผู้ที่เชื่อจึงเป็นสิ่งที่
โลกนี้ต้องการ

5. เครื่องหมายของคำสัญญา

แหวน คือ เครื่องหมายของคำสัญญาทำด้วยทองคำบริสุทธิ์ เป็นของมีค่า เปรียบเสมือนความรักของทั้ง
สองมีความบริสุทธิ์ยั่งยืนถาวรนิรันดร์กาล

แหวนมีลักษณะเป็นวงกลมหารอต่อประสานกันไม่ได้เป็นสัญลักษณ์ของการไม่มีที่สิ้นสุดความรักของทั้ง
สองจะยั่งยืนไม่มีที่สิ้นสุด

แหวนเป็นเครื่องหมาย ที่สามี่ - ภรรยามอบให้แก่กันเพื่อเป็นสิ่งยืนยันว่าเขามีคู่ครองแล้วไม่มีสิทธิ์มองคน
อื่นด้วยความคิดด้านเพศ

กิจกรรม 4

ความรักไม่ใช่เรื่องของคำพูดอย่างเดียวเท่านั้นแต่เป็นเรื่องของการกระทำด้วย ท่านยอห์นได้กล่าวไว้ใน 1
ยน. 3:18 ว่า “...อย่าให้เรารักกันด้วยคำพูดและด้วยปากเท่านั้นแต่จงรักกันด้วยการกระทำและความจริง”
1คร.13:8 กล่าวว่า “ความรักไม่มีวันสูญสิ้น...” โรม 8:35-39 ไม่มีสิ่งใดตัดขาดเราจากความรักของพระเจ้า
ได้ ที่กางเขนพระคริสต์ยืนยันความรักของพระองค์ “ทรงตรัสและกระทำ” สำหรับคู่สมรสแล้วคำสัญญาเหล่านี้ต้อง
รักษาไว้จนวันตายเป็นคำสัญญาที่ทำไว้ต่อพระพักตร์ของพระเจ้าและต่อสักขีพยานในงานแต่งงาน.....อาจจะเป็น
การยากที่จะรักษาไว้จนกว่าจะตายจากกัน แต่ให้เรามา ศึกษาพระคัมภีร์เหล่านี้และอธิบายสุภาษิต 3:5-6 , 16:
1-3, 2 คร.12:8

พิธีถวายบุตร

เป้าหมาย

เพื่อให้ผู้เรียนรู้ถึงความสำคัญของการถวายตัวและให้มีความเข้าใจถึงพิธีถวายบุตรของคริสตชน

ข้อพระคัมภีร์

สดุดี 103:13-18, 139:13,1 ซมอ.1:1-8, มธ.18:2-6, ฉบบ. 6:4-9

ข้อท่องจำ

ข้าพเจ้าจึงวิงวอนท่านทั้งหลายให้ถวายตัวของท่านแด่พระองค์ เพื่อเป็นเครื่องบูชาที่มีชีวิตอันบริสุทธิ์และเป็นที่พอพระทัยพระเจ้า โรม. 12:1

เข้าสู่บทเรียน

พิธีถวายบุตรแด่พระเจ้าเป็นพิธีที่มีได้บัญญัติไว้ในพระคริสตธรรมคัมภีร์โดยเฉพาะเจาะจง แต่จากพระคัมภีร์นั่นเอง มีผู้ทำเป็นแบบอย่างมาแล้ว พระเจ้าตรัสด้วยสิทธิอำนาจว่าบุตรชายหัวปีเป็นสมบัติของพระองค์จึงได้มีผู้ถวายบุตรแด่พระองค์เช่นนางฮันนาห์ถวายบุตรซามูเอลเมื่อยังเด็ก โยเซฟและนางมาเรียนำพระกุมารเยซูมาถวายพระเจ้าที่วิหารเมื่อยังทารก เรื่องเหล่านี้กลายเป็นแบบอย่างที่ทำกันต่อเนื่องกันสืบมา

ในการถวายบุตรแด่เจ้านี้ถ้ามารดาบิดาเป็นคริสเตียนทั้งคู่ก็ยอมเป็นการดี แต่ถ้าบิดาหรือมารดาไม่ใช่คริสเตียนแต่ปรารถนาจะนำบุตรมาถวายพระเจ้ายอมทำไม่ได้ พ่อแม่ที่เป็นคริสเตียนเมื่อนำบุตรมาถวายแด่พระเจ้าต้องระลึกอยู่เสมอว่าบุตรเป็นของพระเจ้าและถวายให้พระเจ้าแล้วจะเอาคืนไม่ได้ สิทธิในชีวิตของบุตรก็อยู่ที่พระเจ้าและต้องพร้อมเมื่อพระเจ้าจะทรงเลือกและทรงเรียกใช้เขา มีพ่อแม่บางคนถวายบุตรเพราะตัวเองเป็นคริสเตียนก็ทำอย่างผู้อื่นถวายไม่ได้คิดถึงความสำคัญในพิธี

บทเรียนจากชีวิตนางฮันนาห์คงจะเป็นบทเรียน ที่ทำให้เรามีความเข้าใจพิธีถวายบุตรมากขึ้นศิษยาภิบาลควรไปเยี่ยมบิดามารดาเพื่ออธิบายให้เขาทั้งสองทราบถึงความสำคัญของการถวายบุตรและสนใจในการเลี้ยงดูบุตรเพื่อพระพรพระเจ้าจะอยู่ในครอบครัวเขา เมื่อเขาได้ทำในสิ่งที่พระเจ้าทรงพอพระทัยศิษยาภิบาลควรจะแสดงออกถึงความรักความเอาใจใส่สมาชิกใหม่ของครอบครัวนั้นเป็นสิ่งที่ดีที่เราชื่นชมยินดีกับผู้ที่มีความยินดี

กิจกรรม 1

แบ่งกลุ่มออกเป็น 2 กลุ่ม ๆ ละ 5-6 คน ให้อ่าน สดุดี 139:13, โรม 12:1 แล้วให้ตอบคำถาม

ศึกษาพระคัมภีร์

1. บุตรเป็นของประทานจากพระเจ้า

สดุดี 139:13 เพราะพระองค์ทรงปั้นส่วนภายในของข้าพระองค์ พระองค์ทรงทอข้าพระองค์เข้าด้วยกัน ในครรภ์มารดาของข้าพระองค์ พ่อแม่ต้องระลึกเสมอว่าบุตรเป็นของประทานจากพระเจ้า พ่อแม่หลายคนทำตัวเป็นเจ้าของชีวิตของลูกเพราะไม่เข้าใจในความจริงนี้ หรือเข้าใจแต่ไม่ทำตาม พ่อแม่ที่จะถวายบุตรต้องคำนึงถึงสิ่งนี้ ด้วยพระเจ้าทรงสร้างทุกสิ่งขึ้นโดยพระองค์และเพื่อพระองค์เพื่อพระสิริจะเป็นของพระเจ้า

2. ต้องถวายคืนแด่พระเจ้า

นางฮันนาห์ เป็นภรรยาของเอลคานาห์นางแต่งงานกับเอลคานาห์นานแล้วแต่ไม่มีบุตรเอลคานาห์มีภรรยาอีกคนชื่อเปนินาห์เปนินาห์มีบุตรหลายคนและนางชอบเยาะเย้ยนางฮันนาห์เพราะเหตุที่นางฮันนาห์ไม่มีบุตรนั่นเองนางฮันนาห์มีความขมขื่นใจมากในเรื่องนี้นางเคยพูดกับสามีแต่ช่วยอะไรนางไม่ได้เพราะนางฮันนาห์ยังคงไม่มีบุตรทุกครั้งนางฮันนาห์จะอธิษฐานกับพระเจ้าด้วยใจร้อนรนเมื่อครอบครัวของนางเดินทางไปทีชีโลห์เพื่อจะไปนมัสการพระเจ้าและถวายเครื่องบูชาที่นั่น เราจะได้ศึกษารายละเอียดเกี่ยวกับประวัติของนางฮันนาห์ แต่เราเรียนรู้ถึงสิ่งที่ฮันนาห์ได้กระทำต่อพระพักตร์ของพระเจ้า และนางก็เป็นทีโปรดปรานของพระเจ้าเพราะพระเจ้าทรงตอบคำอธิษฐานของนาง แล้วนางฮันนาห์ทำอย่างไรเมื่อเผชิญกับปัญหาเช่นนี้ เราทราบว่าปัญหานี้มนุษย์แก้ไขไม่ได้เธอเชื่อว่าพระเจ้าทรงช่วยได้เธอจึงอธิษฐานขอจากพระเจ้า

คำถาม เมื่อท่านมีปัญหาในชีวิตท่านทำอย่างไรท่านคิดถึงใครเป็นคนแรกและเพราะอะไร

พระธรรม 1 ซมอ.1:–8 นางฮันนาห์ได้รับคำตอบอะไร นางฮันนาห์ไม่ได้ขอชามูเอล เพื่อตัวเองหรือเพื่ออวดต่อนางเปนินาห์ แต่ขอเพื่อถวายเกียรติแด่พระเจ้า และนางบอกพระเจ้าว่าเมื่อพระองค์ประทานให้แล้วนางจะเลี้ยงเขาให้ดีและนำมาถวายให้แด่พระเจ้าเพื่อจะได้รับใช้พระเจ้า และเมื่อชามูเอลหย่านมแล้วนางฮันนาห์ก็นำมาถวายแด่พระเจ้าโดยความเห็นชอบของสามี การถวายบุตรต้องมาจากการยินยอมของสามีและภรรยาและถ้าทั้งสองเป็นคริสตชนก็ควรจะนำบุตรไปด้วยกันทั้งคู่ ฮันนาห์ได้รับจากพระเจ้าเมื่อเธอขอและเมื่อเธอได้เธอก็เลี้ยงดูชามูเอลมาเป็นอย่างดีเพื่อเตรียมชามูเอลเพื่อเป็นคนรับใช้ของพระเจ้าเป็นสมบัติของพระเจ้าและนางก็ร้องเพลงอย่างชื่นชมยินดีเพราะหลังจากถวายชามูเอลแล้วนางคลอดบุตรอีกหลายคน

ให้ผู้เรียนอ่านข้อความนี้และพิจารณาแบ่งปันในหัวข้อที่กำหนดให้

ขอให้เราคิดถึงความเสี่ยงของนางฮันนาห์ที่ยอมถวายบุตรที่นางรอคอยมานานหลายปีเพื่อให้กับพระเจ้า โดยธรรมชาติของความเป็นแม่ย่อมคิดกังวลว่าใครจะดูแลลูกในพระวิหาร แต่นางฮันนาห์ได้สัญญาและถวายเขาไว้แล้วแต่พระเจ้านางได้อธิษฐานไว้ต่อพระองค์ด้วยความเชื่อ นางรู้ว่าพระเจ้าทรงยิ่งใหญ่และนางสามารถเชื่อวางใจพระเจ้าได้ในไม่ว่าจะเล็กหรือจะใหญ่ ตั้งแต่นั้นมานางได้พบลูกชายปีละครั้ง เชื่อว่านางฮันนาห์คงอธิษฐานเผื่อซามูเอลทุกวันฮันนาห์ได้ถวายสิ่งที่นางรักมากที่สุดให้กับพระเจ้า ไม่ใช่ส่วนเดียวแต่เป็นทั้งหมด ไม่ใช่เพียงสองสามวันเท่านั้น แต่ตลอดชีวิตของเขาเราอ่านพบใน 1 ซมอ.1:28 ว่า “ซามูเอลกินมัสการพระเจ้าที่นั่น” ฮันนาห์แทนที่จะเป็นมารดาที่ทุกข์โศกเศร้า เรากลับพบว่านางเป็นมารดาที่เฝื่อนในการนมัสการพระเจ้า เมื่อใดก็ตามที่เรายอมมอบของที่มีค่าที่สุดในชีวิตของเราให้แก่พระเจ้า พระองค์จะทรงเติมชีวิตของเราให้เต็มล้นไปด้วยสันติสุขและชื่นชมยินดีซึ่งคนฝ่ายโลกจะไม่มีวันเข้าใจหรือสัมผัสได้

กิจกรรม 2

แบ่งนักเรียนเป็น 3 กลุ่ม แล้วอธิบายความหมายของ 3 คำนี้

1. ถวาย
2. วางใจ
3. ชื่นชมยินดี

3. บิดามารดา คริสตจักรเป็นผู้รักหา

“โอ คนอิสราเอลจงฟังเถิดพระเยโฮวาห์พระเจ้าของเราทั้งหลายเป็นพระเจ้าเดียวพวกท่านทั้งหลายจงรักพระเยโฮวาห์พระเจ้าของท่านด้วยสุดจิตสุดใจและสุดกำลังของท่าน และพวกท่านจงอุทิศสำหรับสอนถ้อยคำเหล่านี้แก่บุตรหลานของท่านเมื่อท่านนั่งอยู่ในเรือนเดินอยู่ตามทางและนอนลงหรือทุกเรื่องลุกขึ้นจงพูดถ้อยคำนั้น” (ฉธบ.6: 4 – 7) “พระเยซูจึงเรียกเด็กเล็ก ๆ คนหนึ่งมาให้ยืนท่ามกลางเขาแล้วตรัสว่าเรากล่าวความจริงแก่ท่านทั้งหลายว่าถ้าพวกท่านไม่กลับใจเหมือนเด็กเล็ก ๆ ท่านจะเข้าแผ่นดินสวรรค์ไม่ได้เลย

เพราะฉะนั้นถ้าผู้ใดยอมจิตใจลงเหมือนเด็กเล็กคนนั้นผู้นั้นจะเป็นใหญ่ในแผ่นดินสวรรค์ผู้ใดจะรับเด็กเล็ก เช่นนี้คนหนึ่งในนามของเรา ผู้นั้นก็จะได้รับด้วย แต่ผู้ใดจะทำผู้เล็กน้อยเหล่านี้คนหนึ่งที่อยู่ให้เราให้หลงผิดถ้าเอาหินไม่ก้อนใหญ่ผูกคอคนนั้นถ่วงเสียที่ทะเลลึกจะดีกว่า” (มธ.18:2- 6) ให้ผู้เรียนแบ่งปันกันในพระคัมภีร์ 2 ข้อนี้ รวมทั้งบอกด้วยว่าความสำคัญหรือหัวใจของพระคำ 2 ตอนนี้เป็นอะไร และสำคัญอย่างไรกับชีวิตของเขาพระเจ้าทรงมอบหมายหน้าที่การเลี้ยงดูการสอนให้ใคร (สอนเด็ก, บุตร)

ตอบ แม้ว่าหน้าที่การเลี้ยงดูสั่งสอนจะเป็นของบิดามารดาแต่สมาชิก (อนุชน) ใน คริสตจักรก็ควรมีส่วนยอมรับเด็ก ๆ อบรมสั่งสอนเขาและเป็นแบบอย่างที่ดีแก่เด็ก ๆ ในคริสตจักรด้วย

หน้าที่ความรับผิดชอบของพ่อแม่ และผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง

- 1) รับผิดชอบชีวิตของเด็กควรอบรมสั่งสอนบุตรมีความรับผิดชอบเพราะเขาต้องเสนอรายงานกับพระเจ้า
- 2) หนุนใจให้เขาปรนนิบัติพระเจ้าพ่อแม่ส่งเสริมสอนเขาให้รู้จักในการรับใช้พระเจ้าและเมื่อเขาโตขึ้น ถ้าเขามีความปรารถนาหรือได้รับการทรงเรียกให้รับใช้พระเจ้าเต็มเวลาหรือในงานใดที่พระเจ้าทรงบัญชาเขาพ่อแม่ควรยินดีและยินยอม
- 3) อธิษฐานเผื่อเขาอย่างสม่ำเสมอใช้เวลาเป็นการส่วนตัวกับเขาในการอธิษฐานกับเขา
- 4) สอนให้รู้จักอ่านพระคัมภีร์พระเจ้าจะเป็นโคมส่องเท้าของเขา ตั้งแต่เขายังเป็นเด็กจนเติบโตเป็นผู้ใหญ่ พ่อแม่ต้องทำให้เขาดู (ชีวิตสอดคล้องกับพระคำของพระเจ้า) นำเขาด้วย
- 5) พาเขาไปนมัสการที่คริสตจักรแน่นอนเมื่อลูกไปโบสถ์พ่อแม่ก็ต้องไปด้วย เมื่อลูกเห็นความสัตย์ซื่อในชีวิตของพ่อแม่เขาไม่เพียงจดจำและเอาเป็นแบบอย่างเท่านั้น เมื่อเขาโตขึ้นเขามีครอบครัวเขาจะอบรมครอบครัวของเขาอย่างนั้นด้วย
- 6) นำวิญญานลูกให้รู้จักพระเยซู พระผู้ช่วยให้รอดพ่อแม่เป็นบุคคลแรกที่ใกล้ชิดใช้เวลากับบุตรจึงเป็นโอกาสที่ดีที่สุดที่จะนำเด็กให้รับเชื่อ

ปรับให้เข้ากับชีวิตจริง

กิจกรรม 3

คำถาม น้องเคยร่วมพิธีถวายบุตรในคริสตจักรไหม ผู้นำจะเลือกเพลงแบบใด ให้ผู้เรียนเลือกเพลงแล้วถามถึงเนื้อความของเพลงโดยให้เขาอภิปรายในชั้นเรียน

คำถาม เมื่อมีการถวายบุตรต่อพระเจ้าในคริสตจักรในฐานะที่ท่านเป็นสมาชิกในคริสตจักรจะแสดงอย่างไรกับบิดามารดาของเด็ก

ตอบ แสดงความยินดีโดยการร้องเพลงร่วมมือในการดูแลเด็กอธิษฐานเผื่อเป็นต้น

คำถาม ในฐานะที่ท่านเป็นผู้มีส่วนเกี่ยวข้องเป็นผู้มีอิทธิพล ท่านจะทำอย่างไร

ตอบ ในฐานะที่เป็นผู้มีส่วนเกี่ยวข้องเป็นผู้ที่มีอิทธิพลก็จะส่งเสริม สร้างเด็กในทุกจุดที่กล่าวไปแล้วนั้นให้กับพ่อแม่ของเด็กหากว่าพ่อแม่ของเด็กไม่ได้ทำหน้าที่

พิธีศีลมหาสนิท

เป้าหมาย

เพื่อจะมีความเข้าใจและเห็นถึงความสำคัญของพิธีมหาสนิท

ข้อพระคัมภีร์

1 โครินธ์ 11:17 – 34

ข้อท่องจำ

เพราะว่าเมื่อท่านทั้งหลายกินขนมปังนี้และดื่มจากถ้วยนี้เวลาใด ท่านก็จะประกาศการถวายพระชนม์ขององค์พระผู้เป็นเจ้าจนกว่าพระองค์จะเสด็จมา (1 คร.11:26)

เข้าสู่บทเรียน

กิจกรรม1

ให้ครูเตรียมขนมปังและน้ำองุ่นสำหรับพิธีมหาสนิทแสดงแก่ผู้เรียนด้วยและจะประกอบพิธีจริงด้วยเมื่อเรียนจบ ถ้ามีเวลาให้เชิญศิษยาภิบาลช่วยประกอบพิธี เมื่อผู้เรียนเข้าชั้นแจกกระดาษดินสอให้เขาเขียนว่าพิธีมหาสนิทมีความหมายต่อเขาเป็นส่วนตัวอย่างไร เสร็จแล้วขอให้บางคนเสนอความเห็นของเขา เมื่อคุณร่วมพิธีมหาสนิทคุณมีความเข้าใจอย่างไร การหักขนมปังและน้ำองุ่นมีความหมายอะไร

มีข้อขัดแย้งกันตลอดประวัติศาสตร์ของคริสตจักรในเรื่องของการตีความหมายพิธีมหาสนิทขององค์พระผู้เป็นเจ้า คริสเตียนบางกลุ่มถือขนมปังและน้ำองุ่นด้วยอาการประดับประดาเป็นพิเศษ โดยถือว่าขนมปังและน้ำองุ่นเปรียบเสมือนพระกายและโลหิตของพระเยซูคริสต์จริงๆ บางกลุ่มมีความเชื่อว่าขนมปังและน้ำองุ่นเปรียบเสมือนพระกายและพระโลหิตของพระเยซูฝ่ายจิตวิญญาณ แต่คำสอนส่วนมากถือว่าขนมปังเป็นเพียงสัญลักษณ์แทนพระกายและพระโลหิตของพระเยซูคริสต์ และผู้เชื่อได้ถวายเกียรติและระลึกถึงพระองค์ โดยการเข้าร่วมพิธีมหาสนิทกับพระองค์ พวกกลุ่มโปรเตสแตนต์ส่วนมากเชื่อตามความหมาย สุดท้ายนี้ การจะเข้าใจพิธีมหาสนิทแบบไหนมีความสำคัญหรือไม่ แท้จริงมีความสำคัญเหมือนกันสิ่งสำคัญที่สุดที่เราได้เรียนรู้จากพระวจนะของพระเจ้า การถือพิธีนี้มีความหมายว่าเป็นการเข้าสนิทกับองค์พระผู้เป็นเจ้าเป็นพิเศษ เป็นเวลาที่เราเปิดใจต้อนรับพระเยซูเชิญพระองค์สถิตย์อยู่ในชีวิตของเรา สำหรับการรักษาให้หาย รื้อฟื้นการถวายตัว และช่วยเหลือในสิ่งที่เราต้องการ ความสำคัญไม่ได้อยู่ที่พิธีกรรมแต่อยู่ที่การสถิตอยู่ของผู้ที่เรานมัสการในระหว่างการถือพิธีนั้น

ศึกษาพระคัมภีร์

1. กำจัดการแตกแยก (1 คร.11:17-22)

เป็นที่น่าเสียใจที่ผู้เชื่อมีการแตกแยกกันในการถือพิธีมหาสนิทในอดีตและที่น่าเสียใจกว่านั้นคือ ไม่ได้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ดั้งเดิม พิธีมหาสนิท หมายถึง การเข้าร่วมเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันในพระเยซูคริสต์ของผู้เชื่อ (ขอให้คนหนึ่งอ่าน 1 โครินธ์ 11:17-22) เปาโลกล่าวคำตำหนิผู้เชื่อที่โครินธ์เพราะเขาถือพิธีมหาสนิทอย่างผิดเป้าหมายแทนที่จะเป็นการสามัคคีธรรมในหมู่คริสเตียนกลับเป็นการดื่มที่เมามาย เปาโล กล่าวว่า การการประชุมของพวกเขาเกิดผลเสียมากกว่าผลดี (ข้อ 17) แทนที่จะทำตามแบบอย่างพระคริสต์โดยคิดถึงคนอื่นก่อนแต่กลับคิดถึงแต่ตัวเองคนที่ยากจนไม่มีอาหารเพียงพอและหิวโหยส่วนคนร่ำรวยก็มีอาหารบริโภคอย่างเหลือเฟือ

ถามว่า การรับประทานอาหารร่วมกันในคริสตจักรเป็นสิ่งที่ไม่ถูกต้องหรือ ทำไม เปาโลกล่าวคำติเตียนผู้เชื่อที่โครินธ์ (รอกำตอบ)

บางคนจับเอาพระคำข้อนี้เป็นข้อห้ามไม่ให้มีการรับประทานอาหารร่วมกันหรือจัดงานเลี้ยงในคริสตจักร หรือแม้แต่จะเข้าใช้บริเวณด้านนอกก็ไม่สมควรถ้าไม่ได้รับอนุญาตจากคริสตจักรเสียก่อน หลายคนถือเอาเรื่องอย่างนี้เคร่งครัดจนคิดว่าใครฝ่าฝืนจะต้องถือว่าคนนั้นได้ทำผิดต่อพระประสงค์ของพระเจ้า แต่ในพระคำตอนนี้จะเห็นได้อย่างชัดเจนว่า เปาโลกล่าวคำตำหนิในเรื่องลักษณะของการกินดื่ม “ประการแรกข้าพเจ้าได้ยืนยันว่า เมื่อท่านประชุมคริสตจักรนั้น มีการแตกก๊กแตกเหล่าในพวกท่าน” (1 คร.11:18)

ถามว่า พระเจ้าทรงมีพระประสงค์อะไรสำหรับการนมัสการ (รอกำตอบ)

กิจกรรมของคริสตจักรไม่ว่าจะเป็นเรื่องการนมัสการการสามัคคีธรรมที่โต๊ะอาหาร การพักผ่อนหย่อนใจหรือพิธีมหาสนิทล้วนแต่มีเป้าหมายในการเสริมสร้างความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันฝ่ายวิญญาณ เราไม่ควรทำให้การกระทำเหล่านี้เป็นเหตุให้เกิดการโต้เถียงกันหรือการแตกแยก ผู้เชื่อโครินธ์ได้สร้างความอับอายโดยทำให้การเลี้ยงรวมทั้งพิธีมหาสนิทขององค์พระผู้เป็นเจ้าเป็นเรื่องของความละโมภในการกินดื่ม การเมาเหล้า และการเห็นแก่ตัว

ถ้าสมมติว่า คุณเพิ่งกลับมาจากโรงเรียนยังไม่ทันหายเหนื่อยมานั่งที่โต๊ะอาหารก็มีการทะเลาะกัน ในเวลานั้นคุณคงเรียกหาความสงบสุข ในทำนองเดียวกันพระเจ้าทรงเสียพระทัย เมื่อเห็นท่าที่ไม่เต็มใจและความขมขื่นในท่ามกลางสมาชิกของครอบครัวในพิธีมหาสนิทของพระองค์ ท่าที่เช่นนี้เป็นอุปสรรคต่อทั้งการเป็นพยานฝ่ายคริสเตียนและต่อสุขภาพของเราด้วยดังนั้นจึงไม่ต้องสงสัยเลยว่าทำไม เปาโลต้องกล่าวตำหนิการถือพิธีมหาสนิทของผู้เชื่อที่โครินธ์อย่างตรงไปตรงมา “เมื่อท่านทั้งหลายประชุมพร้อมกันนั้นจึงไม่เป็นการเลี้ยงขององค์พระผู้เป็นเจ้าได้ เพราะว่าเมื่อท่านรับประทานบ้างก็รับประทานอาหารของตนก่อนคนอื่นบ้างก็ยังหิวอยู่และบ้างก็เมา อะไร

กันนี้ท่านไม่มีเรือนที่จะกินและดื่มหรือ หรือว่าท่านดูหมิ่นคริสตจักรของพระเจ้า และทำให้คนที่ขัดสนได้รับความอับอายจะให้ข้าพเจ้าว่าอย่างไรจะให้ชมท่านหรือในเรื่องนี้ข้าพเจ้าจะไม่ขอชมท่านเลย”(1คร.11:20-22)

การแตกแยกและการประพฤติบาปผิดเช่นนี้ไม่ควรจะมีท่ามกลางการนมัสการและการสามัคคีธรรมของคริสเตียน

2. ที่ระลึกและความหวัง (1 โครินธ์ 11:23–26)

ถามว่า คุณจะอธิบายถึงลักษณะและวัตถุประสงค์ของพิธีมหาสนิทอย่างไร และมีความหมายต่อคุณอย่างไร (ชักชวนให้ผู้เรียนตอบคำถามตามความคิดส่วนตัว)

เมื่อก่อนคำตีความผู้เชื่อที่โครินธ์แล้ว เปาโลได้อธิบายถึงลักษณะและวัตถุประสงค์ของพิธีมหาสนิทให้ผู้เชื่อเข้าใจอย่างชัดเจน เพราะพวกเขายังขาดความเข้าใจและปฏิบัติอย่างไม่ถูกต้อง และคำอธิบายนี้มาจากองค์พระผู้เป็นเจ้าโดยตรง ไม่ได้มาจากความคิดเห็นของเปาโล (ขอให้คนหนึ่งอ่าน 1 คร.11:23) พิธีมหาสนิทนำความคิดของเราไปถึงคืนที่พระเยซูถูกทรยศ เป็นเวลาที่พระเยซูเสด็จไปในงานเทศกาลปัสก้าร่วมกับพวกสาวกของพระองค์ แม้ว่าในขณะนั้นพวกสาวกจะไม่เข้าใจถึงความสำคัญของการร่วมรับประทานอาหารมื้อสุดท้ายกับองค์พระผู้เป็นเจ้า แต่ต่อมาเมื่อเขาย้อนคิดถึงเหตุการณ์ที่ผ่านไปแล้วจึงสามารถเข้าใจได้ข้อความในพระคำตอนนี้ ทำให้คุณมีความเข้าใจพิธีมหาสนิทมากขึ้นเพียงไร อย่างน้อยก็พอเข้าใจได้ 2 ประการคือ

ประการแรก เราถือพิธีมหาสนิทเพื่อเป็นการระลึกถึงสิ่งที่พระองค์ได้ทรงกระทำเพื่อเรา คือการสิ้นพระชนม์ของพระองค์ที่ไม้กางเขนนั้น พระกายของพระองค์ถูกแตกหักเพื่อเราและพระโลหิตของพระองค์ได้หลั่งไหลเพื่อชำระความบาปผิดของเรา พระองค์ตรัสสั่งให้เราใช้ขนมปังและน้ำองุ่น เพื่อเป็นการระลึกถึงการสิ้นพระชนม์บนไม้กางเขน“ นี่เป็นกายของเรา ซึ่งให้แก่ท่านทั้งหลาย.....ถ้วยนี้คือพันธสัญญาใหม่โดยโลหิตของเราเมื่อท่านดื่มจากถ้วยนี้เวลาใดจงดื่มเป็นที่ระลึกถึงเรา“ (1 คร.11:24-25)

ถามว่า ทำไมจึงเป็นสิ่งที่สำคัญที่เราจะต้องระลึกถึงการสิ้นพระชนม์ที่ไม้กางเขนของพระเยซู (รอคำตอบ) ทุกสิ่งที่เราเป็นและที่เรามีอยู่ในฐานะของผู้เชื่อนั้นมีจุดรวมอยู่ที่การสิ้นพระชนม์ เพื่อเป็นเครื่องบูชาไถ่บาปของพระเยซูเราได้ผลประโยชน์ทั้งเป็นส่วนตัวและทั้งคริสตจักร เป็นส่วนรวมเมื่อเรามีความเข้าใจในทุกสิ่งที่พระเยซูทรงกระทำเพื่อเราจะเป็นแรงผลักดันให้เราดำเนินชีวิตด้วยความสัตย์ซื่อ เพื่อพระองค์

ประการที่ 2 เราถือพิธีมหาสนิทเพื่อเราจิตใจในการรอคอยการเสด็จกลับมาของพระองค์ พระราชกิจของพระเยซูคริสต์ไม่ได้สิ้นสุดที่ไม้กางเขน พระองค์ประทานข้อความเหล่านี้แก่เปาโลและทรงสั่งให้เราทั้งหลายระลึกถึงพระองค์ โดยถือพิธีมหาสนิทนั้นพระองค์ทรงคิดถึงอดีตและอนาคต เปาโลมีความเข้าใจในเรื่องนี้เป็นอย่างดีและได้ชี้แจงให้เราทั้งหลายเข้าใจ

กิจกรรม 2 ช่วยผู้เรียนท่องจำ 1 คร.11:26 ให้ทุกคนเปิดพระคัมภีร์ข้อนี้ให้ถามว่าพิธีมหาสนิทมีความหมายว่าอย่างไร ขอให้หลายคนตอบคำถามโดยอ่านคำตอบจาก 1 คร.11:26 อ่านออกเสียง ถ้าจะช่วยให้ท่องจำได้เร็วขึ้นให้เขียนข้อท่องจำบนกระดาษแข็งเป็นรูปสัญลักษณ์ของพิธีมหาสนิทแล้วตัดออกเป็นลักษณะตัวต่อ ถ้ามีเวลาอาจให้ทำคนละ 1 ชุดเป็นการส่วนตัวเดือนให้ผู้เรียนรู้ว่าในอาทิตย์หน้าจะทบทวนข้อท่องจำอีกครั้งหนึ่ง

ถ้าความเข้าใจของเราเกี่ยวกับพิธีมหาสนิทหยุดอยู่ที่ไม่กางเขนเราก็พลาดจากจุดสำคัญเพราะหลังจากสิ้นพระชนม์แล้วพระเยซูก็เป็นขึ้นจากความตาย พระองค์จะเสด็จกลับมาอีกเพื่อรับเราไปอยู่กับพระองค์ ทรงต้องการให้เราถวายเกียรติแด่พระราชกิจของพระองค์ โดยรอคอยการเสด็จกลับมาของพระองค์

3. จงทำสิ่งที่ถูกต้อง (1 คร.11:27-34)

บางทีการคิดถึงขนมปังและน้ำองุ่นอาจจะไม่ใช่ว่าสิ่งสำคัญมากนัก แต่สิ่งที่สำคัญที่สุดคือการเตรียมตัวและท่าทีของเราต่อพิธีมหาสนิท (ขอให้คนหนึ่งอ่าน 1 คร.11:27-29) สิ่งแรกที่เราจะต้องทำในการถือมหาสนิท คือ การสำรวจตัวเอง ถ้าเราได้ทำบาปเราต้องสารภาพต่อพระองค์พระเจ้า (ข้อ 27, 28) พระเจ้าทรงเป็นผู้บริสุทธิ์ เราไม่สามารถเข้าถึงการสถิตอยู่และมีความสัมพันธ์สนิทกับพระองค์ได้ถ้าเรามีความบาปในชีวิตของเราถ้าเราสารภาพบาปและได้รับการให้อภัยพระเจ้าทรงลืมหูลืมตา (ดังนั้นเราควรจะลืมหูลืมตาด้วย) แล้วจะไม่มีสิ่งกีดขวางในการเข้าเฝ้าพระเจ้า

ถ้าเราไม่ยอมสารภาพความผิดบาปเราก็มีอุปสรรคในการเข้าเฝ้าพระองค์

ถามว่า คุณมีความเข้าใจถึงอันตรายของการถือมหาสนิทอย่างไม่สมควรอย่างไร เรื่องนี้มีความหมายต่อคุณอย่างไร (ชักชวนให้ตอบคำถาม) ในพระคัมภีร์บางฉบับแปลว่า “กินและดื่มโดยมิได้มองเห็นพระกายขององค์พระเจ้า” นี่แหละเป็นเหตุทำให้การสามัคคีธรรมที่โต๊ะอาหารขององค์พระเจ้ากลายเป็นการกินการดื่มอย่างเห็นแก่ตัวและไม่สนใจต่อความต้องการของคนอื่น (ดู ข้อ 20-21) พุดอีกอย่างหนึ่งก็หมายความว่า ถ้าเรามีความเข้าใจอย่างไม่ถูกต้องในการถือมหาสนิทโดยไม่ได้คิดว่าเป็นการนมัสการและการมีสามัคคีธรรมกับผู้เชื่อคนอื่น ๆ และไม่ได้ยึดเอาพระเยซู และสิ่งที่พระองค์ทรงกระทำเพื่อเราเป็นศูนย์กลาง เป็นเหตุทำให้เราได้รับการพิพากษาไม่ว่าคำว่า “อย่างไม่สมควร” นั้นจะหมายถึง ทำที่ในลักษณะใดก็ตามก็เป็นที่น่าชดว่าในใจของเราจะต้องไม่มีความบาปปิดซ่อนไว้ เราจะต้องเปิดชีวิตของเราต่อพระเยซูเมื่อเราถือพิธีมหาสนิท ถ้าไม่อย่างนั้นแล้วเราก็ขัดต่อน้ำพระทัยของพระคริสต์และเปิดโอกาสให้ผลแห่งความบาปเข้ามาในชีวิตของเรา “ด้วยเหตุนี้ พวกท่านหลายคนจึงอ่อนกำลัง และป่วยไข้ และบ้างก็ล่วงลับไป แต่ถ้าเราพิจารณาตัวเราเองเราคงไม่ต้องถูกทำโทษเมื่อ

องค์พระผู้เป็นเจ้าทรงทำโทษเรานั้นพระองค์ทรงดีสอนเราเพื่อมิให้เราถูกทรงพิพากษาลงโทษด้วยกันกับโลก”

(1 คร.11:30-32)

พิธีมหาสนิทสอนให้เรามีความหวังท่าทีของเราต่อผู้เชื่อคนอื่นเราไม่ควรมีท่าทีของคนละโมภในการกินและดื่มเหมือนผู้เชื่อชาวโครินธ์ การถือพิธีมหาสนิทเป็นเวลาที่เราควรจะให้เกียรติและช่วยเหลือซึ่งกันและกัน ยอมรับรู้ความต้องการของคนอื่นและรู้จักการแบ่งปัน “ดูก่อน พี่น้องของข้าพเจ้าด้วยเหตุนี้เมื่อท่านมาร่วมประชุมรับประทานอาหารนั้นจงคอยซึ่งกันและกัน” (1 คร.11: 33) การถือศีลมหาสนิทไม่ใช่เวลาที่เรามากินและดื่มเพราะหิวเหมือนอย่างพวกที่เชื่อที่โครินธ์ (ข้อ 34) และไม่ได้ถือว่าเป็นงานเลี้ยงอาหารในคริสตจักรถ้าเป็นอย่างนั้นเราจะมีปัญหาและมีท่าทีต่อพิธีนี้อย่างไม่ถูกต้องและไม่เห็นความสำคัญของพิธีนี้เหมือนกับพวกผู้เชื่อในสมัยแรก

ถามว่า เราจะไม่เห็นความสำคัญของพิธีมหาสนิทในลักษณะใด (รอคำตอบ) ถ้าไม่ระมัดระวังเราอาจถือพิธีมหาสนิทเหมือนกับว่าเป็นเรื่องพิธีกรรมของคริสตจักร และจะกระทำกันเป็นพิธีโดยไม่เข้าใจความหมายที่แท้จริง เราจะพลาดโอกาสที่สำคัญในการเรียกร้องความช่วยเหลือจากองค์พระผู้เป็นเจ้าของเรา การถือมหาสนิทเป็นเวลาที่เราจะใกล้ชิดกับพระเจ้าเป็นพิเศษ เราจะสำรวจจิตใจและเข้าเป็นอันหนึ่งอันเดียวกับผู้เชื่อคนอื่นๆ เพื่อรอคอยการสถิตยอยู่ของพระองค์ “ขอให้ทุกคนพิจารณาตนเองแล้วจึงกินขนมปัง และดื่มจากถ้วยนี้”(1 คร. 11:28)

ปรับให้เข้ากับชีวิตจริง

พิธีมหาสนิทเป็นส่วนสำคัญส่วนหนึ่งของการนมัสการในคริสตจักร เป็นสิ่งที่มีความหมายและมีความสำคัญต่อชีวิตฝ่ายจิตวิญญาณของเรา แต่ก็อาจเป็นเพียงพิธีกรรมทางศาสนาได้ ถ้าเราเลือกถือพิธีโดยขาดความเข้าใจ พิธีมหาสนิทเป็นแหล่งของพลังพระเยซูตรัสสั่งให้เราเข้าส่วนในพิธีนี้ในการนมัสการพระองค์ การละเลยเพิกเฉยและการไม่เห็นถึงความสำคัญจะทำให้เกิดผลเสียต่อทั้งฝ่ายจิตวิญญาณและฝ่ายร่างกาย และยังทำให้ขาดพระพรพระคัมภีร์ที่แจ้งให้เราเข้าใจเรื่องพิธีมหาสนิทอย่างชัดเจนดังนี้

1. พิธีมหาสนิทหมายถึงเวลาที่เราจะมีความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันโดยมีพระเยซูคริสต์เป็นศูนย์กลางถ้าเรามีการแตกแยกกันจะมีปัญหาเกิดขึ้น
2. พิธีมหาสนิทคือการระลึกถึงสิ่งที่พระเยซูทรงกระทำเพื่อเรา คือการสิ้นพระชนม์ที่ไม้กางเขนเพื่อไถ่ความผิดบาปของเรา เราไม่ควรดูหมิ่นหรือไม่เห็นคุณค่า เพราะพระเจ้าได้ทรงประทานพระบุตรของพระองค์เพื่อสิ่งนี้โดยตรง
3. พิธีมหาสนิทคือเวลาที่เราจะมีความหวังและรอคอยการเสด็จกลับมาของพระคริสต์ นอกจากจะเศร้าเสียใจกับความทุกข์ทรมาน ของพระองค์ที่ไม้กางเขนแล้วเรายังมีความปิติยินดีที่รู้ว่าพระองค์จะเสด็จกลับมาอีก

4. พิธีศีลมหาสนิทเสริมกำลังเราขึ้นเมื่อเราสารภาพบาปและมีโอกาสได้ช่วยเหลือผู้อื่น เราจะต้องสารภาพบาปต่อพระเจ้าทุกเวลา เมื่อรู้ว่าได้ทำบาปต่อพระองค์ ถ้าเราทำให้พิธีมหาสนิทมีความสำคัญต่อการดำเนินชีวิตคริสเตียน เราก็พบแหล่งแห่งพระพรที่จะนำชีวิตของเราให้เข้าไปใกล้พระเจ้าและคนอื่น วิธีที่จะเข้าไปใกล้ชีวิตพระเจ้านั้นมีวิธีเดียวคือต้องเชิญพระเยซูคริสต์เข้ามาในชีวิตของคุณ แล้วคุณจะสามารถเข้าใจถึงความสัมพันธ์กับพระองค์อย่างแท้จริงทำไมคุณไม่ต้อนรับพระองค์เสียตั้งแต่วันนี้

การรับศีลล้างบาปในน้ำ

เป้าหมาย

เพื่อให้เรารู้ว่าพิธีล้างบาปในน้ำมีความหมายอย่างไรในชีวิตของเรา ซึ่งให้เขา เห็นถึงความสำคัญและความยินดี

ข้อพระคัมภีร์

มธ.4:13 -17, 28:18 – 20, ลก.3:21-22, กจ. 8:35-39

ข้อท่องจำ

“จงกลับใจในเสียใหม่และรับศีลล้างบาปในพระนามแห่งองค์พระเยซูคริสต์สืบทุกคน เพื่อพระเจ้าจะทรงยกความผิดบาปของท่านเสีย“ (กจ. 2. 28)

เข้าสู่บทเรียน

ถ้าคริสตจักรมีบัพติศมาให้ผู้เรียนไปที่บัพติศมา มีการเรียนในบริเวณนั้น ถามผู้เรียนว่ามีใครบ้างที่เคยเห็นพิธีล้างบาปในน้ำเป็นพิธีกรรมธรรมดาที่แสดงถึงการเปลี่ยนแปลงในด้านความเชื่อ เป็นสัญลักษณ์แสดงว่าการเปลี่ยนแปลงในด้านจิตใจ การชำระการหันกลับของชีวิตจากวิถีทางเก่ามาสู่วิถีทางใหม่ คนต่างชาติที่ต้องการจะแสดงว่าเขาเข้านับถือศาสนาอิสลาม เป็นการประกาศต่อหน้าสาธารณชนและประกาศถึงการเปลี่ยนแปลงในด้านความคิดและจิตใจ การที่เขาลงไปใต้น้ำนั้นเป็นเครื่องพิสูจน์ว่าเขาตัดสินใจแล้วว่าที่จะออกจากความเชื่อเดิมมาสู่วิถีทางใหม่ของพระเจ้าองค์เที่ยงแท้ ทุกวันนี้บัพติศมาในน้ำยังเป็นการประกาศต่อหน้าสาธารณชนว่า เราตั้งใจที่จะติดตามพระเยซูและพร้อมที่จะเชื่อฟังพระองค์ทุกประการ บางกลุ่มเชื่อว่าการรับศีลล้างบาปในน้ำจะเปลี่ยนชีวิตของคนการรับศีลล้างบาปในน้ำนั้นแสดงว่าเป็นเครื่องหมายประกันว่ารอดแล้ว จึงทำให้การรับศีลล้างบาปในน้ำเป็นสิ่งจำเป็นแม้กระทั่งเด็กทารกก็รับศีลล้างบาปในน้ำ แต่ว่าคริสตจักรที่อยู่ในกลุ่มที่เน้นด้านการประกาศ (Evangelical) ก็ไม่ได้เชื่อในความหมายนี้ แต่เชื่อในพระคัมภีร์ที่สอนว่าการรับศีลล้างบาปในน้ำเป็นการประกาศว่าเราเชื่อในพระคริสต์แล้วเราตั้งใจเชื่อฟังและติดตามพระเยซู

คำว่าบัพติศมา หมายความว่า “จุ่ม, จม” คนที่รับศีลล้างบาปในน้ำจะต้องจุ่มลงในน้ำมิดศีรษะ การที่บุคคลนั้นมีน้ำท่วมมิดที่ศีรษะทั้งตัว มีความหมายว่า บุคคลนั้นได้ตายกับพระองค์ถูกฝังกับพระองค์และฟื้นกับพระองค์

กิจกรรม

ให้ครูเตรียมบัตรที่เขียนว่าทำไมใคร ที่ไหน เมื่อไร อย่างไร อะไรเพื่อจะเป็นการนำการเข้าสู่การศึกษาพระคัมภีร์

ศึกษาพระคัมภีร์

ครูชูบัตรคำว่า ทำไม แล้วถามว่าทำไมเราควรรับบัพติศมาในน้ำ

พิธีการรับบัพติศมาในน้ำเป็นพิธีกรรมที่เป็นคำสั่งของพระเยซูคริสต์ที่ ตรัสสั่งให้พวกสาวกมีสิทธิอำนาจที่ได้รับมอบหมายจากพระองค์ ให้กระทำแก่ผู้ที่ตัดสินใจรับเชื่อเป็นคริสเตียนแล้วทุกคน (มธ.28:19) พระธรรมตอนนี้เป็นคำสั่งครั้งสุดท้ายที่พระเยซูให้แก่สาวกก่อนที่พระองค์จะเสด็จสู่สวรรค์ และในเวลาที่คุณบอกให้เราออกไปประกาศสั่งสอนให้คนเป็นสาวกก็ได้รวมถึงการรับบัพติศมาในน้ำด้วย ถ้าเช่นนั้นเราควรรับบัพติศมาในน้ำด้วยเพื่อแสดงว่าเราพร้อมที่จะเชื่อฟังพระเยซูไม่ใช่รับบัพติศมาในน้ำเพราะคนอื่น ๆ ในคริสตจักรให้ทำ หรือว่าทำเพราะเกรงใจศิษยาภิบาล หรือว่าเกรงใจผู้ปกครองคริสตจักร เป็นต้น การรับบัพติศมาในน้ำไม่ได้ทำให้เราเป็นสมาชิกในคริสตจักร และไม่ใช่ว่าเป็นสิ่งที่จะช่วยให้เราเป็นคริสเตียนที่ดี แต่ว่าเพราะเป็นคำสั่งของพระเยซูและเราทำเพื่อเป็นที่พอพระทัย เป็นการเชื่อฟัง ครูชูบัตรคำว่า “ใคร” ใครสามารถรับบัพติศมาในน้ำ

บางกลุ่มจะให้เด็กทากรับบัพติศมาในน้ำแต่แทนที่จะจุ่มลงในน้ำก็ใช้วิธีพรมแทน ท่านคิดอย่างไรกับการให้บัพติศมาในน้ำแก่เด็ก ทากรสมควรหรือไม่?

คนที่รับบัพติศมาในน้ำได้ คือ คนที่รับเชื่อในพระเยซูเป็นผู้ช่วยให้รอดคนที่กลับใจสารภาพบาปในวันเพ็นเทคอสต์ เปโตรเทศนาและพูดว่าท่านทั้งหลายจงกลับใจเสียใหม่ และรับบัพติศมาในนามแห่งพระเยซูคริสต์สืบทุกคน (กจ.2:38) การที่ทำพิธีรับบัพติศมาในน้ำ (ศีลพรม) แก่ทารกไม่ได้ประโยชน์ เพราะทารกยังกลับใจใหม่ไม่เป็นยังตัดสินใจเองไม่ได้ เมื่อเราคิดถึงบัพติศมาในน้ำ เรามักคิดถึงยอห์นบัพติศโต งานของเขา คือ เตรียมทางสำหรับพระเยซู ยอห์น บัพติศโตประกาศให้คนกลับใจใหม่ และเมื่อคนกลับใจแล้วเขาให้บัพติศมาในน้ำ เป็นสัญลักษณ์ว่ากลับใจใหม่แต่ทำไมพระเยซู จึงให้ยอห์นบัพติศโต บัพติศมาในน้ำให้พระองค์พระเยซูต้องกลับใจใหม่ด้วยหรือ (ให้เวลาอภิปราย)

แท้จริง พระเยซูไม่ได้ทำบาปพระองค์ไม่ต้องเปลี่ยนวิถีทางการดำเนินชีวิตเพื่อแสดงว่าพระองค์จะติดตามพระเจ้าตลอดไป เพราะพระองค์ต้องการทำให้เป็นแบบอย่าง **เท่านั้น** ดังนั้น เราทุกคนที่เชื่อในพระเยซูควรจะทำแบบอย่างของพระองค์

ครูชูบัตรคำว่า **เมื่อไร** ผู้ที่รับบัพติศมาในน้ำควรจะเป็นผู้เชื่อเสียก่อน เราต้องมีอายุเท่าไรก่อนที่จะเชื่อได้ ให้โอกาสอภิปราย พระคัมภีร์ไม่ได้จำกัดอายุของคนที่จะได้รับความรอด และหลายคนก็รับเชื่อเมื่อเขามีอายุน้อย

บางคนยังไม่ได้เข้าโรงเรียนแต่รับเชื่อแล้ว เมื่อพูดถึงการรับบัพติศมาในน้ำความหมายของคำนี้สำหรับเด็กอายุยังน้อยเป็นสิ่งที่ยากจะเข้าใจสำหรับบางคนเพราะเป็นคำนามธรรมไม่ใช่รูปธรรมที่เขาเห็นภาพในสมองได้

แต่สำหรับเด็กโต วัยรุ่น ผู้ใหญ่ที่บังเกิดใหม่และรู้ถึงการเปลี่ยนแปลงในชีวิตของเขา เขาพร้อมที่จะรับบัพติศมาในน้ำ ถ้าท่านยังไม่พร้อมรับบัพติศมาในน้ำแต่ว่าได้รับพระเยซูเป็นผู้ช่วยให้รอดในชีวิตของท่านแล้ว ท่านควรจะติดต่อกับศิษยาภิบาลและขอรับบัพติศมาตามคำสั่งพระเยซู

ครูชูบัตรคำว่า **ที่ไหน** แท้จริงที่ไหนก็ได้ที่มีน้ำเพียงพอในการจุ่มลงมิดศีรษะ ยน.3:23 เราอ่านพบว่ายอห์นบัพติศมา ให้บัพติศมาในน้ำที่อายโนน เพราะที่นั่นมีน้ำมาก พระเยซูรับบัพติศมาที่แม่น้ำจอร์แดน ในปัจจุบันนี้ หลายคนรับบัพติศมาในน้ำที่ทะเลเมฆาสมุทรคริสตจักรบางแห่งก็มีบ่อรับศีลในบริเวณคริสตจักร

ครูชูบัตรคำว่า **อย่างไร** ให้ทบทวน มธ.28:19 อีกครั้งหนึ่ง และถามว่าเราควรจะได้รับบัพติศมาในน้ำนามของใคร ในพระนามของพระบิดา พระบุตร และพระวิญญาณ ในบางประเทศก็ให้บัพติศมาในน้ำโดยให้ผู้ที่รับบัพติศมาอนหงายแล้วจุ่มมิดน้ำ แต่ในประเทศไทยส่วนใหญ่ก็ให้บัพติศมาในน้ำโดยให้ผู้ที่รับบัพติศมาจุ่มมิดน้ำโดยย่อตัวลง วิธีการไม่สำคัญเท่ากับจิตใจที่พร้อมที่จะเชื่อฟังและทำตาม

ครูชูบัตรคำว่า **อะไร** คำถามสุดท้าย ถามว่าบัพติศมาในน้ำคืออะไร โรม 6:3-4 โดยแบ่งกลุ่มย่อยแล้วให้ทำ 4 คำที่เป็นกุญแจของข้อนี้ ให้ครูเขียนชาร์ทบนกระดานในเวลาที่ยกอภิปรายกับนักเรียน

พระคริสต์

นักเรียน

1. ตายและถูกฝังไว้
2. เป็นขึ้นจากตาย

1. ตายและถูกฝังต่อบาป
2. ดำเนินชีวิตใหม่

ความตาย และ **ถูกฝังไว้** เป็นกุญแจ 2 ดอกใน โรม 6:3-4 พระเยซูสิ้นพระชนม์บนกางเขนและถูกฝังไว้ในอุโมงค์ในการการสิ้นพระชนม์ของพระองค์เป็นการไถ่บาปมนุษย์ เมื่อเราจุ่มลงในน้ำมิดศีรษะ เเล็งถึงว่าตัวเก่าของเราได้ตายไปเมื่อเราต้อนรับพระเยซูเป็นพระเจ้าในชีวิตของเรา **เป็นขึ้นมา** และ **ดำเนินชีวิตใหม่** เป็นกุญแจอีก 2 ดอก เมื่อเราพูดถึงการเป็นขึ้นมาของพระเยซู เราคิดถึงวันอีสเตอร์การอัศจรรย์นี้เป็นการอัศจรรย์ที่ยิ่งใหญ่ที่สุดในโลก พระเยซูมีชัยชนะเหนือความตายความบาปและมีชัยชนะเหนือมารร้าย เมื่อเราขึ้นจากน้ำเป็นสิ่งที่เเล็งถึงการฟื้นคืนพระชนม์ของพระเยซู เเล็งถึงความจริงว่าเราได้มีชีวิตใหม่กับพระองค์การที่เราขึ้นมาจากน้ำเป็นสัญลักษณ์ของการชำระซึ่ง เเล็งถึงบาปของเราได้รับการชำระอันเป็นเครื่องหมายเเล็งถึงว่าบาปของเราได้รับการชำระแล้ว

เราควรจะจำไว้ว่าบัพติศมาในน้ำไม่มีอำนาจที่จะทำให้เรามีชีวิตใหม่ เราไม่ได้รับบัพติศมาในน้ำเพื่อจะได้รับความรอดแต่เราได้รับบัพติศมาในน้ำเพราะเรารอดแล้ว การที่เราได้รับบัพติศมาในน้ำแสดงถึงการเชื่อฟังและการสำแดงว่าเราเป็นส่วนหนึ่งในพระกายของพระคริสต์

ถามว่า ทำไมเราต้องรับบัพติศมาต่อหน้าสาธารณชนทำเป็นลับเฉพาะไม่ได้หรือ (ให้โอกาสอภิปราย)

พระเยซูและคนอื่นๆ รับบัพติศมาต่อหน้าสาธารณชน การรับบัพติศมาต่อหน้าผู้อื่นเป็นการประกาศให้โลกรู้ว่าเรารับพระเยซูเป็นพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดสำหรับชาวยิว การรับบัพติศมาในน้ำ หมายถึง ตลอดไปชั่ววันรันดร์ไม่มีการเปลี่ยนแปลง เป็นการอุทิศตัวเหมือนดั่งที่ชายและหญิงตัดสินใจแต่งงานด้วยกัน และมีการเลี้ยงฉลองเชิญผู้คนเข้ามาร่วมแสดงความยินดีประกาศถึงการเป็นสมาชิกของคริสตจักรรับบัพติศมาในน้ำเป็นการประกาศว่าเราเป็นของพระองค์

ในกิจการ 8:26-39 มัคคนายกฟิลิปออกไปประกาศกับชาวสะมาเรีย พระเจ้าตรัสกับฟิลิปให้ไปที่กาซาซึ่งเป็นทางเปลี่ยวเป็นถิ่นทุรกันดารซึ่งเป็นสิ่งแปลก แต่พระเจ้าตรัสกับฟิลิปก็กระทำตามรับสั่ง เขาได้พบกับชนที่ชาวเอธิโอเปีย เขาเป็นข้าราชการของพระนางคานดาสีพระราชินีของชาวเอธิโอเปียเขากำลังแสวงหาความจริงของพระเจ้า เราารู้ได้เขาเพราะมาจากวิหารในกรุงเยรูซาเล็มก่อนพบกับฟิลิป เขากำลังอ่านพระธรรมอิสยาห์

ถามว่า เมื่อนักเรียนอยากจะพบความจริงค้นหาที่ไหน ถ้าอยากจะพบความจริงก็ค้นหาในพระวจนะของพระเจ้า พระวิญญาณบริสุทธิ์ได้ดลใจฟิลิปให้เข้าไปใกล้รถของชนที่ ชาวเอธิโอเปียฟิลิปอาจจะสงสัยว่าเขาจะพูดอย่างไรกับคนต่างชาติ แต่ฟิลิปก็เชื่อฟัง เขาได้ยินชนที่อ่านพระธรรมอิสยาห์ ดูเหมือนว่าฟิลิปรู้จักพระคัมภีร์อย่างดีเพียงแค่นักเรียนก็รู้ว่าชนที่อ่านในพระธรรมเล่มใดตอนใดนั้น นักเรียนสามารถรู้ว่าเป็นข้อพระคัมภีร์ข้อไหนหรือไม่ เมื่อเพียงแค่นักเรียนเท่านั้น ฟิลิปถามชนที่นั่นว่าเขาเข้าใจไหม ชนที่ก็ตอบว่าจะเข้าใจได้อย่างไรถ้าไม่มีใครอธิบาย ชนที่ชาวเอธิโอเปีย อ่านจาก อสย.53:6-7 (ให้นักเรียนอ่าน)

ฟิลิปช่วยให้เขาเห็นว่าอิสยาห์พยากรณ์ถึงพระเยซูคริสต์ทรงสิ้นพระชนม์เพื่อไถ่บาปของเขาและอธิบายว่าเขาควรจะทำอย่างไรที่จะได้รับความรอด ชนที่คนนั้นได้รับเชื่อ ทั้งสองจึงได้เดินทางไปด้วยกัน และในเวลานั้นฟิลิปก็ได้อธิบายถึงความสำคัญของการบัพติศมาในน้ำ หรืออาจจะเป็นชนที่เองที่รู้เรื่องการบัพติศมาในน้ำ อย่างไรก็ตามเมื่อชนที่เห็นน้ำเขาก็ถามฟิลิปว่า “นี่แน่ะมีน้ำ มีอะไรขัดข้องไม่ให้ข้าพเจ้าบัพติศมาในน้ำ” ฟิลิปจึงตอบว่า “ถ้าท่านเต็มใจเชื่อท่านก็รับได้” ชนที่ตอบว่า “พระเยซูเป็นพระบุตรของพระเจ้า” แล้วชนที่ก็สั่งให้คนขับรถหยุดรถเขาทั้งสองก็ลงไปน้ำ ฟิลิปก็ให้ชนที่บัพติศมาในน้ำ ข้อ 38 พูดถึงว่าเขาทั้งสองลงไปน้ำ ข้อ 39 พูดถึงว่าเขาทั้งสองขึ้นมาจากน้ำ เรื่องนี้เป็นแบบอย่างของการรับบัพติศมาในน้ำ ซึ่งให้เราเห็นว่าการกลับใจใหม่ต้องมาก่อนการรับ

บัพติศมาในน้ำ และการรับบัพติศมาในน้ำไม่จำเป็นต้องรอคอยนานเพื่อจะรับบัพติศมาในน้ำ วิธีการรับบัพติศมาในน้ำ คือ การจุ่มลงไปให้น้ำให้มิดศีรษะ

ปรับให้เข้ากับชีวิต

ครูตั้งคำถามว่ามีนักเรียนคนไหนที่ได้เรียนบทเรียนนี้แล้วรู้สึกว่าคุณอยากที่จะรับบัพติศมาในน้ำ และมีคนใดบ้างที่เคยรับบัพติศมาในน้ำแล้วบ้าง ครูเชิญชวนให้ผู้ที่เคยรับบัพติศมาในน้ำออกมาเป็นพยานถึงประสบการณ์ของคนที่มักกับพระเจ้าในการรับบัพติศมาในน้ำ หลังจากเป็นพยานเสร็จจงครุหนุนใจให้ผู้ที่พร้อมจะรับบัพติศมาในน้ำนั้นออกมาหน้าชั้นเรียน และร่วมใจกันอธิษฐานเผื่อคนเหล่านั้น และให้เขาจดชื่อของตนเองลงในกระดาษที่คุณจะเตรียม และให้คุณนำรายชื่อส่งให้ศิษยาภิบาลทราบ และจะได้จัดพิธีรับบัพติศมาในน้ำแก่คนเหล่านั้น